

Тем, что эта книга дошла до Вас, мы обязаны в первую очередь библиотекарям, которые долгие годы бережно хранили её. Сотрудники Google оцифровали её в рамках проекта, цель которого – сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Эта книга находится в общественном достоянии. В общих чертах, юридически, книга передаётся в общественное достояние, когда истекает срок действия имущественных авторских прав на неё, а также если правообладатель сам передал её в общественное достояние или не заявил на неё авторских прав. Такие книги – это ключ к прошлому, к сокровищам нашей истории и культуры, и к знаниям, которые зачастую нигде больше не найдёшь.

В этой цифровой копии мы оставили без изменений все рукописные пометки, которые были в оригинальном издании. Пускай они будут напоминанием о всех тех руках, через которые прошла эта книга – автора, издателя, библиотекаря и предыдущих читателей – чтобы наконец попасть в Ваши.

Правила пользования

Мы гордимся нашим сотрудничеством с библиотеками, в рамках которого мы оцифровываем книги в общественном достоянии и делаем их доступными для всех. Эти книги принадлежат всему человечеству, а мы – лишь их хранители. Тем не менее, оцифровка книг и поддержка этого проекта стоят немало, и поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые меры, чтобы предотвратить коммерческое использование этих книг. Одна из них – это технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас:

- **Не использовать файлы в коммерческих целях.** Мы разработали программу Поиска по книгам Google для всех пользователей, поэтому, пожалуйста, используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- **Не отправлять автоматические запросы.** Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого рода. Если Вам требуется доступ к большим объёмам текстов для исследований в области машинного перевода, оптического распознавания текста, или в других похожих целях, свяжитесь с нами. Для этих целей мы настоятельно рекомендуем использовать исключительно материалы в общественном достоянии.
- **Не удалять логотипы и другие атрибуты Google из файлов.** Изображения в каждом файле помечены логотипами Google для того, чтобы рассказать читателям о нашем проекте и помочь им найти дополнительные материалы. Не удаляйте их.
- **Соблюдать законы Вашей и других стран.** В конечном итоге, именно Вы несёте полную ответственность за Ваши действия – поэтому, пожалуйста, убедитесь, что Вы не нарушаете соответствующие законы Вашей или других стран. Имейте в виду, что даже если книга более не находится под защитой авторских прав в США, то это ещё совсем не значит, что её можно распространять в других странах. К сожалению, законодательство в сфере интеллектуальной собственности очень разнообразно, и не существует универсального способа определить, как разрешено использовать книгу в конкретной стране. Не рассчитывайте на то, что если книга появилась в поиске по книгам Google, то её можно использовать где и как угодно. Наказание за нарушение авторских прав может оказаться очень серьёзным.

О программе

Наша миссия – организовать информацию во всём мире и сделать её доступной и полезной для всех. Поиск по книгам Google помогает пользователям найти книги со всего света, а авторам и издателям – новых читателей. Чтобы произвести поиск по этой книге в полнотекстовом режиме, откройте страницу <http://books.google.com>.

WIDENER

HN VASA X

C
088
DF

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

(Class of 1862)

ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΓΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝῦΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ

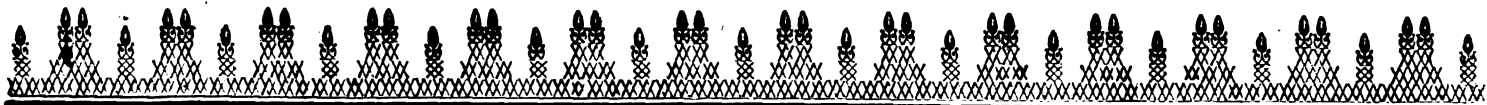
1863

C9088.7F

Treat fund

Μ Η Ν

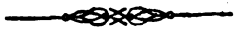
Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκαλοῦ αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εάν ἡ παροῦσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁνπερ πάλαι Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἄπασαν Ἀκολουσίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπό γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ καθεξῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμέναι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἀγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ος κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τῆς κείνωντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρείθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὄλκαδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Υπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρά τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, σύλοις ἐπαιρόμενον, ἢ τυραννίς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανῖαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως Δεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ Δεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρώως, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῷου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανῖαι, σὺν μητρὶ Δεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεὸς, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατὴρ δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἢ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὐ περ παῖλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποποδιὸν σοι βῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ Λησῆ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς!

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά Προσόμοια τῷ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆ τῷ Σταυροῦ προσλεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν Ἐορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθῶμεν βῶντες, ἐν πίστει ἀδιστακτῷ· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, ταῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ, πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σου.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνῶσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν

αὐτῶν Δυνάμεων, ὅς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμεῖ, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶμεν Δεσπότην, οὗ τῆ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχὰς δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεάζαρῳ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιᾶκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως, ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινιζέται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβαλαῖς δαυιτικαῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πάσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τῆ Σταυροῦ ἢ πρόοδος· καθαγιαζεῖ γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιῆσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι Δέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρῦει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλιπνῶς προσκυνούντων αὐτόν.

(*). Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς ἐνταῦθα Κανόνες, ἀνωνόμους ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας, φέρει τὴνδε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὁ δὲ τῶν Ἀγίων, πρὸς τὸ, Ἐγγρὰν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἐσπέρας, καὶ Κάθισματα ὁμοίως τὸ πρῶν.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγε ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἴους ἀγῶνας, στεφρῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἠττήται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπὸν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί,) ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Ταῖς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξερόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν. Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μοναδί, οὐσίαν αἰδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

- Σταυρὸν χαραξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήτας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρύς

• διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ
• ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθοράται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι,
τοῦ ἐν αὐτῷ βυβλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
θότες, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγγνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμνολογημένε σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμε-
θα πίσει, ἐξαιτήμενοι τὴν σὴν δυναστείαν·
Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθρῶ, παγίδων καὶ κυβέρνησον,
πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνῶν-
τάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγνων
τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα· Οἱμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνό-
μων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγη-
θέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρη, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ
Ἀντιόχου τὰς βουλαῖς, πᾶσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποίει ἄπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδὲως πειθόμενοι,
τῆς τῶν βασιάνων αἰκισμοῦς, πόθῳ Θεοῦ μάλ-
λον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μανιώ-
δους· σοφός ἐστιν ὁ δρακὼν· ἀλλήλους παρῶ-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γέ-
νηται βρῶμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθώ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πισοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνούν-
τες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιρῶν-
τες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνωσθῆς ἀφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ὄρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ

ἔ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέ-
τρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱός, Θεογεννητόρ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

• **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρα-
• λαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
• τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκ-
• κλησίᾳ νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρά-
• τος καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλαῖς, ἀν-
δρείως κατησχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὄθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερ-
ρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ἐν ἀμαρτίαις· Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Η κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδὲ ὄραται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης,
ἐθελουσίῳ θελήσει σε, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φάλαγγας.

Ο ἕρανος, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἀθλο-
φόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαί, Δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντα
σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνειδήτος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὄθεν κραυγάζω σοι· Δυναμί τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὀρώσα, ξύλω νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορώ, καὶ οὐ συνορώ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὀρών τοὺς ἱερούς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μαρίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγοντας.

Αγάλλου Σολομόνη, ὀρώσα τοὺς ἑπτὰ, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἀμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τῆς τοῦ νόμου φύλακας, ὀρώντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως πῶν πατρῶν ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι σερροῖ, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάζομεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμῆ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνῃ τὸν προόντα Θεὸν του Ἀδάμ. Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιωμένοι, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ εὐχαρισταὶ σε, πᾶσαι παριέπθισι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πληίοις, σὺ προσ-

φαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέ-
τα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περισώζε· οὐ τῇ δυναστεία, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορώσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγγνα καὶ ἔλεγε· Οἱ μοι θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ἄδυνασαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγγον Κύριε.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντιόχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσεται καιόμενον πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὁ βούλει, αἱ Παῖδες ἀνεθῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροῖ, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παράψισθαι, τῶν μιαιῶν ὄψω, οἱ Παῖδες ἀνεθῶν. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατήρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σώζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μητήρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶν, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

• **Ο** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρῆγοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὀρώντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκειμένον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον.

Νησεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυναμώσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπῆρξεν αὐτὸν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονή, υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔσπευεν, ἡ Δεῖα χάρις, στερρώως ἀθλήσαντας.

Τὶ βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτάκλονος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἅ Δελεῖς λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κᾶν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλως οἴου, νικᾶν κᾶν ἓνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὡσπερ ἡς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία.

» **Ν**οτίθ Δηρὸς ἐν σπλάγχθοις, παλάμας Ἰω-
» νᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σω-
» τήριον πάθος προδιετύπη σαφῶς. Ὅθεν τρι-
» μερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑ-
» πεζωγράφησε, τοῦ σαρκί προσπαγέντος Χρι-
» στοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κό-
» σμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ Δεῖου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει Δερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιῆχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχαναῖς δυσσεβῶν, Δεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης στεφάνου οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ Δεῖῳ Δρόνῳ πελαζόντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστος, ἔχων ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχειμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλῃς ἔχω, Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτὰ τε υἱὰς· οὗτοι, Ἀντίοχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισσμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράνῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδεύομενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτερος, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμύεις καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναϊάτατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τυράννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαιροῦ ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογιζόμενον καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειώσεντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέρριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλήσαν-

των, Λεοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Καθένου, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναὶς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενά· πάντα τὰ βιωτικά ἠγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτός πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπνουνται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δέρμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε εἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιώθῃναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε, καὶ ὑετοὶ λαῦραι, χαλαζὴ συμμικταί, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγήθησαν· καὶ τότε τοὺς ἀχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντιῷ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου), τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἠκμασε περὶ τὰ μῆσα τοῦ ε'. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αὐτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρακός, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσῶν ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἡ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἧτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόνησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γνωσσομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεῖος Πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρῶν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπαυθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παραλία ἐκείνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτούς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχεῦντας προτρέψῃ· ὁ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμῆτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικακῶς ὑπενεγκῶν, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος δαιμονώσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α'. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἱαθείσης παιδός, ἡ Βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπὶ τινος εὐρυχωροῦ πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα ἴαθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρέθη μετὰ τὴν ἀποθίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιασματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἀνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλεως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμῆ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικρὰς. Καὶ τοὶ δὲ ἐρείπιων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὁμῶς ἐκαὶ κατ' ἕτος οἱ ἐγγχωριοί, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτήν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δεικνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἴαται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἦδη δὲ, τῷ θεῷ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιαίνει ἡμᾶς.

Ἰμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἠρανίσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιωτικῆς, περιεχούσης τὴν τε Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῷ Ἁγίῳ Τιμοθέῳ καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιοδρωμέως· ὁ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου ἑλληνιστὶ συγγραφεὶς, (ἀδελφὸν ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατῶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ὁμοῦ ἐν ἔτει 1785.

θειον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνωσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῶ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ε'τύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῆ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῆ πρεσβείᾳ πλατυνον Δέσποινα, ἡ γενώσασα πάσας, ταῖς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οὶ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμφυχοι φύλακες τῆ νόμῳ ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἁνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαιοφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβοῦμεθα, παρ' οὐ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἁγίος, Ἁγιος, Ἁγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

» **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
» λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας
» οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ
» βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχῆντι δροσοβόλῳ πνεύματι,
» πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος
» τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὁδὴ ἢ. Ἑπταπλασίως καμίνον.

Εὐλῶ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πάρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σὲ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υ'ποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντας βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονῶντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῶ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρασ, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαδείᾳ, ὑμνηταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ομοφυῆ συνάναρχον, συναἰδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἁγίον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἀκακόν, καθρωῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ με προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατῆμαι ὀδύνας, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς.

Οὶ τῶν πατρῶων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οὶ κατὰ νόμον Θεῷ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς Ἀντιόχε βουλαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντιόχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη οὐ πῦρ οὐδὲ μαστιγες, ὅπως χωρίσει Θεοῦ.

Οὶ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῷους θεσμούς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῆ πιεῖ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τοῦ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρί.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῆ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία.

- » **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
- » **Δ**ημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦδη δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἦλοισ ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασίλειῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγὴς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, δεῖε Σταυρε, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλόμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς σπλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρώντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπαρευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, τῇ τούτου δυναστείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰῶνων Πατὴρ ἐν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἀνθρωποὶ σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὶ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρη φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύη καθ' ἡμῶν;

Οὶ ταξίαρχοι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερρώς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλου, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόρους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θαναεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονὴ τοὺς υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἄκχε, Ἀντίοχε, καὶ μὲ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἶπερ ὄλωσ, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἄκρας! ἢ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἑβδομοῦδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίζειν ποθῆντες, ταῖς τῆ διώκτης ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἤσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστεὰς τῆ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὰν προενέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξαζῶ, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισί, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδίδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἶπέ, τίκτετε Παρθένοι; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τῆ
κόσμου; πῶς; ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

» **Μ**υστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
» γήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ
» τοῦ Σταυροῦ ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται
» δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

» **Ο**ὐ δια βρώσεως τῆ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα-
» τήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ
» παγγενῆς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ
» τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνά-
» μεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους,
Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι
γὰρ καθεῖλον τὰ φρυαγμάτα, τοῦ ἀρχεκαίου
δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο
στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκτιμένης· Σταυ-
ρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς
βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾠδαῖς μελωδή-
σωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζό-
μενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ
παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς
καὶ τὰ σώματα, τῆ δυνάμει σου· καὶ παντοίας
ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νά-
ματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχό-
μενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ
Ἄγιον, χαρισμαίων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ
Αἵματι, καὶ τῷ Ὑδατι, τῆ Δεσπότῃ τῶν ὄλων,
τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς
βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐ-
σμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ
εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμι· διὸ προσκυνοῦμέν σε,
καὶ καρδίας καὶ ψυχῆς, φωτιζόμεθα σήμερον,
θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ
κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀραν
ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Ἦχος α΄.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκα-
λουῖσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῆ
Ἀβραμιαία πολιᾶ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῆ σφαγῆ
τῆ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελαίμ-
βανον τὴν ὁδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νουθετή-
σαν, ἐπαλληλαῖς τιμωρίαις, ταῖς βασάνους βλέ-
ποντες· Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ΄.

Επτά στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λο-
γικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν
τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν
εἰρήνῃ φυλαχθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν.**

Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς
υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλῶντες, πρὸς Ἀντίοχον
ἐβόων· Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν νό-
μων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ
πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάλιστα, ἀλλ' ὁμῶ
τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέα, καὶ διδασκαί-
λῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς
ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πό-
λεμον, δεῦτε θασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν
τύπων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάν-
των τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ
γέροντος, καὶ παιδῶν ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός.
Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οσυμαχήσας Κύριε τῷ πραοτᾷ αἰῶ Δαυΐδ,
ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν
Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τῆ Σταυ-
ρῆ κατάβαλε τῆς ἐχθρῆς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγ-
χνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν
ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες
νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου
σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

**Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἴσο-
δος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ
τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρί-
της Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.**

**Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ
Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.**

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνή-
σωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-
ξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς.

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἠδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοραίων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαί αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, κτλ.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῆ Λειψάνης τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα· στῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερώσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ὄρχῃ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ω'ς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ε'ν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένετο τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ θραύοντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιακόνον ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἐς ὧς ἐν μέσῳ παραινόμενος, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Α'γιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιακόνε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῆ· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ σῆριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιώθῃναι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα, Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητῆς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Βασιλεῖον διαδόημα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀσμασι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην Φαραώ. Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφῶν ἄθλων, καὶ στερρόαυ ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φωτίσον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβις, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικῆς γέφυς, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σωτηρ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἀγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὠφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἔνδοξε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Παναίωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σιγήνωμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ἰερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδειχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμας, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν ταῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεραῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησαν ὕμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μακάρι ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθη νοπη, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένης· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσεληλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας καταρχαίς, τοὺς οὐρανὸς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἐχθρὸν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὠφθης. Ἄλλα πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τείχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰεπάρθενε Ἄγνη, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ αἰοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμειος θείας καὶ χάριτος.

Ὁ ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέειλησας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὺ κατασκηνώσας· αὐτῆ γὰρ ὠφθης Διάκονος, σημείων καὶ τερατίων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινῆς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, καὶ ἐδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένης, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς,

πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἢ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θηγορε ζωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς κικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ο'ς ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσηντῶν πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώσθημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημία καὶ χάριτι, εὐωδίας μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζαλῆς ῥυόμενος. Θεοτοκίον.

Μπρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αγγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαιρέσει γεγόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσω Μακάριε μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεῦν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνευστῶν ἢ δυνάμεις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μνηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θηγορε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἰὸς ὁ μονογενὴς, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὀρώμενος σῶματι, ἐκ σῆ Θεομητορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήτω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὀρώων, τῇ εὐοσμῷ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα παῖσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θείαμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλεόν ἀνθῆσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονῶς τῶν νομίμως ἀθληντῶν, καὶ ἀνθούτων κρυμῶ τῶν κολάσεων· ὁ δεῖξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδίαρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἔχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νικηρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γενετ' Ἀνακομιδῆ.

Ητις τελείται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆν τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο· καὶ πάσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεύρητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολῦτιμος ὄλβος, τὸ Λεῖψανον φημὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἄνθρω γὰρ τις τῶν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἣ καὶ ὁ μαρτυρῆς ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τούνομα· τούτῳ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανεῖς ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ Πρεσβύτερος καταμνηθεὶ τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεῖς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορούξας, εὔρε τὴν σορὸν. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεῶ, τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, βοώντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπείαι πλείστα τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν οὖσιν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φῶτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν, οἰκοδομεῖται ὑπὸ τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆς, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λεῖψανον μετὰ πάσης ἐθετο σεβασμιότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν μετὰ θάλασσαν ἰνιαντοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσείεν, τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κειοίμηναι, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτώ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς τελευτῆς, βασιλεύοντες Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνου, ἡ γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὐθις ἔλθειν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξη καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλευέται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἀναδραμεῖν· ἥτις θεία τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφείσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικῷ (*) ἐπὶ ὄνω καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοπορίαν ἐποίητο. Δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανὸν καὶ θεοπεπῆς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὁσμῆς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκάσιν ἐπληροῦτο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμόζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ἕτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μαστίζων ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκαλῶνα, πόλιν παράλιον, καὶ εὐρόντες πλοῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Ὅποσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοπορίαν ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηγήθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀννήχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστάσα ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριδῶς ἐξείπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεβὴς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκηκῶς, χαρᾶς τε πληθεὶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκίλευσε τῷ Ἀρχιερεὶ μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντήν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἅγιον εἰς τὰ βασιλεῖα ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια· ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὁ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον, λέξομεν. Εἶλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ Θεσσαυρὸς, ἕως ἐφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετίθη, μίᾳς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξείπευσε· Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δει τὸν Ἅγιον κατατεθῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. Ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιον ἐγείρει τῷ Πρωτάθλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δαίδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,

Πῶς λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Παραστάτες δὲ Ταρκυνίῳ Ἰπατῶ, καὶ μὴ θελήσαντες

(*) Λεκτικῶν ἐστὶ λέξις Λατινική, παράγωγος ἐκ τοῦ Λεκτικῶ (Leetica), ἔπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λεκτικῶ παράγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λεκτός (Lectus) ἑλληνιστὶ Λεκτρον, κείτη.

θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθίντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὁζοβία καλούμενῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνεται, Ἀπριλίῳ 17. Ἀγνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνους πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρα· ἃ καὶ νῦν κατακείνται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς θείας Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκά, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ροὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεσηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κρίζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μαιφόνους παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουσαν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόμως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμῳς Ἀγνή γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψαι Παρθένε τέτοκας· ᾧ μελωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Γπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάρτιζε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφήν ἰσαγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ τραύματα, καὶ τῆς αἱμαρτίας τὰς θλάς ἐξάλειψον, ῥάνισιν αἱμάτων σου· πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακραζῶ Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον γέφανον, τῇ σῇ σεβασμῖα, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτῆς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεόν, καὶ Βασιλέα τῶν ὄλων, βῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στραταὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρῃσαι, τὸν πρὶν ἐν γῆ ἰσάγγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοᾷς ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, Θεογνωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'θλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχὴ, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοῦς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς Θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτῃ ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγε· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δεῖξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθῆ, καὶ Θεῖας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Ο'ραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ Θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγαῖς, καὶ Θεηγόρῳ στόματι, Θεορόρημοσύνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορειῶν, τῆς ἀνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύγηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγνωθῆτη παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ἔντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ο'ς πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομητορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς ἑλβόμενους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ
» χαίρει μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ο' πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοῦ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασιλεῖον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ο'ν περ αἱ ἀνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένη, ἐκ σῶν τιμῶν αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Α'γγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς ἕρανους ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν Θεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριαδος μυστήρια· διό τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττεισθε δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο'ραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων Θεῶν, καὶ τῶν ἰαμάτων· διό καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὄξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθαίζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγazes ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος:

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζῆτει τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζῆτει τῇ ε'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*).
Δαλμαίτου καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὁσιοὶ σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθῃ ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμαίτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Α'στέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὁσιοὶ ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς ἄμωμος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' δαίμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θείων με ἀτεκνωσάει ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσαάκιος, συναρτουμένων τῶν δύο αα εἰς ἓν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ἱερογράφος Ἰωσήφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσαάκιον ἔχει πρὸς τοῦτοισι καὶ τὸ Χειρόγραφον πανταχοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Φαιδρούς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ Δεῖψ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλὶς αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ Δέσει ἀληθῶς, Δεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίσει ἑορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Α΄ποσκοπῆντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρῆσασθε· καὶ ὄλω τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Ιερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πατέρ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς Δεῖαις διδασκαίς, Ἰσακίη τῆ μάκαρος, ἀνέδραμες, πρὸς ὑψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, Μοναζόντων γέγονας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κηῖσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμόν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν πάντας μεγαλύνασα.

Ὡδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α΄πλανῆσε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσακίη πάντες ἔγνωμεν, πικρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦσε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχηματίσας, φωτίζων ἅπαντας, τῆς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σε ἐξεικονίζοντας.

Υ΄μνωδίαῖς ἀπαύσοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμισαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλῆτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σὲ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλαμπροῖς σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσε-

κτον, Δεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευδέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὠφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλων παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ αἰμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑφούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λυτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοισι σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Δεῖα παθήματα. Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ος πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγονάτε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρᾶς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ος τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, Δεῖα Σύνοδος εὐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Ἄγνη κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐφῶς, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε Πάτερ Ἰσακίε.

Οπαδὸς Ἰσακίου, ὡσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισσαῖος γεγένησαι, ἱερέ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσων ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροdon.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμοις ἀμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠράθης στῦλος, προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦστε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος, καὶ Πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σε δοξάζουσιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ βῶ· Ἀγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

Ῥδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνέμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδοῦων Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμά σου, ἀλείπτῃς τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανὼν ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζῆλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαάθ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσακίε ἠλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν.

Οράθητε ὀδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ, θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε Ἰσακίε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων φωστῆρες αἰείφωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκοπῆ, Παναγία Παρθένε, σωτηριῶδες σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθῆ, Θεοτόκε ἐλπίς μου πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγεῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσακίον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὀσίων Πατέρων τὰς παιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ σκάμματα, ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ καθαρὸν τῷ βίῳ, τὰς θείας πράξεις, ἅς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν ἔτοι ὡς Ἄγγελοι; ἀλλ' ὁμως σὺν τέτοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ ταύτην αἰεὶ παιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ὀσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Υΐψιστε, Φαῦστος, Ἰσακίος Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσακίος τριτάτη θάρον, ἠδέγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρῃ σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς καὶ θαρσεύσως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὀσιον Ἰσακίον, καὶ τὸν μοναστήν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέγιστον. Ὁ δὲ θαυμασίος οὗτος Ἰσακίος ἐκ σπαργάνων αὐτῶν τὴν ἐρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος· ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμημένος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν εἶπε· Τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνοιξον, ὡς Βασιλεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινηθεὶς, Ἵπποστρέφας, φησὶν ὁ Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπιστρέψεις, εἶπεν ὁ Ὀσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός. Συναΐψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φεύξῃ ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῆ δε, τὸν Ὀσιον Δαλμάτων ἠγοούμενον παρεστήσατο, Ἀττικῷ τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχούντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον διαπρέφας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τσαύταις ἐν ἐκστάσει γεγωνῶς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ, καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συνελθοῦσι Πατράσιν αἰδέσιμος· οἱ καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν τῆς κατ' αὐτὸν Μονῆς ἄρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάγειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλεριανοῦ καὶ Γαλνῆνου τῶν Ἰσχυαίων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δέ, διὰ τὸν ἐπικαιμένον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐδάπτειζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὄθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατέστησεν φανερόν, καὶ ἀχθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου ὄλον διὰ προσευχῆς ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λευκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἐνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου.

Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, ἐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητῶ τὴν κλησιν ἔργῳ δεικνύει,

Κλητῆ Θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὠφθητε τῷ Δεῖῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστεῖαις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροισι, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράκιον οἰκίετε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πῖσται μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναζῶν πληθύν· ἱεραὶν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶς ἐταπεινώσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκέρησας, καὶ ὀδηγὸς ἐγένετο τυφλῶν, γήρης βακτηρία; καὶ χερῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενηστευκας, αὐθις τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφῆ, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη· πρὸς ὃν βοᾶς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὄλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. Ἐπριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοὶ· καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεβήκασι, πρὸς ἐπαυλεῖς νοητᾶς εὐφραϊνόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπάς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τῆ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορταίζομεν.

Στέφανον ὡσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σαφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ γολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τῆ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πῖστων τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσακίε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοὶ, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνώσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἰεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Θεοτοκίον.

» **Ε**φριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συναίμα, τῷ
Θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι,
τῶν τὴν ἡμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμ-
φωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθει νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμῶν σε ἀχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Παίναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, τα-
θέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες,
δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
θῆναι ἠέμεγος;

*Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες,
Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες
διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν
κοσμικὴν, ἀπώσαίμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα,
τὸ αὐτοῦ περιδόξου ἐκτέλεσαν, καὶ τὴν ἄνω
προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκῆματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι,
καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ
σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον,
ἐκτεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι καὶ

δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν,
ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτί-
θεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἦσθάνοντο,
οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο·
εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε,
τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες,
ἀποφραττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία Θεόνυμφε,
καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν·
καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου καὶ
δώρησαι, δικαιοῦσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως,
ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία,
καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων
ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν,
ἀμναῖς ἢ κυήσασα, ἐπώδύρετο, καὶ μητρικῶς
σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ
τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόθυμε; πῶς ταῖς
χειράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης,
ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας
Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

*Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου,
καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀποκριτικὴ:*

Τοῖς ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ἄδω προσφῶρος.

*Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλήμεντος, ἐλλείποντος τοῦ Δ,
διὰ τὸ ὀκτάρημον τῶν Ὁδῶν.*

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ,
δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον
λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ,
Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὑπνον θάνατον,
παραδόξως λαθόντες, κρατῶντες τὸ δόγμα τῆς
Ἀναστάσεως.

Ιερικῶ, πέπτωκε βῆθη σαλπίγγων ἑπτὰ· ἡ δὲ
τῆς πλάνης ἑπαρσις, τῆ ἑπταφώνῳ νῦν, πίστει
τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου καὶ
διαλέλυται.

Σπέφος διπλῶν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρί συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

Ῥδὴ γ'. Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Α'στέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὠφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρὸ βήματος στερόως ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκληρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῶ.

Α'ξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ εἰδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερόως. Θεοτοκίον.

Η'βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. Ὁ Εἰρμός.

» Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ
» νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐκ ἐκ τῶν Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εὐλογοῦντες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε· τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἶροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ· Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς

ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. Θῆσακηκόα Κύριε.

Γερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφίζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες εἰδείξαν ἄφρονα.

Γερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὠφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως ἄχραντε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Α'νεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Γερωθέντες Θεῷ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίου, ἐρρύσθητε σοφοὶ, κλοιδῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερόως, εἰδῶλων πλάνην, ἐκλειεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Ε'ν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερουσίε.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐκ ἐκ τῆς θείας σοφίας ἰσαριθμοὶ, στύλοι εὐφημισθῶσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὠφθητε.

Α'φθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρῶν, καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἤνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε .

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτά Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστῳδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἐπτάρθρωμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ .

Τῆ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἐπτά .
Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ καιρὸν λαθόντες βουλευσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοι τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχὰς . Ὁ δὲ Βασιλεὺς Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ δῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμφραγῆναι τούτου τὸ στόμιον . Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τεσσαρῶν (ἴσ. ὀρθότ. 194) χρόνον παρερρήνηκόντων ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδῶ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσεως ἀναφύσεως περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς τῆ αὐτῆ αἰρέσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι . Ὅμως σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῆ γῆ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον .

Οὐ παρείδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπένευσε τοῖσδε τρόπῳ . Ὁ τοῦ ἄρουρ κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθου· ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκεῖνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἔνογιη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβάν οὕτω Θεοῦ προεστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἐπτά Παῖδες, καὶ ὠμίλου πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἦδη χθὲς ὑπνώσαντες, μηδαπῶσιν ἀλλοιωθέντες, ὡς μὴ τῶν περιβλαμάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαθέντων τὸ σύνολον· καὶ πλείον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠμίλου, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἐτέρους λέγοντος· Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, στώμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν . Ἀλλὰ σὺ, ἀδελφε Ἰαμβλίχε, ἀπελθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσotέρου· ὅψι γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπειται ἐκοιμήθημεν . Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος .

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰαμβλίχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν· Ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν, ἢ ἐν ἑκατάσει γεγονῆναι . Ἀπελθὼν δὲ ὁμοῦ εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δούς τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν . Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλίχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος αὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόπῳ συνεσχίθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς δὲ αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ . Τοῖνον καὶ προσπεσῶν, ἠντιβόλοι λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσίν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόνον ἀφετέ με ἀναχωρῆσαι . Οἱ δὲ· Δεῖξον ἡμῖν ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν, καὶ ποιήσον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἰδ' οὖν, παραδιδόμεν σε εἰς θάνατον . Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννου ὄρωντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοῖον ἐπέθεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον ἤγαγον, παρίστησαν εἰς ἐξέτασιν . Ὁν οὗτος ἰδὼν, ἤρετο· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὑρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ . Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐρεμα μὴδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κερτῆσθαι, καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω . Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμὶ, εἰάν ἢ ἡ Ἐφεσος αὕτη . Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεῦσομέν σοι . Ὁ δὲ· εἶπεν, ὁ Πατήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα Πάππος . Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Εἶνα καὶ ἀνυπόστα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι . Ὁ Ἰαμβλίχος εἶπεν· Ἐάν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω .

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβίστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν, σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰαμβλίχος πεισὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε . Καὶ ὁ Ἰαμβλίχος· Διὰ ταῦτο, κύριοί μου, ἐξέπλάγητε, ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοί μου . Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῆ χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ .

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ὑπελαμδάνω, ὅτι θουμασίον τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθείσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ . Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὰ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰαμβλίχος, εἰθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκαμον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίοις, ὅπερ ἔθεντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποστάλιντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὰ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑκομνήματα, καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίοι μολυβδίταις . Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκοίτων σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὑρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξίστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόντες ἐνδοῦ τοῦ σπηλαίου, εὑρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπρουν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς . Οἱ δὲ διηγῆσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἰθ' οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταντα ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θουμασίων Θεόν .

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν . Ὁ δὲ Βασιλεὺς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, ἀπουδῆ πολλῆ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἁγίων πόδας, πεισὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε, καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρέιδε Κύριος τῶν αἰτησῶν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλ-

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἀγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἐναπονουσάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δὸς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἐπτά εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐφανισθέντες, ἔλεγον· Ἐασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῆ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συναξέως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῆ καταδείξας τοὺς Ἅγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμύσσονον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφesiῶν πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθερχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκάλεσατο· καὶ κοινὴν παρά πάντων ἑορτὴν γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμὴ! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας, Ἄθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἄμφι τετάρτην.

Αὕτη ἡ Ἅγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ Δείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνωρίμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναῖξι, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ριφείσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως οὗ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ρίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντες.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτήν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐπέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλείεις, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπώντες, δριμείας καὶ ὀδυνηράς ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἶθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίους τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἀγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστέα αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμισαντὴν καὶ ἀλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκε κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ, Ὡς ἂν τρυγήσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἴων ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰᾶ, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διαφοροῖς βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἥτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαραὶ καὶ ἐλεκτά οἱ Παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάσασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ως ὄντως σεῖροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὐθις ὠφθητε, καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξη κραταιούμενοι θείᾳ, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφου ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἑτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τῆ παντός Μαρία γεγονόςσ, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπλητισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶσ οἱ θεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῶ τῷ τῆς Πίστεωσ, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶσ καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφesiῶν ἀρχηγοί, Παῖδες Ἅγιοι ἐπτά καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶσ, ἐνθέωσ ἐδείχθησαν στήριγμα· ἕσ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆσ αἰῶνας.

Στερροί φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆσ εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σε ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺσ αἰῶνας.

Φῶσ καὶ ἀνάστασις ζωῆσ, τοῖσ Παισιν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξωσ, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡσ ζῶντες

καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνοι οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφήν τῆς ἐμφερείας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ολβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασιῶν ἀποκαλύψεων, ἢ τῶν Ἁγίων ὥφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικόν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἡμφιεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὥφθη σπήλαιον, προμηνῦσον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, εὐ τεταρταῖον Λαζαρον, ἀλλ' αἰώνιους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τιμημένοι οἱ Παιδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν πρὸς ὄφθαλμοι, ὑπερτέρως τῆ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστραύττοντες ὧν περ τὰ θεία πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, Παιδες ἑπτὰ καὶ στύλοι τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογματῶν ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβεύται τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης ἀγνή, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ καλλοῦ Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἔξαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Ὁ ἱερός Ἐμψωδὸς ἐνεκεῖ ἀναμφισβόλως ἐγκαταθεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν περὶ τῆς Ζοροβάβελ ῥηθῆναι· Διότι τις ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὀφθονταὶ τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ ἔσονται ὄφθαλμοι εἰς Κύριον, οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ'. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος γινῶναι ἀκριβῶς τὴν ἐννοίαν τῆς προφητικῆς τῆς τούτου χωρὶς, ἀναγνώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἐρμηνείας τῶν Πατέρων.

» σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γενε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ, Παιδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θείᾳ προνοίᾳ, σπηλαιῶ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανέντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξάνιστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτί-
νον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἄμα, κλεινῶ Ἐξακουστωδῶ, παιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν παιδρᾶν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια γ'.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κακεῖ ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἀγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δέξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φανιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέυσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διαδήμα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τροπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διαπαντός εὐφραίνόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφώς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεκόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τῆς Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προῦπαντήσωμεν, παιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἦγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεῖσιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχίς ἡ Ἀλφάβητος.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Αστράφητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβῶρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβῶριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσας, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γηνωσῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀόρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβῶρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλία. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀισωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοιδίμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε εἰδείχθη· διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νιέκρωσιν ζωηφόρον, τῆ σαρκὶ παθόντος ἐξεκόνισας, τῇ σαρκὶ σου Παμμακάαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομήτων, κρατυνθείς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου, παναοιδίμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῆς κυήσεως σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἶδ' οὕτω, τὸ Τριῶδιον. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προσόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελεῦντες αἱ πισοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Οῖος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀφόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαδά προσώπων τῇ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεικὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Τροῦς σου ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θείασασθαι.

Εν ὄρει ἐπέιγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· ἔταῖς ἀύγαῖς λαμπόμενοι, προσορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐμπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ νῦδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εστὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμολογῶν Θεὸν ἀνακτα, Μάρτυς σοφὴ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοῦς ἀναπλάσαντα.

Γερεῖον ἀμωμον, ὀλοκαυτῆμενος ἀνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσεγήνεξαι ἀνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπεξήρανας ρεύματα. Θεοτοκίον.

Ολὴν μου τὴν ἔφειν, πρὸς σέ κινῶ αἰγνὴ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπαλλάξον.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμος· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος ἀύγαῖς, ἐν τῷ Θαθῶρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμῆσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ηῆράνιος χορεία, τοῖς γήϊνοις συγγέγηθε, καὶ προσορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἦν ἀσυγκρίτως ἀσπράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφὴν, ἐν Θαθῶρ ὡς νῦδόκησε.

Θεανθρώπων παρουσία, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαναμάτων πλήθει, κόσμον μυσικῶς κατεφώτισας· ἐξαεραπτούση δὲ δόξῃ τῆς θείας, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαθῶρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτῆρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἐκρυψας, τοῦ ἡλίου, ἀύγῃ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσαμένος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀδιστακτῶ πίστει νῦτομόλησας.

Εν Κυρίῳ Σωτηρί σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδείαν σὺ λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ δια κακίαν κατωλισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὦφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρεψας.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι με, παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῆ, λαίμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς παιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, ταῖς ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λαίμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεῖς παιδρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Γνησίως, προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Γκρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διαπίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν νηδύϊ σε Ἄχραντε, σωματῆται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ρυόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μεταίρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ενιζῶν φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, θελοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγῆς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεισι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λαίμψιν ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπὶ τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἤπτηνται τῇ παρασού, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οἱ χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολεροῦς τῆς ἀνομίας χεῖμαρρους, καὶ ποταμούς, ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν.

Θεοτοκίον.

Επείρανασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, ταῖς πονηραῖς ἐνθυμήσεις ἀπόκοπον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν, τὰ ὠραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλαμπει θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγαίζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῶζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ος εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσίγνιου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ο χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάζεται, Εὐσίγνιου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ Ἄρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρῦνεται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσίγνιου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κραζόντα· Χριστὸς μοι σέβας.

Πέμπτη Εὐσίγνιαισιν κἀρη κονίησιν ἐμίχθη.

Ούτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτανε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου, ἤδη δέκα καὶ ἑκατὸν

ἰτῶν γενόμενος, ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρίψας ἔτη ἐξήκοντα ἑπτά. Οὗτος οὖν κατίθη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέγξας αὐτόν, ὡς τὴν πατριον παραβάτα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐκ Δείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίσιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτόν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Καττιδίος καὶ Καττιδιανὸς, λιθβοληθέντες τελειοῦνται.

**Στίχ. Βουνούς λίθων ἔστησαν ὑψηλοῦς Λόγε,
Δι' ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

**Στίχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

**Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,
Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

**Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θυμὰ καινὸν ἐκ ξίφους.**

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρῦπυθῆσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτῆρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἴμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπὲρ νεγκας βασάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ετι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, Παναοίδιμοι τῶν θείων σε αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρίστης ἀναμείλων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατῆρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή· ὦ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς!

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτὶ σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανόθεν πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἣ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνμνηντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδίων προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος; φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμπας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν· καὶ φῶς ἐπὶ τῷ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῷ Παμμακάρι, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μελῶν ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μελῶν ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἦνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

σίγνι ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένη, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκῆσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδούντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παρῆσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βροῶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ διανοίᾳ πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῆ Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως καθάρᾳ τῆ καρδίας, προὔπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κρᾶζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω“ τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητραῖεις Δεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουςα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ἔμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς.

» **Τ**ὸν βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμαίλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες, » μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Δ'. Ἄπας γηγενῆς.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ Δεῖα δόξῃ ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακᾶς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἐράνιῳ, αἰγλή καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψᾶλλον ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὠφθῆς ἐν ταῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Δείας μορφῆς.

Ω“ Λόγε Θεῶ, ποφία καὶ δύναμις, καὶ χαρᾶκτηρ τῷ Πατρὸς· ὦ Θεῶ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ισχυῖ Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄντως νῦν φρουαττόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κίραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγιάσας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ω“ κόσμος πάντων σθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὠραιότης Εὐσίγνι, ὡς στύλος ἄσειγος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς Δεῖον ἀγλῶσιμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ, ὡς ὀλόφωτος ἀστήρ μεμακῶρισαι.

Σταῖζουσι μύρον οἱ αἵμοι, τῶν ἰδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνι, καὶ ταῖς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιαῖζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Η“ λιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρῦνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σε, αὐτῆ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ὄφους, ἵνα δοξαῖζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον. *Θεοτακίον.*

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας σποτυφλέμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν Δεικῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Σε τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεσόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κυρίου τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστῷ Μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἰστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς ταῖς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μοναδί, παντεξουσίᾳρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. *Ὁ Εἰρμὸς.*

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον πασαῖδα, τὴν τεκῆσαν τὸν ἀρχηγόν » τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ταῖς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀδῶν τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε· ὄθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οὶ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθίου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεὶ Ἠλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμπειως ἀπροσίτου, ἀξιώθῃναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξῃ Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεσάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλίας, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, φωνῆς δὲ Θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρώντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σου φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μῆνος.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελαμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθεαίμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἑξαεσάψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐκηγηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπήμενον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κευριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπάριστι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ὑπόδειξεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἡ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν αἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν Θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἡλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, και νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε και Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σαρκαρῶμενον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν.

Και Ἀπολυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογία ε' γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. και ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κρσμά Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν ἐμιμῆτο, νεφέλη ὡς σικηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ και Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, και ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμασία σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τῆ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθηταίς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυναίμεως καταυγάζων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βυθόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς και ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων και φιλόανθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, και τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς και Ἡλίας ἐδεικνυον, ὅτι ζώντων και νεκρῶν κυριεύει· και ὁ παλαιὰ διὰ νόμου, και Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ και φωνὴ τῆ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσοντας, και νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ορος τὸ ποτέ ζοφῶδες και καπνῶδες, νῦν τίμιον και ἅγιον ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ και Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, και τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ και τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν και Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Και φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις και δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθηταίς, Πέτρον και Ἰακώβον και Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθὼν. Σοῦ δὲ Σωτήρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν· Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ και τρόμῳ, οὐρανοὶ ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρώντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν Ἀνάβηθι πρὸς με^{Κεφ. 18.} εἰς τὸ ὄρος, και στηθὶ ἐκεῖ, και δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον και τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Και ἀναστάς Μωϋσῆς, και Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ Θεοῦ. Και τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· και ἰδοὺ Ἄαρὼν και Ὠρ μεθ' ὑμῶν· εἰάν τι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Και ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· και ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· και κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, και ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· και ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Και εἰσήλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, και ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· και ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, και τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώπιον^{Κεφ. 33.} φίλον, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φῖλον, και ἀπελύστο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ Σεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύε-

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαὸς σε τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορευή μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σε, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σε μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στηθὶ ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῆσω σε εἰς ἄπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθήσας Μωϋσῆς τὸ πρῶτον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς αἰκτίρων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 12. 3. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεὲ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτῷ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτὸν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κε-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὄλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· ἔη ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκαλύψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτῷ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφατ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ο φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγχε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σε, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τῷ προήλιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλοκλήρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὀράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες· Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτῆ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τὸ ἀληθινόν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνὴ, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτίζομένους, καὶ ὁμολογῶντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτει τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόνηρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, καὶ ἀξίους ἀναδείξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σε, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοῖσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σου φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Ο παλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβῆσαν ἕσσαν· καὶ τῆς τριαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριοι Ἀνάξασιν.

Στίχ. Σ οἱ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει· Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιθὰς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδαμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποιήκας, μεταστοιχείωσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργε τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἀσχετόν τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, δεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβακούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκριτοῖς Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σε, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σε ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄσπεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲ ἄτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης, ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῆ ἀστρα-
πῆ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ
ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστραύσας, σὺν
Μωϋσῆ Ἠλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφήται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἀπασαν. Ζῆτει τὸ εἰς τὴν Λιτήν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-
» θρὸν καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀνα-
» βάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ
» ὑποβρυχίους, ἐναγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄσωμεν
» τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περι-
τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν
ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστραύ-
ψω ἀπροσίτω, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄ-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ισχὺν τῶν ἐθνῶν κατεδεσθε, φίλοι Μαθηταί,
θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξαστραύπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀ-
μυδρῶς, θείκης αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελ-
πον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρὸς, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ος πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβῶ-
ρῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πά-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτω τῆς Θεότητος.

Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀ-
μαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι
φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
θεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξ-
έλαμψε.

Ἔτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῆ ὀμιλοῦσα τῷ σῶ θειάπον-
τι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως,
ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήθῃ σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψιστε ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὁ, τε Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
ὡς Θεοῦ θειάποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα,
ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἠλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία: Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλίου, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναίς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
• Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βρωνταίς σοι.
• Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὧφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προὔπαρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτός ἐν νέφει τὴν ἐπίδασιν θείας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλῆντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάρῳ πάλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίᾳ Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάρῳ φυλάξας ἀλώθητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέν σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράθης αὔλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὧφθης Ἡλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυσι τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία: Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆν ἔσε Χρι-

• στε, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Προσενωπίῳ σοι ὦραι ὑπεκλήθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος εἶκε, μορφήν βροτείαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ἰδοὺ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίᾳ τῶν Μαθητῶν; ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηγουμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεία μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς αὔλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σε τὸ αἶδιον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων· Ἐν τῷ φωτὶ σε, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτῳ δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυροῦντάς σοι τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σε, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, ὧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία: ᾠ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθης Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἁμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σε Θεὸν ἐπέγων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβώρ Χριστὸς δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκκλιναν.

Ἔτερος Κανὼν.

Ἰλασθητί μοι Σωτὴρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανῶ ἀισθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,
Μωσῆς ἀνεδόκησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδῶν
σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσῆ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία: Νοτίου Διὸς ἐν σπλάγγνοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώ-
ρου οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκού-
σιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις
ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος Δείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς
Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ἄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς
περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τῷ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς Δείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρας,
Ἰδὼν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδραμένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀ-
μείψε.

Τῆ ἕκτη τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δεί-
ας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σία περιχαρῶς ἑορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (**).
Ἐπειδὴ πολλά περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς
τοὺς Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ
παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίδι· βου-

(*) Οὕτως εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηναια, τετυπωμένα
καὶ χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐτι τὰ Ἐορτοδρόμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἐν δὲ μόν-
ον μεμβραίνου παλαιῶν, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χάλκην ἱερᾶς
Μηνῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τραπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὕτως: Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρός, Χριστὸν τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἠρανισμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολεξεί, ἐκ τῆς νη'. Ὁμιλίας τοῦ Δείου Χρυσόστομου εἰς
τὰ Ματθαῖον.

λόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν κληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι,
τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγεν-
σθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ με-
τεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς
τὰ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας σὺλ-
λαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
παρέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ Κύ-
ριος ἐπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς
οὐκ ἐρθᾶς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαί-
ους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐνευθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τῷ
Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
• **Α**καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
• « μνουῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
• λογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεδόκησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι Δείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέ-
λη, Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξασπράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεδόκησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἔτερος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀσπρά-
πτουσα βῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφρίξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς Δείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ,
Ἀπόστολοι βῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρῴα φωνῆ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίᾳ δὲ
Υἱὸς ἠγαπημένος, προῦπαρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητός εἶ κρίζουσιν, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός:

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογός
 » ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
 » πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις
 ὄρους ἐπέβη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον
 αὐγῆς, ἐξαστραΐψας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
 κρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν
 ἀπόρρητως Θαβῶρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυ-
 τον φῶς, τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν
 παιδρῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γεροπρεπῶς ἐσῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν
 ὄρει Θαβῶρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρα-
 νῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πα-
 τρώα, ἐξαστραΐψαντα δόξῃ, ἀνέμελλον· Εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῃ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσω-
 πον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστός δὲ ὡς
 ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτός
 αὐτηγός, γὰρ πεφυκῶς καταυγάζει τοὺς μέλ-
 ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθη-
 ται ἀμπεχόμενον, ὀρῶντες ἐν Θαβῶρ, καὶ
 πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νῦν ἐλλαμ-
 φθέντες, σὺν Πατρὶ τῷτον ὕμνην καὶ Πνεύματι·
 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ακηκοῦτες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυροῦ-
 μενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὀ-
 ψεως, ὀρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀσπραπὴν
 μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κα-
 τέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότα-
 τος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύ-
 ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρό-
 σιτον, ᾧ οἱ Μαθηταί καταπλαγέντες ἐβῶν·
 Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασι-
 λεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς
 Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ ἑρανοῦ δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας,
 Μωσῆς δὲ ἐκ νεκῶν, μελωδῶντες συμφώνως.
 Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθη-
 σαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάν-
 θρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς
 μεταρσίον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως,
 τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδῶν τυχόντες· Λαὸς
 ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Εὐλογεῖτε Παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός:

» **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἔδειχθη· Θεὸς ἐκ
 » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς
 » ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
 » σράφη· σὲ Θεοτόκε διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μα-
 θηταί ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώ-
 ρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
 τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος
 βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν
 φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μὲ, τοῖς
 Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς
 πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ
 Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τῷ ἀρχετύπῳ, Οὗ-
 τος ὑπάρχει ἀνεβῶν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, αἰκίνητε
 σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία
 καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυ-
 μνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός:

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
 » κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
 » γασρός, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἀχραν-
 » τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευ-
 τέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς
 ὀφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ θείων, τοῖς Ἀποστόλοις
 ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμ-
 ψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ
 ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς ζῶ-
 μεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν
 νοί, Θεότητα αὐλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν
 Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραπτουσαν.

Εθελῆσας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ
 θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία: { Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.
{ Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαθὼν οὐς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θελῶν, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Οπρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρεισηκείσαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννητόρου, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόσθεν σοὶ, σαφῶς ἐδήλω, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρᾶσωπον αὐταῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' μανογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται αἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμῶν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτί ταῦ προσώπου σε πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν: Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τῆ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

Τῆ Ζ. τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. } ἅπερ ζῆτει εἰς
 Ο' πρὸ αἰώνων ὑπάρχων. } τοὺς Αἴνους τῆς
 Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. } Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσεδραμες, τῆ σοφῆ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὗ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστηματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρήσια δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίαν ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρήσια δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ὀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειςιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θεαίαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὀδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρήσια δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τῆς τρεῖς σου Μαθηταῖς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθῶν. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ ἕρανῳ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούρησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς σινιναθᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίας σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεασικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἢ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῇ Δεῖα σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγχνος· Διὸ σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ως ἐν ἠπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῆ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ρῆξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοία καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένη τὴν τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνή, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὠφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχσθλεθρον φυγῶν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ὡς πάντων Δημιουργὸν, εὐσεβείας πόθῳ ἐπέζητησας.

Ναμάτων Δείων μετασχῶν, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεῦ, κληρονόμος Δείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ὠκοδόμησε Δεῖον, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνευματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν

» σε ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δίσκησησεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὄθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν Δεῖαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μιθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βρωῦντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Επέγνων Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾷ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, Δερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστεύαις καὶ δεήσεσι.

Ρᾶδίως ἔλουσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ Δεῶφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσβησε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένη ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηραίου σου γαστροῦ, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθὲ.

Συνέσει Δεῖα διαπρεπῆς, Μάκαρ πεφυκῶς τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς Δείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ος ὄντως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σε, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῆ Ὑψίστη χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς Δείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπίδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα.

τῇ γὰρ παρθενία τόκον συνήρμωσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμακάκρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο βίος σε ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδῆς, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἡξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοίδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργουσάν σοι χάριν ἀξιάγαστε. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπῆς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιοθέον τούτου ἐνδιαίτημα. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
• θωρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀ-
• νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύ-
σταῖς.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης, τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀδάρου τινός Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιδιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. Ἐπιδειξάμενος οὖν παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνον, ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπεσπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρέβελ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνους ἐψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μῆτε ἀνακληθῆναι, μῆτε καθίσαι, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιβάσαι τιμὴν, τοῦτο γνοὺς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὄρου ἀνελθὼν, καύσωνε καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὥρων καρτε-

ρεὶ κακώσεσιν· εἶτα, ἐν ἄνθρω χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείστας, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τὰς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ὠρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὠρ ἐμὸς λέγει· Χάρις,
Ὑπὲρ τὸν Ὠρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὄσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυὶδ χρηὶ λέγειν,
Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία ποταμῖα ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστῇ ξίφει,
Χεεὶ ποταμοὺς θαυματῶν Ποταμῖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἠδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον,
Εὐωδιαῖζεις τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀστέριος ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηδον Ἀστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει,
Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστὴρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα
Σώζων ὁ Μάρτυς, οὐ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, καὶ ἄν τάφῳ κατεκρύβη,
Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν καμινον.

Επὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους, ἔδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέῳ τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωσπερ παῖδες σου οἱ μύσαι χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

καρτερῶντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Τετρωμένος ἀγάπη Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὅσιε· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, Θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Ηθεόφθογος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κιβωτόν σε ἀγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίη θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐτῷ καταυγαζόμενος, φωτοειδῆς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἀμemptον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίσασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπέιληφας, τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰώνιων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπολαυσιν.

Ρῶσθεὶς δυνάμει Θεῖα καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους, σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρωπον, ὑπερφύη Παρθένη Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεῷ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις,

καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς ἑρηναῖαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Εκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολαίτρου, τῆ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Θεῖα πίστει, Δομέτιε Θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἐνθεον ἱερέα, καὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλῆντες μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὐρα λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, Στῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σωτῆρ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρώντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας, ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσαν Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Αἰμίλιανου, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Ἀγίου γ.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόνηρον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σὺ τὴν φιλόνηρον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐρτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόνηρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οτὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τῆτο Πάισοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρρησία χρυσάμενος, συνηροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναϊότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένοι, ὅτε τὴν αἰτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παραδείσον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζωὴν κα-

τοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχημένος, ὅτε μιζοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνας, ὡς πῦρ τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῶ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α.

Ο παλαί τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνῆς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δεῦτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτὴρ μου, Θαβώρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα. Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἢν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει· Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τῆτῳ γὰρ ἐπιβασί τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπασράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτὴν εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σὺ Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μεταμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εἴν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφῆμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί· Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν μέγα Δίμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις σηνοικῶν, ταξιαρχίαις Θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Οἶλος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἀστράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς Θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεῖς Θεόφρον Θεόληπτε.

Νοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διαιτητῆς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστις ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὧφθης Παναοῖδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Εἴνα ἐκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρὸς σὺ τεχθέντα γινώσκωμεν, φύσει Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ικέτην Θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοὶ σε προβαλλόμεθα, τὸν δὲ αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ δεσμούς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων γερότητα δεικνύς, Θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανθεῖς πρόβολος, ἀρράγης ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονες.

Ιὸν τῆς αἰρέσεως πιῶν, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῶ σου λόγῳ διήλεγκται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλευματος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπεσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φερμῶ συγγυθέντα Πανάμωμε.

Ἐπίρμος.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκλήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμακάρε τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερρίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς Θείας δόξης σε, ὄντως ἀπαύγασμα, καθῶς ἠδύναντα, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ισχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ αἰλαίστορος, οἰκειωθεῖς δι' ἀρετῆς, παμμακάρε Δίμιλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν τοῖς πολέ-

μοις πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ
δυναμίει σου Κύριε.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας στελλόμενος,
καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Αἰμι-
λιανέ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱε-
ρομάρτυς δὲ ὕστερον, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε
πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰ-
μιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς
ἱερομύστα Θεοπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυναμίει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, Θεοπλαστείας ἐπι-
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἠγλαί-
σμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώ-
κησεν Ἀχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς
μεγάλῃς ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγά-
λαις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς
ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαῖσας, καὶ Μαρτύρων
ἐν ἄθλοισι, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος πρὶν,
ποταμούς διδασμάτων ἀνέβλυσας, Παμ-
μάκαρ ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ ὄ-
θεν καὶ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες,
τῶν Ἀγίων τε πάντων, τοὺς Θεομάχους κα-
ταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐζώσας τὸν νοῦν ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμπας ἱεράρχα, Θεῷ εὐηρέθησας,
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν
Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα,
Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλίδα, καὶ
Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτί-
στην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ς΄. Σπλάγχων Ἰωνᾶν.

Στῆσαι βουλευθεὶς, νομὴν τῆς αἰρέσεως, προ-
θύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφῆ,
καὶ διήλεγξας, παρρησία μεγάλη χρησάμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθειον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρχάμενος, ἠθροισμένης Συνό-
δου Θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ
τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμψεως, ἐφιέμε-
νος, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνε-
δειξῶ τὴν στερότητα, λάμπας πρῶην δι' ἀ-

σκήσεως καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζη
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ
θείαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιν, κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν·
καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τῷ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῷ ὄφρω, ὁ
ὑπέρβειος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σου ὦκησε, καὶ
σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν
εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**πλάγχων Ἰωνᾶν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαθῶν, διελη-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ ἐχ' ὑπέστη
» ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζι-
κου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεῖς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

ᾠδὴ Αἰμιλιανοῦ ὅστεα δέξατ' ἄρουρα.

Ούτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπο-
μείνας κακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ Σηριω-
νύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας
δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,

Εὐωδίας πρόσσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Ούτος γενναῖται ἐν Αὐρακία, πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρή-
την, πλησίον Κνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβεῖα τὸ
γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναικί συζευχθεὶς,
τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φρομένων καρπῶν ἐπήρ-
κει τοῖς ἐνδείσιν· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπι-
δίδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἄν-
θρωπον ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄλωνι κατα-
σχῆν ἄνδρας δώδεκα, πλησαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους
αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τού-
τους μῆτε ἀνελεῖσθαι, μῆθ' ὑφελῖσθαι πάλιν διὰ πλεονεξίαν·
ἀντὶ δὲ τοῦ πληγᾶς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπρά-
ξασθαι, συμπονησάει μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις,
καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκον, ἐ-
πιθεῖναι τοῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδεὶ τὸ πρᾶγ-
μα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων

δυνάμεις ἰργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον, τὴν χώραν δρακόντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μέλλον τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημυροῦντα τοῦτον κατιδῶν· ὃς τῇ κελύσει τοῦ Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσθαι οὐχ οἶός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν Ἅγιον· καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλίντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν οἰκίαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμας πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Ος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρσι καὶ κοιλάσι διητάτο· διὸ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ, Ποιὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταί, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα, Πληγαῖς ἐκείναις ἰσαριθμοὶ ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου· πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Γεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθαίρετος, ὠφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυῖδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, ταῖς ἀλλοφύλους διδασχάς, τῇ σφενδόνη καταβαλῶν, τῶν εὐστοχωτάτων σε, λόγων Παναοιδίμε, καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστης λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικῶς διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδῶς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς, παρθενεύεις τίκτουσα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερσθικῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομητορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων. Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ολὴν νοητῶ πυρὶ τὴν φρυγανῶδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλέξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τῆς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραίνόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρίτός τε καὶ δυνάμειος ἐνθεῖ, πεπλησμένος ὠράθης Παμμακάαρ· σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνευδότης ἀντεχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ανωθεν τοὺς ὕμνητάς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε Πάτερ Θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθείαν, σαῖς προσευχαῖς καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὅλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὠφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγγε, παρθενίας μαργαρυγαῖς, καταυγάσσα τὸν κόσμον καὶ ἀγνεῖας φωτὶ· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεῖκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχειίας σου.

Εῦρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις Θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θείος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ἡμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δικαίος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαίων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότετον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κηύσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βιάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο τε ὁ θῆρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος Ἄδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε στερόως διηλεγξας, μακαρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυραίν, θεομάχον αἵρεσιν τοῦ τυράννου, ὑφ' ἧς πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις. **Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.**

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβῶν μετεμορφώθης νῦν, ἐν θαθῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, θελοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῆμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λαΐψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ελαμψας ὡς Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ Σωτήρ μου, δεικνύον σε Δεσπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαθῶρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ, ἐν ὄρει Θαθωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν. **Δόξα, καὶ νῦν.** **Ἦχος α΄.**

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἕστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν Ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατἰδῶμεν Κυρίου, τῆτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτῶν, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαθῶρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεΐσας, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορόν, θείον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰῆδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Ἦχος β΄.**

Ο φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθῆ, δείξας τοὺς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐν Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδάμ ὅλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, Δεῖα τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβῶρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Οἶρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλῳ πυριμόρμῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεός, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δελοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβῶρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὥδε εἶναι· ποιήσωμεν, τρεῖς σκηναίς, εἰ Δεῖλης ἀνά μέρος, σοὶ Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἠλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδῶς· Δάμβει γὰρ συνείχετο.

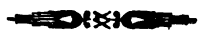
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ· Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε Μαθθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνῇ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς Δεϊκῆς ὑπεράγαθῆ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τῆ ἀπροσίτῳ Ἰησῆ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμψας Δεῖοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Γακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ Δεῖα χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, Δέλων σωθῆναι, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὑμνοῖς σε μέλπῳ Μαθθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὑμνοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Μαθθία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὠφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγασε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὀμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, Μάικαρ καθυπεύκτων τῇ σαγήνῃ σου, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐκ βυθῆ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰσχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῶ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκυῖλα διαρπάσαι, καὶ δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικῶς πλάνης διασώξεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ παντουργόν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, Θεορρήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ ἔχων σε προσάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φαλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
 * Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
 * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν Δεϊκῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μάικαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ Δεῖον ἐζήλωσας ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Μαθθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλων Παμμακάρισε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Ε'πεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὡς περ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσεβίαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμηλίον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ο'ς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυ, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πίνοντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὠφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε, τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Μαθθία Ἀπόστολε.

Αῶλας θείον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Μαθθία Ἀπόστολε, σπηδόνᾳ πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινήν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρυπουμένην παθήμασιν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετός, ἐνώσει θείᾳ θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτίνας δεξιά-

μενος, πρὸς κατεφώτισσας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδῶλων ἐξεκώθηρας.

Ι'δού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένου γάρ, οὗ παλαι προήγγειλαν, ὑπεργὸς Μαθθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμφυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-

μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-

νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ

ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,

Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ ἠύθεος Μαθθίας.

Οὗτος ἦν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατηριβμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκά Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκῆρξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξω Αἰθιοπία· καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τῷ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα, φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου, Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρίζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὸς ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλὰς εὐχὰς ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Ὄθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, καθελὲν ἐπεχείρησε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαιρέται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἤπτεοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι, μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐκλύσαντες, τὴν καθαιρέτην Σπαθάριον ἀνωθεν κάτω προσήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλέα ἀραῖς καὶ ἀναθήματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξί-

φους τιμωρίᾳ παρέδωκε· τοὺς δὲ Ἁγίους ἐννέα Μάρτυρας, ράβδοις τύψας, εἰρκτῇ ἐπέβαλε, κελεύσας ἡμερσίον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκίζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκίλευσεν ἐνεχθῆναι σούβλας πεपुरακτωμένας, καὶ ἔτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἰθ' ἔτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίας τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ριφῆναι ἐν τῷ πελάγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ος ἦν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται. Εἶτα, εἰς κείμενον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθεμένος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς εἰδλαθῆς, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνηναμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνας τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὐρέσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβῶντας Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη Θεοῦ παντοδυναμῶ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρητε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας.

Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὦ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρώμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφὲ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονῶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικούς προρρίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θεία δονάμει καθεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βῶντας, τῆς Τριάδος

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὅ ἐστι τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνας τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειῶν ἔπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξήριστῳ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἢ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιοῦσι τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρὸς.

εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς δηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, **Μαθθίας** ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπή τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, **γενόμενον** ἄνθρωπον, τὸν τῷ Πατρὸς ἀχώρισον, **Δέσποινα** ἀγνή· ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρᾳ συγκαθέδρον, **Μαθθία** πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἰστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἐφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὦφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασθεννύουσα Σοφὲ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστραπτοῦσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάζων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θείους, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεία σὺ ἦνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεῷ συγκατάβασιν· ἔπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν

κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
 γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
 τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Γοῦδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ,
 ἀπορράγεις ἐπέπετρε, δωδεκάδος τῆς
 Θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
 Θεῷ, Μαθθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντει-
 σήθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος,
 καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι,
 τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὁ γ' Ἦχος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πα-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσπο-
 τα συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ,
 σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν
 ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
 Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, ἢ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
 ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
 Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, παιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τὴς Θεῆς,
 τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει· Πατῆρ δὲ ἐμαρτύρει,
 ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
 τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου
 Λαυρεντίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους β'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
 λοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ
 συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλῶ

ταίτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀ-
 γαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, με-
 ταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμ-
 πρυνεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλή-
 κοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν
 ἔξαστραψάντα, Θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶ-
 μεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀ-
 νακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν
 ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγά-
 σαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιοι, καὶ ὑπερκόσμιοι σύ-
 στημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστῷ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυ-
 ριευκός· Δεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφῆ-
 μενος συμπάριστος, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάρι-
 τος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θα-
 βῶρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὁμοια.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυρ πυρὸς εἰς βοή-
 θειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
 πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτον ἐξε-
 δύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
 ἐκληρονόμησας· διὸ σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
 μονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάρισε, σε-
 φηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδῶλων Μα-
 κάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λε-
 πτυκόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον,
 ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡ-
 μῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄν-
 δραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων παιδρό-
 τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἶα φαί-
 νοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ
 τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀγλὴν τῆς πλάνης, καὶ
 τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσε-
 βείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυ-
 ρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσιμος, τοῦ Σωτῆρος
 Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
 ἐμιμείτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐσηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
 ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
 τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήμα-
 τά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ κα-
 ταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Εδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν
δεικνὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς
μύστασι οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ ἐσὶν οἱ οὐρανοὶ.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν-
τες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶ-
μεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς
ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα,
τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τῷ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγαί-
ζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξου-
σία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ
καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ,
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκη-
νὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν·
ὄθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν
τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆ προ-
σώπῃ σε, ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
ταῦτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος
Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας
τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστρα-
ψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλε-
σας, Ἥλιαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ
καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ᾧ-
δε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λαυρέντιον κράτιστον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιω-
της, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορευῶν Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φω-
τοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε
μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγωνάσ ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νι-
κηφόρος ἀθλητῆς, στερόρῳτῃ ψυχῆς, ἀνε-
δείχθης Λαυρέντιε, ζέφανον δικαιοσύνης, εὐπρε-
πῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διαδήμα τὸ ἐπινίκιον.

Υἰὸς ὡς πεφυκὼς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας,
παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰ-
σθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαινοτάτῃ,
καταυγαίζων τὰ πέρατα, πανααίδιμε Μάρτυς
Λαυρέντιε Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε,
τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ
κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος
πύλη τῆς χάριτος.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εχῶν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς
ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νι-
κήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τῇ νομοθε-
σίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετά-
ξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνω δεικῷ νευρούμενος, τῆς πολυθεΐας, τὴν
ἀσθένειαν ἔλυσας· τῷ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ
αἰῶνων, διετραίνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ισος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐ-
σίᾳ, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἰ-
σος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
• **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτα
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς
πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας
ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ
κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χρι-
στοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε· ὄθεν ἀρι-
στεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον
εἴληψας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σε. Ἀθλοφό-
ρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-

καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποφόμενοι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπώσαίμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραζάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀληθόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δὲ αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ιερόν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ Μάικαρ προσαχθεῖς, τὴν σκηνὴν ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμπειας.

Θεοτοκίον.

Συμφυτὴς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεὶς ὁ Ὑψίστος ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ αὐλὸν πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκευάσεν ἠδιστον βρωμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Ἐπίσκοπος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδῆς. Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγαζῶν τὴν ὕμνουντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερεις Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεοῦ Παρθενομητορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτὸς, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα. Ὁ Εἰρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείῳ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλαίμπαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὡδαῖς ἀσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείας ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδαν καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εὐστου Πάπα Ῥώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στιχοί.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξιν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,
Ἦθλησας ἀθλον Εὐστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἰππολύτον ἱπποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

ᾠδὴ πτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἡὔτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γηγόνασι· καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστός ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ὡδίνοντας δὲ ἡδὴ τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεῖε ὁ Ἅγιος Εὐστός Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκευῆ τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, δένειρε πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Εὐστός ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πει-

σθεις, ἀλλὰ παρρησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά χρήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς δύναιτο τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβάσας, ἦγαγε πρὸς τὸν Βασιλεῖ· οὗς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, καλεῖται τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν ἡ γενόμενος, ἰάτο πάντα, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ᾧ ἂν ἕκαστος κατεῖχετο νοσήματι. Ἄπερ ὁ Τριβούνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἰθαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτεμένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γινούσ ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφόμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάrais (αἰλύσειν, ὄξυτάτους ἐχούσαις ὀδόντας) αἰδοῦραις μαστιγωθῆναι, εἶτα ἵπποις προσδεθῆναι ἀγρίοις ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἰππολύτου, Δέκιος καὶ Οὐαλλεριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θάλατρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὁ Ἰππέλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἐκραξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός· Πυρίναίς με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἄλυσες) οὕτως ἔλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ἅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκευὸς ἐδείχθης ἱερὸν, οὐρανοῦ ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ως τις ἀνάληγτος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγῃ πυρὸς καταταλμησας, ἀνακραζῶν παρόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοσητῆ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔνονοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ο τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμυμένους, καὶ πυρὸς κατασθέσας τῆς ἀνθρακας, δρόσῳ

τῆς θείας χάριτος, ἀνακραζεῖ καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωψε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τοῦ Ἰεσοῦ ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφωῶς ἐξήνησας, τῆς Θεότητος ἀνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**υτρωτὰ τῆ παντός παντοδύναμη, τῆς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὡσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεῦσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεύμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναι σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θάυμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σοῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγασε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυθηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν ταῖς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Αγγελικαῖς Δυναμέσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συγχαρῶν τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἶτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελαῦσαι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δεξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δηλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Φωνή σοι πατρικὴ, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὐτός ἐστι βωῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Γραίων ὁ Ψαλμῶδός, Θαβῶρ Χριστέ Σωτῆρ μου, καὶ Ἐρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης δευτερός Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτῆρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνῶμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Αμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ ἢν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχαναῖς ἀνδρειότατα, στερρᾶ ἀλλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίσει σου, θυσία καθαρά καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλείεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σώμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδούς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος· διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτῆρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Οῖος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτὴ σε Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγῃσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῷ ἀκίετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνῶσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θείκης σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἕξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σε Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτῆρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐν-

δόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας εἰδείκνουν, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ παλαιὸς διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ομότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεγράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβῶρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτὸ τὴν θείαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσήλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος ἔνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλυδῶνα, γαληνῶς τοῦ δοξαζεῖν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφῆ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφῆ, θείκῃ δυναστείᾳ, θαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῶ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστά-

τως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χρισός, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος Ἀγνὴ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀγλὴν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

ᾠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν ἐξέδωκας, ὡσπερ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Περεῖον ἄμωμον, εὐωδесаτὴ θυσία, καὶ προσφορά τελεία, προσανηέχθη τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κραιζῶν ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι, τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, οὐδόλως, τῆς παρθενίας κλειθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν Ἀγνὴ ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἰρμός.

• Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
• Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στερρότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τέλεισας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξη τοῦ θείου σε φῶτος, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἔμφυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ενηδόμενος τῷ καλλεῖ τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπειρῶν βασι-

νων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνή-
θλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπεινώσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνεληλύθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάινην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας. **Θεοτοκίον.**

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σε, σὲ τὴν
τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντας,
θεΐαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ 4. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θεΐαις λαμπρυν-
θεῖς, καὶ ἀνδρεία ὀχυρωθεῖς, ὡσπερ λέων
ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεπορθῶς εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νἔμει σοι τὴν ἄλυπον, ζῶν ὁ λυτρωτὴς, δι
αὐτὸν θάνατον πικρὸν, ἄθλοφόρε ἐνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκλίνας αὐχένα σε, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. **Θεοτοκίον.**

Υπερτέρα πέφνησας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κηρύσσασα,
τὸν δοξάσαντα, τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ 5. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγω-
νοθέτῃ, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας, τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Εστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότη νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου
Εὐπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους
Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς
τὸ ξίφος, τὴν ἀληθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
νην ἐθανάτωσας. **Θεοτοκίον.**

Ω θαῦμα παράδοξον! πῶς τίκτεῖς, πείραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομήτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος,
καὶ τροφεία πάσης κτίσεως; **Ὁ Εἰρμός.**

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Δευίτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στέρρὸς ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὐπλος κοπήνεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλβασιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸς τοὺς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρ-
θοῦ, καὶ χεραὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλ-
θούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θλάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφεις, εὐχῇ
μόνη πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποιήκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεपुरακτωμένοις τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρωθῆ, καὶ τέλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ
κατεδικάσθη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ
σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου
Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου τῆς Ἐλεούσης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως Θαῦμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικίαν, χήρα
οὔσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοήθειας, ἀνέθετο ἑαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐννοιοῦν τοί-
νου ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργοὺς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιόουσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέειπε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέσμαι ὑ-
μῶν, κύριό μου· ἐπειδὴ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου,
συνεχώρησέ με μαζίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἢ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων
ὑμῶν, δέξασθαι τὸν Δεσποτικόν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπά-
σατο· καὶ λαβοῦσα βαμβάκινον μίτον (πανίον) ἰσόμετρον
τῆς ἀγίας Εἰκόνης, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα, βαλοῦ-
σα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκην), ἠσφαλίσατο δι'
αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτήριῳ αὐτῆς, ἐφωταγω-
γῇ λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα.

Πληρωθεῖσάν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο
αἱ ὀδύνη τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὡς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ πῆς κλίνης ἀναστῆναι.
Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδικῶν, ἦν αἰδε καθα-
ρωτέραν, φηοὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνης, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὖρω μικρὰν ἀνάπαισιν
τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. Ἡ δὲ, πορευθεῖσα εἰς
τὸν εὐκτήριον, εἶδε Θαῦμα μέγα καὶ φοβερόν καὶ παρά-

δοξον. Φλόξ γάρ πυρός εἰς πλησμενὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας Σήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ ἔλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ πᾶς, ἔπεσε χαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρία αὐτῆς. Ἡ δὲ, καταφόβος γενομένη, κατήλθε τοῦ κλιβιδίου· καὶ βία πρὸς τὸν εὐκτῆριον ἀπέλθουσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. Εἶτα μετεκαλίστατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπυδαῖς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες, ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὡσπερ ὀθόνης πλείου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπίζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσον ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Σήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώσθητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβακινὸν τμήμα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποιήτου, ὃ τοῦ Σαύματος! ὁμοῖον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός· καὶ εὐθέως αἱ ὀδύνας ἀπληθήσαν, ἡ δὲ νόσος ὄραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἔλθοῦσα, ἀνίστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς οκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τούτου πῆ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντος ἐκεῖσε Δομετιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τούτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον Θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμενοι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἄλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ Σλίφεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Βασιλέων ἀγανάκτησις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὅρα ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστάς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυθάνετο· Τίνες εἰσὶν αὐταὶ αἱ Σλίφεις, καὶ δι' ἅς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνος τί ἔλαβόμεν ἄγνοῶ. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογιζοῦ· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Σλίφεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ ἀσθηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ σὺ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι; Ἐξυπνος δὲ γενομένος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμιστῆν) αὐτοῦ· Ἀδελφε, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δὲ Βασιλεὺς, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰ ἠδύνατο, ἠμύναντο

αὐτῶν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνοῦς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν κβ'. Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ Σλίφεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστριαὶ ἠγαλλίσσαντο, ἀπελαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ Θεοῦ Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυρᾶν, τῆς πλάνης Πανόλθιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἠρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Εἴχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμὸν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδασκαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλη σοι τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἠνοιχθή μακάριε, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα, τῷ Θεῷ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ανθρακι κεκαθαρμένος, Θεῖω Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθεΐας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Γνα σου τὴν Θεῖαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσιθῆ, τυπώσῃ Πανάμωμε, σῶζει Νεανίας ἀφλέκτους, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευματικῶν δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επί σοι τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προστάτην παμμακάρα, Εὐπλε Λευίτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Ὠραιωθῆς Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κηύσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλθιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθέμενα· ἔξης ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῆ πρόθε σι σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευίτα ἀξιάγασε.

Ως σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου, τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικειμένος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιεῖχον ταύτης ἄριστον, σὲ κερκτημένη ἑορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἀθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ὀλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θείον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἀθλησιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνοῦσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἁγίε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πάσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ Θαβωρίον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβῶρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σου, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικίτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ΄. Ἐβωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὀρμαῖς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν ταῖς ἐκκοπᾶς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσιμον, καὶ ἀξίοις ποθοῦμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ ταῖς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρηνοὺς θαυματῶν φλογμῶν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἑνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγσάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἑνδοξον, καὶ ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα ζώματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπιρεια διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογματίων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδῶντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοίδιμε, μασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράψθῃς ὡς κάλαμος, τέθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μαίκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογματίων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τῆς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ορει ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθῆς σὺν Μωϋσῆ, Ἠλία τε Σωτὴρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίταις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σε Σωτὴρ μῆ, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.

Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμύδραν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίας σου δόξης ἐποίησας κοινωνίης· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σε πάντας ἐφώτισας. Λύρα τῆ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβῶρ μεταμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συνελάου σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε λάμπσας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φῶτός συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τερπνὴν ἐπαινώ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτῃ πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζῶν μετεπιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Ε'νθεοῖς, ὀχυρωθεῖς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν βρατεύματα, θεῖα δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρ'ητόρων, ἀδολεσχίαν ἐνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεϊκῆ, λαμπρυνόμενος ἤσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὄλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοῦς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τῆ Ὁσίου, ἔ ἡ Ἀκροστιχίς, (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων):

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. (*)

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Οἴλην μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἠδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἰρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αῖολον προστέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διηλεγνται.

Θεοτοκίον.

Αῖχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βίασάνα, γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερά ρεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες, ρεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Εῖκνησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἄπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Μαξίμου, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. καὶ αὐτὸν, ἀνώνυμον ὁμῶς, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Εἴβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμακάρι, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σε, σκεῦος ἐκλεκτόν, ἀνεδειξέ σε παμμακάρι· σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι, δυσσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δῆλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἀναρχόν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βᾶσις τῶν δογματῶν, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τοῦτε οὖν πρὸς τὴν λάμπην ἀνάστητε πάντες, τὴν παρῤῥησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραβεῖοις νίκης ἐξέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερέσιον ἀναρχόν.

Εἶτα Κάθισμα τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν ἕρανὸν ὠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰδίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουν τὰ διαθήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίσει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἰκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμαζε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθῆμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, Δεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απρηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὄλω τῷ νοῦ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως Δείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγόνατε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες Δεία τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ως ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραῖον, Παρθενομητορ ἄχραντε, τὸν ὠραιότατους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερρώως ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθειάν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὡσπερ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ Πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῆ ῥοῆ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ Δείου σου σπόρου δόγμα Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμακάαρ προεξένησεν.

Ανάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὡς Φώτιε Δείου φέγγους, κοινῶν καὶ ἡμέρας, αἰδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρεόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὡς Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ογνώσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητῆς πανάριστος, ὡφθης αἰοιδίμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὐρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ζύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, Δείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδύομενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ρήξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἅγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, Δείοις βρόχοις, τὸν προσταίτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτίσι Δείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Επραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἄπασα, αἰοιδίμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη δια λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον
 κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
 τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
 » βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
 » Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θεῖους πιστοὶ, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν·
 τὸ ζεύγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιά-
 σωμεν· καὶ στερέρους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
 ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταίς,
 ἐν ὕμνοις ἁσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώληξ, δι-
 αίσχρων καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν
 ὑπάρχων, μόνη φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ
 προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰ-
 κτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις
 καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες
 τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀ-
 ξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτῆρ μου
 ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ἁσμάτων κατασέφωμαι αὐτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
 Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμπλέγει τῷ Φωτίῳ,
 Οὗς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢδ' Ἀ-
 νίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασι-
 λέως· ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φῶτιος ἀδελφιδεὸς τοῦ Ἀγίου
 Ἀνικήτου. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημο-
 γορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρουσίας τῆς Συγκλή-
 του Βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προθέντος,
 καὶ παντοίως διαλωθῆσεσθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνο-
 μα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν παν-
 ταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυαξαμένου, καὶ πολ-
 λά βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
 τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξιθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυρ τοῦ
 Χριστοῦ Ἀνίκητος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου,
 ἀλλὰ παρρησίᾳ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύ-
 σας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ
 καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ εἰσόντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυ-
 χὰς τινὰς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ
 ὀστέα καθωρᾶτο. Εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν
 ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς
 θεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφοβήθη. Ὁ δὲ
 λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβάτου κατεφάνη πρᾶυ-
 τερος, καὶ ὁλον συμπαθήσας τῷ Ἀγίῳ, τὸν ἐπιχεθέντα
 αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδὶ

ὡσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαρι-
 στίας τῷ Θεῷ ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς
 σεισμός γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλείου ξόανον καταπε-
 σόν, εἰς κόνιν ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθὲν,
 πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀ-
 ποτμηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν δῆμιος ἀνε-
 νέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κα-
 τενεχθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀ-
 πόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποσπρωθεί-
 σης κάτωθεν· ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαϊό-
 μενος πῦξάτο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμά, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ
 τὸ πῦρ ἐσβέσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδεὸς αὐτοῦ Φῶτιος,
 προσδραμὼν, περιεπτύξατο αὐτόν, πατέρα καὶ σωτῆρα καὶ
 θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἀγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ
 εἰρκτῇ ἀμφοτέροι τίθενται. Εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ
 πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις
 βαλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τοσοῦτοις διαφυλαχθέντες δει-
 νοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων
 σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐθις μαστιχθέντες σφοδρῶς,
 καὶ ἄλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀνα-
 ξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμω-
 τηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῦς, ἐκκαύ-
 σας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρον Ἀντωνίνου
 ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ,
 τῶν κευθμῶνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων διαρράγνυτων,
 καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη,
 ὡς εἶναι αὐτοῦς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον,
 ἀλλ' εἰς δροσοβόλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κά-
 μινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίσειν ἐπιστηριζομένην.
 Ἐνθα βληθέντες, πέρασ τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νί-
 κης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ
 καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἔμπνείειν· καὶ ἀνεκχυσθέντα
 τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι,
 μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοῦς τῆς φλογὸς λυμνηναμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
 Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λυθρῶ πεφυρμένοι,
 Εἶφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου
 καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἴσων ἰδρωτῶν, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,
 Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρόπον.
 Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἔνον ἀγῶνα, διηनुκότες ξένοι ὠφθητε, ὄν-
 τως φρονημάτων ἔνδοξοι τῆς σαρκός· τῶν
 Ἀγγέλων συμπολιταὶ δὲ, συγκληρονόμοι τε τοῦ
 Χριστοῦ, μεγαλῶνυμοι Μάρτυρες.

Ἰπομονῆ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνίκησατε, πάν-
 των δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλὰς· καὶ φαί-
 δροι πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, με-
 τεθιβάσθητε, Παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στη-
 λας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

αθέων οί πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Ως πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἄγνη ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπέρνοῦν, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμόν εἰσάγοντα Δείας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν Δελήσιν ἔφης, μίαν ἐνεργεῖαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, Δελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ Δελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ Δελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίους, Δελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ρωμαλέον φρόνημα Σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, Δηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομαῖς, οὐ βασάνων ποινὰς, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, Πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βωῶντες πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυαὶς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτίσων, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήθη μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Αγία Παρθένη ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκησασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς Ἄγίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γέγονος ἀνθρώπων, τὸν σταυρὸν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης· Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενωθεὶς ἀπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὄλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Δεῖον· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐκατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινης ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτη, δεδεγμένος ὠφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένη, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, « σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδοὺ ἡ παιδρα καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ Δείου, καὶ Ἀνικήτου πάντα φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τῆτων παθήματα.

Ωφθητε ὡς ἄνθρωποις πᾶσαν, ὑλὴν κακίας ἐμπιπρῶντες· ὠφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τὰς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπέρνοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραϊνόμεθα.

Ἡνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καὶ Δάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροι, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσῶδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένη· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ Δείας γνώσεως, τοὺς καθαῖς καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ε"τι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευσα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου· γράφει δὲ θεῖω δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη τῇ γλώσση, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Α"δεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἐνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν Ὁσίε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμύτατα.

Ιστασο πρὸ βήματος, θεῖα μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σὲ μιμηταῖς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάρη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδικος φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικητοῦ νικῶντος, ἐν ταῖς βασιάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταφωγῶν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ, τῷ ὄρει, τὴν ἔδοξον ἐλάλουν, ἣν ἔμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλήν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέψαλται κατὰ τὴν χθές.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τῆ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινουσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμεῖβων καὶ τόπους.
Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετα-
θῆκαν (*).

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς αἰοδίου καὶ παμκαριστοῦ Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικῆ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης Μοναχῆς. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὁρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῆ καὶ Γανουαρίου.

ΤΗ ΙΔ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάζωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἢ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ παύχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἢ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπιγεται, πρὸς τὰ κριττω εὐκλεῶς, συγχορευεῖν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἧς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Ιερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἄπασ λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἢ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὖριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τῷ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγῃσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησθε πείσει, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοί· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, δια σὲ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέης, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σε, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευσέ, πειρασμῶν ἐκλυτρήμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῶ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῆ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ωσαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἢ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἢ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίου ἕσας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρηθήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἢ ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψηγῆ, εἰς τὸν Παραδείσον, ἢ καθαρά σου σκηνὴ, μετα-

τεθεισα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σε· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δίνῳ γεγηθῶς τῆ Θεοῦ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

Ἐδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὠδὴν ἐπιίνικιον· Ὅτι δεδόξασται.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἀχραντον.

Ἰνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης, ὠραιότητος, τῆ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστάσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κηύσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ὡφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κηύσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτό σε πίστει δοξαζόμεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὡς χρησμολέκτην τὸν Μιχαῖαν αἰνέσω.

Ἐδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ὡς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστοργῷ, πα-

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ:

Ἄπο τοῦ σκηνούς σου, τὴν νοεράν σου ψυχὴν· ἀπὸ τοῦ τάφου δέ, τὴν καθαρὰν σου σκηνὴν, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, μετέστης Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπέχειρα, τοῖς ἀποτολήμασι, περιτρέψαι σὸν σκίμποδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβεύεις σου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὸνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ, Ἰππαν καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα: Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξᾶδω λέγων. Ἔστιν ὁμοῦς ἀναίνυμος, καὶ κακόζηλος ὅλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἐστὶ ἡ Ἀκροστιχίς.

ρίστασαι Μάκαρ· ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἔσομένων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

Χρησμούς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφθης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμάκαρ διαγράφων, τῆ· πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ὠφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. Ἐδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μητὴρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ἦγεγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύησις Ἀχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Ἠρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια παύναγε, οὔσα Θεοῦ, ἀχραντε Παρθένε, καθάρωτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ἡσὴ γλώσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἔσομένων, ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἐδειξας, ἐν Βηθλεὲμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτήρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἔνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς ἀυγαζόμενος. Θεοτοκίον.

Ὀρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας Πάναγε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ σερῶμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστώτα εἶπειν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφήτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῆ κόσμῳ, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύσας ὀρῶντας· Ἀχραντε, σὲ νεκρὴν ἔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσιν.

Ω κηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ Θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίανσθ Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, Θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγαστε.

Εκ Σιών ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφησ Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μήτηρ τῆ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Εκκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίοις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσοφς.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἔθνων ἀγέλαι σωζόμενοι. Θεοτοκίον.

Οτόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοὺς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος Περιστερά· ἦς τὴν Θεῖαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανῦμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἠύλογησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυσηρίον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Η ἄλλαξεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπῆσαν, τὸ θεοδόχον τεθεάται σικηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν Θεῖαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Μιχαῖα τὸ θεῖον καὶ σεπτόν, τῆ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἱεσῖαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφυλάξον. Θεοτοκίον.

Ιοῦδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποιήκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἀγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποιικιλήνη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένοις ἀπὸ τῆς γῆς

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτῆς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· Χαῖρε θησαυρὲ τῆ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἴσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλῳ ἦρθη ἠδὲ τετάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωραμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πδ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χς'. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαῖς τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυαυδρίου Ἐνακεῖμ· καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκελλοῦ, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κινίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,

Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσση Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὀρμώμενος νήσου· ἐν ἧ, κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς, πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβεῖα καὶ ἀκριβεῖα περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. Εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβάς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοπος καταστάς, πρὸς τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ δόσιως, καὶ δὴ καὶ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτῆς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καταστρωῶν. Ὡν ἓνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τισὶ καταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαθῶν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιχασθεῖσι ξύλοις ἐπιρράνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. Συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλοκρατῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Ἀόγυς ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σίβευτοῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἠδὲ προκόψας.

(*) Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ τίς ἦν, καὶ πότε ἤκμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀριστοεῖδῃ τῷ Ἐπαρχῷ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε· παρ' οὗ βουνεύροις κατὰ τῶν νῶτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζετο· εἶτα, λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχοις περιελισθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθεὶς, ὑφάπτεται. Ἐνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κακίστα διεσώσατο· ἐπὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐμέμφθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχέαι κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δὲ τις οὕτω καλούμενος, Ἕλληνας ὀργισθεὶς, σὺν ταραχῇ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· ὃς οὐκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς, σὺν ὀδύνῃ κακῶς τὴν ψυχῶν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτόν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κηύσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνῃ Ἀγνῇ, ζώσασσα τοὺς παλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θείος τάφος, σοῦ τῆ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαυεὶ ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡ ῥῆθι τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἄγνη, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τίσι καὶνὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἱκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οὐ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὦφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστηκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπαστραπτῶν ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμείλων Μακάριε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἰσοουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῆ εὐδοκίας, πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοσιδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών πα-

ρεγέοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαι σε Ἄχραντε.

Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν Δεῖαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Γδε ὁ Θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψῆται τετιήσεται, εἰς βασιλεία Δεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη, λυτρώμενος τῆς ἐξ Ἀδαίμ, Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερώς μουόμενος ἐβόας· Θελητῆς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγγνος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανές γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισχυραὶν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατῶμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Λ**αῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπθρανίων, τῆς ὑμνητῆς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει φαίδρυνον φώτισον.

Στιρησάτε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Ηγῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλιῶνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥῆνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκηύσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείαις λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείων αἰεὶ παρίστασαι.

Επέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητεῖαν Δεώμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης Μάικαρ ἀπόλαυε. *Θεοτοκίον.*

Ως πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. *Ὁ Εἰρμός.*

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματίοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Ύναϊ κες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ σὺ προέφης, Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, Βηθλεέμ ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος· δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ ἐξάδομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλίσσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ Δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθῆ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάσῃν, αἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΙΕ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας :

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἴαν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε΄. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρηύξατο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν β΄. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ΄. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δις. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄. Ὅτε ἡ μετάστασις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὤδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῦμα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Πεποικιλμένη. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ δ΄. Ὤδῆ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστλος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος β΄. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερσβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψίστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰσά-

μενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβρῶντες. Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑφούται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτούμενη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα Πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσᾶξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπεριόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τέτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμαίων, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἵτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερσβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβαλλούσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῆς Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχῇν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστιθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καὶ χημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θείον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἄεποινα ἀγαθῆ, ταῖς ἀγίαςσῃ χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρᾶσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον· Ἐν τῇ Γεννήσει.

καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνῆρ, τὴν ἀστάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὃ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν εἰ πιστοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνου, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. α΄. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκειῷ Δεσπότη παραγενομένοι.

Ἦχος πλ. β΄. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ΄. Ἀρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτη ἀξιὸν γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ΄. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ΄. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρηῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πᾶ-

σης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α΄. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορευθῆ εἰς Χαρρᾶν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτῆ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβῆ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθευδεῖς ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολᾶς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐάν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαὶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με

κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορράν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9: 4. **Η** Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς δύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φαίγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κέκερακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μῶλωπεσ ἀυτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπῆρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεῖα δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπείγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η παναίμωνος νύμφη, καὶ Μητὴρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῷ προορισθεῖ-

σα εἰς ἑαυτῇ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μητὴρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰ τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σελήνην Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορταζῶν φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτῇ δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβη Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασάτε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσάτε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τῷ Πατρὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται ἢ ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰακώβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ Θεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ Θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερβεν δὲ αἱ πανάγια, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττάμεναι, κεκυφῦναι ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν ταῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίας τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοὶ Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψώσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ἱπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυῖδ, τίς ἢ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς ταῖς ἐκεῖθεν μονάς, Χρῆστος ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σκορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι Χαῖρε, ἢ μετασταῖσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οπάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἑορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνεδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύσασα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν΄.

Δόξα· Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Οτε ἡ Μετάστασις, τῆ ἀχράντου σου σκήνους ἠντρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκηνεῖ, θαμβεῖ συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν, ἔχει, φριπτῶς.

ἐν ἧ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὡς ἄχραντε, ἰκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Ἔϊτα φαλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. καὶ ὁ δ'. εἰς ζ'. ὕπερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πατηγυριζέτωσαν οἱ Θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

- » Πειποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ
- » εὐκλεῆς Παρθένη μνήμη σου, πάντας
- » συν γάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
- » ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
- » πάνων, τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδο-
- » ξως ὅτι δεδόξασται.

Ἀμπεπονεῖτο αὐλῶν τάξις, οὐρανοβαίμων ἐν Σιών τὸ θείον σῶμά σου· ἄφνω δὲ σὺ ῥεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένη μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κυήσασα· ὁμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θήσκαυσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαγωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
- » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
- » Βασιλίδι Μητρὶ καὶ ἀφθήσομαι, παιδρῶς πα-
- » νηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν
- » Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξοδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένοι γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λήξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Ἀξίως ὡς ἐμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, παιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἡ δημιουργικῆ, καὶ συνεκτικῆ τῶν ἀπάν-
- » τῶν, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλήνῃ
- » ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χρι-
- » στέ· μόνος γὰρ εἶ· Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀνα-
- » παυόμενος.

Ἰυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικύαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ ἀπαστραπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκήνος θεώμενοι.

Ἰπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάρδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

- » Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωῶσα
- » καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
- » σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
- » θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θητηῆς ἐξ ἀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατακλήλον Ἄγνη, τὴν ἐξοδον διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζῶν, πρὸς τὴν ζῶν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Ἄημος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἄγγελων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυναμῷ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσπονα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσαντες.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μιακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βωῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-
- » κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
- » Χριστὴ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
- » ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀ-
- » γαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάν-
- » θρωπε.

Ἰδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανεστάτον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεῖν αἵρεται, οὐρανοῦ ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ αἰκίζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σε γέγονε, διαβατήριον Ἄγνη, ἐκ τῆς ἐπικλήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἀρρέυστον, μεθιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱόν καθόραν σου καὶ Κύριον.

Επήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶν κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον Σείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψιάτου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν ἕρανόν, τῆ Παμ-
βασιλείως τὸν ἔμφυχον, τοὺς κενεῶνας,
ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα
σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητέρα Θεοῦ, τὸ εὐ-
ρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον,
τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι,
φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὐκαταλήπτου ταύτης καρπὸς, δι' ὃν
οὐρανὸς ἐχηματίσθη, ταφὴν ὑπέστη, ἐκ-
σίως ὡς θνητὸς, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνῆσται, ἢ
ἀπειρογάμως κινήσασα;

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρε-
» τῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου
» γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμ-
» ψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς,
» τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς ἀνέτει-
» λας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων
ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ πε-
ραίων λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ
ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψίστος Θεός, τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπύγγων θεόληπτα γλῶσσαι, τῶν Θεολό-
γων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἐ-
βῶν τὸν ἐξῆδιον, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύ-
ματι· Χαίραις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ
ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖᾳ δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρογάμη Παρθένε, γῆ-
» δεν μετέστης πρὸς αἰωνίης μοναῖς, καὶ πρὸς
» ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνεσί σε, σω-
» τηρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτῳσαν σαλπύγγες, τῶν Θεολόγων σῆ-
μερον· γλῶσσα δὲ παλύφθογγος ἀνθρώ-
πων, νῦν εὐφημεῖτω· περιηχείτω αἶψα, ἀπεί-
ρω λαμπόμενος φωτί· Ἄγγελοι ὕμνεῖτῳσαν,
τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις
σου, ὅλος ἐξισταμένος Παρθένε, ἐκδημος,
ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ
ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**λίον ποντογενὲς, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ,
» τῆς τριμέρου ταφῆς σου, τί προεικόνι-
» σμα, οὐ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σε-
» σωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς
» ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων
Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὡσπερ
ἐφυλάξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν,
ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θεῖα μεταστάσει,
γέρα σοι ὡσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὀντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, αὐλοῦ πυ-
ρός, θυμιατήριον θεοῦ χρύσειον ἀνθρα-
κος, ἐν τοῖς Ἁγίων Ἁγίοις κατεσκήνωσε, στά-
μνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν
ἀγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τό-
κος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντημον, τελούν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς
παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄ-
χραντον, ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ
θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν
ζωὴν μεταβέθηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν
ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ νεκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπαρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τεῖχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ
τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν
ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνί-
σχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοικῶν ὀχύρωσόν
με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς
αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ ἔν μοι δώρησαι γλῶτταν,
προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ
δόσις ἐλλαίμψεως παρὰ σὲ καταπέμπεται φω-
ταγωγῆ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθενον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ὁ Θεῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότες.

Ζῆ αἰεὶ Θεομήτωρ, κὰν δεκάτῃ θῆνε πέμπτῃ.

Οτι πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μεταστασιν γνωρίζων. Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβεῖσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτὸν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνεῖσι προσυξομένη μετὰ σπουδῆς· (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχεται·) ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τμητικαῦτα συμβαίνει γενίσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ, καὶ ὡσερ ἔμφυχα δούλα τὸ προσῆκου σέδας τῆ Δεσποίνῃ ἀποκληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθὺς ἐσεῖσθη ἅπασα. Αὐτῇ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοῖνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτάς σὺν δάκρυσιν ἔλουον, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὁμῶς τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀποφανισθῆναι ταύτης ἰκίευσον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾷν διεβεβαυτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύτης ἀφῆρει τοῖς παραμυθητικαῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῆ ἦσαν καὶ γινώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκεμίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνετα ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος, καὶ πλείστον ἰπιστοσία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν εἰς ἦσαν καὶ οἱ Διδάσκαλοι· Ἰεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἰερθεῖός τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπιὶ ἔμπροσθεν τῆν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὰν διεξίασι λέγοντες· Σί, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπει δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεδίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοῦς ἔδραχνον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Μὴ, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίζω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φάνει καὶ Παῦλος ὁ Σερπιαῖος, τὰ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὅς καὶ πρὸς τοὺς

πόδας τῆς Θεομήτορος, προσκύνουσι· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρι, λέγων, Μητέρα τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπέβεις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθῆμαι, ἀλλὰ σὶ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιῆται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἀρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἰρουσιν εἰ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ εἰ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωνδίων, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμπουτες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἀγγελοὶ ὕμνουσιν ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν αἶρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερέθισαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτριψαί εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτίθη σῶμα, καὶ τούτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστρεφῆ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὅς παρὰ τὴν κλίνην τὰς ἀθάδεις χεῖρας, κοπεισας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφίει, ἐμεινεν ἕλεινον θάσμα· ἕως οὐ πιστεύσας ἐξ ὄλης ψυχῆς, καὶ Θεραπείας τυχῶν, ἀποκατίστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασαι, μέρος τι τοῦ καλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθῆναι, τῶν ἴασιν ἐδώρησατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσκύνουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινωμένων ἀπαύστως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπει δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς κηδεῖας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτα, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιοθῆναι, ὡν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξάν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξείστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδύνα φέροντα, παραμυθίου μείναςαν τοῖς λυπηθῆσαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταβίσεως ἀψευδῆς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφίς τάφος οὕτω ὁράται καὶ προσκονεῖται, σώματος μίτων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὀσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικαῖς ὀργανοῖς ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτεύκτως πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἄσινῃ,

τοῖς ὑρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν κυβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο δέσφρων ἠθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκηνῶμα, ἐκ Σιών μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον δάμον, ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν δεύτερος· Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδίασατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τῆ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασιλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Η πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σε, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀνω Δυναμῶν, ἠθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

Φλόγα δροσίζουσαν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενῆς, ἔδειξε Παισὶ· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορᾶν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυατάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνῶμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆμασι εἶχοντα τῆς θείας, κιβωτοῦ τοῦ ἀγιασματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων τῆ Σιών· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴν κραυγαζάντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπης ἐποπτεύου-

σα, τοὺς πίστει μέλποντας· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὓς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φυλάττε βοῶντάς σοι· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνῶμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος· Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυναμέσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβίμ δοξαζούσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδυῖ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον, πνευμά σε δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς αἰειπαρθένης τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε Παράδεισον ᾧ παρεσῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρουσίας Ῥδῆς.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέναι, τὴν μόνην Θεοτόκον

Ὁ Εἰρμός.

Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζωσῶσιν, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σε.

Εξέσαντο Ἄγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκροπούμεναι, τὸν οἰκειὸν Δεσπότην, γυναικειῶν ψυχῆν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντῳ τεκούσῃ, υἱόπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορός τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεόδοχον Σωμά σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· εἰς οὐρακίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δευτέρος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρώντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
 » λαμπαδευχόμενος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐ-
 » λων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν Μετά-
 » στασιν τῆς Θεοφήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή αἰειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηπτήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πισοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χειλὶ ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἀφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεναίου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μητέρα τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἀφρῆσιν τοῖς μέλπεσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱέ καὶ Θεέ μου, παρὰ λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοὶ ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύ-

σαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συναψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυίσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέθη-
 κας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνα-
 τῶν, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ
 Δυναμῶν, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπά-
 σης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις πα-
 λάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σε,
 Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητέρα τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίου διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβῶν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητέρα ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἐὰ τυπικῶς, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶ-
 τερ σῶσον ἡμᾶς.*

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτῆ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις

θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτῆς ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Ἀπολυτίκιον· Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον· Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρετικῶς· Αἱ γεναὶ πᾶσαι, κτλ.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

15. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Ἐν τῇ ἐκείκρᾳ, ἰστώμεν **Στίχους 5'** καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνης τρία.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποψόμεθα σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων γρατεῦματα, βλέπειν ἀδεῶς ἐδεδύνηνται, θεϊκῶ φω-

τί ἀστραπτομένην ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπίδημῆ θεία νεύσει· ἥσ περ τῆ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστέ καὶ πίστεως.

Ποίοις οἱ χοῖκοι φαύσομεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλαίμαι; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταιίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄραν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστέ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεσι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκεψάτο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνης· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὁράται διὰ γραφῆς οἷς περ ὡμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτυλῷ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πατρὸς εὐεργετῶν, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἡξίωσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφφόρε, συμπολίτα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σε, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. **Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.**

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἀγγελοὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσι-

γῆτῳ φωνῇ Χαῖρε, ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίης μοναῖς μετοικήσασα. Χαίροις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δ ἦμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, Ἄγνη σου μυστηρίων! τῆ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κ λίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτήμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠδύκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ σὺς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα Ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-

στουργός σου καὶ Θεός (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὴν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκία πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος, μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον Ἐκτύπωμα.

Η ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὄρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλείπειν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, ταῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδρακέσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ε'κ τῶν ἀγῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχῶν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκσταῖς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνωσίας με, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμε, ὠφθης τῆ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελαίγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτῳ πανεύφημε, πειῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Η πόλις ἡ ἔμψυχος, τῆ Βασιλείως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησεν, καὶ θεῖαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει « ὡς πλαστουργοῦ σου καὶ Θεοῦ ». εὐδοῦται ὁμοίως ἡ ἐνοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὸς τὸ, Κ Ὑ Μ Α Τ Ι Δ Α Λ Α Σ Σ Η Σ· ἀνώνυμον ὁμοίως, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμόν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλῆσαι θείων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειώσαι, ὃ τῆ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυὶδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχῶν, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ριζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θείων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φρεῖσαν παραιοκὴν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἀγίου. Τῶς σου ὑμολόγους.

Αφῆρῆτω καὶ θεία χειρουργία, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτῆς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

Οδὸν μαρτυρίου σε δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερόρως, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὔλον· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνή, ὡς σοὶ θεοχαρίτῳτε, ἀνακειμένην λύτρῳσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμογοία τὴν ποιμήνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σου ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὄλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοῦς σε ἰκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σὲ ὀρών ἀνεβόα· Θεός μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ιαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὠφθης σοφῆ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσοῦντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σε· ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, ἀθλοφόρε Διομήδης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζοῦσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἀνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὔλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομήτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Απανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὺ μὲν ἦλιος, αὐγαζῶν ὄμμασι· γλυκύτερα δὲ ὄψις ἢ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφομοιωματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὐτὴ δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ισχύς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος, δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὄπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σε, τὴν πόλιν Ἀχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα· ἴδε γὰρ οἶα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγος θείας γνώσεως ὡς ποταμόν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρους, καὶ εἰδῶλων τὴν ἰσχύν, ὀλοτελῶς ἐβύθισε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ελαμψεν ὡς ἦλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε, περιουσία, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρῶν, καὶ τῆς ποθουμένης σου ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Εὐνή σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σεπτῆ, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἣν ἡ ποίμνη σου τιμᾶ, βαρβαρικάς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ Δερμῇ προστασία σου.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις ὑποδοχήν, πρῶν κατηντρέπιζε Χριστέ, ἣν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρός σου γραφή, καὶ Δεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἰ τῶν χαρίτων σου δωρεαί, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρῶν ἡ Ἐδεσσα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχῆσατο, ἡ Νέα δεχομένη Ῥώμη ἀγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Στήσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς· λῦσον αὐτῶν τὰ βηλεύματα· τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῆ βοήθησον· ὄρας γὰρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανευ ὠφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύματος· ἀνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης· ἀνευ μώλωπων νικητῆς ἀριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλὼν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναιοφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἀσβεστον, τούτου τε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολούθησεν, ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπείκεσαν, τῷ Σωτῆρος προσάγμασι.

Φωτὸς ὑστεροῦνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανείγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὧ παμμακάρ Διόμηδες.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλίς τῶν πόλεων, σὲ τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὀρμαῖς· ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· αὐξεῖ καὶ κρατύνεται, Θεομητορ πανάμωμε.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ε'. Σινυεσχέθη.

Ωραιωθῆς, κάλλει παρὰ πάντα, Σῶτερ τοὺς υἱοὺς τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τρώντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ Δεῖα· ἥς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπωθέν, ὡσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδωρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὡσπερ ἐξ ἀλλοφυλῶν, κίβωτον, Ἰσραηλίτη Νέω, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ καὶ

δόξαν, ἣν προσεκλήσατο· οὐδὲ γὰρ Δεμιτόν, Ἄγια κυσί προσεπιρρίπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Εκ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπεξέλιπον ἐγώ, ἀλλὰ τὰς μαστιγὰς σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμὲ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρου Λόγε κηυσάσης σε, μὴ τῷ κλυδῶνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιᾶν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγῶνων τοῖς ρεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρόν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυματῶν σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλίδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς Δεῖαις αὐραῖς κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνῶμενος, πρὸς γαληνότατον, ὄρμον εὐθέτως κατήνησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χειρουργίᾳ σου ἐνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται, φάλαγξ δαιμόνων τῇ Δεῖᾳ σου, ἐπιστασία Μάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπίδρομάς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομητορος δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

Ἡ θλῆσε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Ἐκτετὴ καὶ δεκάτῃ νέκυσ ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φύς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθότερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσοῦν, παραγίνεται ἐν Νεκαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κακεῖ, διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οὐ πρὸς τὸ συλλαβίσθαι αὐτὸν παραγερόμενος, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἦν θαυμάσιος, ἐκέλευσεν αὐτῆς ἐπευχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπευχθείσης δὲ αὐτῆς, καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παρανοτικὰ πρὸς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὄσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀἤξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
Ἄρχην γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερρός στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,

Ξίφει πεσῶν, εὐράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν Θεοφύλακταν καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν Δείαν,

Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχαταν τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον

Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιῶντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχοῦ διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγάρης ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσιν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνη τούτου καὶ κατήσθι· καὶ αὖν αὐτῇ ἀρθρητικῇ χρονίᾳ καὶ πονηρᾷ τούτου ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμυιῶν καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτός τε καὶ ἀδείατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντελεσμένος αὐτῷ, τὴν τε ἡλικίαν καὶ τριχὰ καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφῆν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε, (*).

Αὐγάρης, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ἡκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν παιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λε-

(*) Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολάς ἀναφέρει αὐτολεξεί σχεδὸν Εὐσεβίος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ 17. κεφαλαίῳ τοῦ Α'. Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.

πρὸς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τῆς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους Θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι, καὶ ἔλθειν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, Θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκησα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσίν σε, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἣτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δούς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρέυσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη, καὶ εὐθύς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήρει· διὲ, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἕτερα, καὶ ἕτερα ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένη Θεωρία. Ὁ δὲ Κύριος, ἅτε κρυφίῳ γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνοὺς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νύφασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετραδίπλου, καὶ ἀπεμάξατο νυφάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ Δείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς Δείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὡ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκῳ, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ, « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτῷ τῷ ἀποστείλαντί σε » εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω:

Μακάριος εἶ Αὐγάρη πιστεύσας ἐν ἐμοῖ καὶ μὴ ἑωρακῶς· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοῖ, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωσιν. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἔλθειν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαι με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἕνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σε Θεραπεύει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πάλει σε τὸ ἰκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατασχύσαι αὐτῆς.

Ἐπίθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφαγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνεύονται, τούτα ἀγαθαῖ· Θεοῦ Δεία Δείου θαύμα.

Ὁ δὲ Αὐγάρως, δεξιματρῶς περιχαρῶς τὸν Ἀναΐαν, καὶ πεσῶν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνάσσειν, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἔδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήθρᾳ τὸν Αὐγάρων· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγάρως, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σιθόμενης τὸ τοιοῦτον θεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων τινὸς Ἕλληνας ἀγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστήλωσαντος, (ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστυος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἀγαλμα ὁ Αὐγάρως καθελὼν, καὶ τελειῶν ἀφανισμῶν παραδοὺς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποιήτων ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεῶ ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀναστήλωσεν, ἐπιγράφας ἐν αὐτῇ ταῦτα: Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσήκου σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμῆ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχονται· καὶ διτηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θεῖσιμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτῆ τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἐγγονός, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γενόμενος, ἀπελάκτισε τὴν εὐσεβίαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδῶλα πύτομόλησε, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστήλωσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελῖν.

Τοῦτο γινούσ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας Εἰκόνας ἀνάψας, καὶ κέραμον ἐπιθεῖς, εἴτα ἐξῶθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ἀμαλὴν ἐπιφάνειαν τὴν τεῖχος ἀπῆλθον, καὶ ἐν τῷ μὴ ὁραῖσθαι, ἀπίστη τῆς ἐγγειρήσεως ὁ δυσσεβὴς. Ἐρρεῖ δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερρῶν τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα ὅπη κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἔδεσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐπέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλίσαντες, ταχεῖαν εὐρανὸ τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μίαν τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ « Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δε τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην (τὸν τόπον σημάνασα) θεῖαν μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποιήτων λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις ».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὡς τοῦ θαύματος ἔθετο τὴν θεῖαν Εἰκόνα ἀδιὰ λώθητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κέραμῳ ἑτέρου ὁμοίωμα ἀπαρῶντος τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθῆν· καὶ τοῦτου τοῖς πᾶσι δεχθέντες, ἀπάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διωρῶντον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἡχοῦ καταφόροι κατεπάτασαν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς

λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ ἐξῶθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδον τόπον, ἦν ἡ ἀπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θεῖου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν τὴν φλόγα ὑπέστρεψε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριξε· καὶ λοιπὸν πλείον ὢν ἤλπισαν δράσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνέρρηται τὰ κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱεράν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμαῖος σπουδάσας ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἔδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεαυδρικὸν Ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μίᾳ, καὶ διακοσίους Σαρακηνοὺς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιοῦτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέβας, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθῆναι πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνῶν, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ, τε τῆς Σαμωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἕτεροὶ τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἀπειρα ἐτελείτο θαύματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπτιμάτων θεματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ τοῦ Εὐσεβεῖου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ ταδε οἶονε ἀπεφρίδαξε. Ἀπολαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννυτε τὴν βασιλείαν σου· καὶ παρατίκῃ ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δευτέρου ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ, τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὃ γὰρ γέρον δι' ἀσθένειαν ἀπολέλειπτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσοῦς πόρτης. Εἴτα ἐκείθεν πάλιν ἀναλασόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπειρῶν λαμπρῶν καὶ φῶτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν. Κάκεισε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεπονηκοτες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασιλεία, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγμένῳ τοῦ Φάρου, ἐκείσε κατέθευτο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλείων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιούμεν τῆς περὶ ἡμῶν τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδειξάτο τότε ἀποστρέψας

μετ' αίσχυνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσι-
τεία τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ
καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων
τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἑνεακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύ-
της Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ
Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύ-
λακας τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπήτουν. Ὄθεν εἰς ἀπο-
ρίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον,
ἐκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ
διασωσάαι αὐτήν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομή-
τωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν ψιλῶ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ
Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κων-
σταντίαν, Ἀγαρηνοῦ, εἰς βέθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρη-
μνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψη-
λοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιανὴν αὐτῶν προσευχὴν, τῷ
ἐλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκείθεν. Καὶ τοῖς
Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ὠκυνόμησε, καὶ διαμυρίους
Σαρακηνούς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα
ἀλλαχῶ διασκοδάσασα, ἀφανισμῶ τελείῳ παρέδωκε, καὶ
εἰς τσαώτην ἀνάγκην λιμοῦ περίστησεν, ὡς σαρκῶν ἀν-
δρωπίνων καὶ ἐρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου,
μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδε-
σθῆναι τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν
ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκευάσε, καὶ τῆς προπετείας καὶ
αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγῶνας. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμῆ
καὶ ναυαγίων πλῆθη πολλὰ τῶν μιανῶν Ἀγαρηνῶν κα-
ταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κρατεῖα παλάμη διε-
σώσατο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῶ τῆς ζωοδόχου Πηγῆς
ἐξάντλησις τῆ ἀγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενούται θαυματουργῶν ὑδάτων.

Πληρωμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰ-
κτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί-
νοις φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλ-
πίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ ζ. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ρῆματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυ-
γάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θῶικες
πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυ-
πώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Οκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθείς
τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλέ-
λοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν
χαρᾷ εὐφραϊνόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκ-
σφραγίσμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτη-
σεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατάλληλον εὐράμενος,
θείου πάθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς τὰ ἀν-
δρωπίνων, τῇ κυήσει τῇ σῇ. σὲ γὰρ μάνην

πλατυτέραν εὐράμενος, τῶν ἕρανῶν Πανάμωμε,
ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Η τμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπήστραψε,
τοῖς ματαιόφροσιν· ἦν ὡσπερ ζῶσαν ἐ-
δῶν, ἠδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νῆν,
οὐ συνῆκε δὲ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· Ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Απεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα
δύσμορφον· ἀθανασίας στολὴν, ὠραίαν ἐν
χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότη σου, ἀνα-
βοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλῶ-
δη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δὲ ἀστῆρ,
ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀσράπτων βολᾶς τοῖς
κραυγαζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Η Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν, ῥύσαι φθορᾶς καὶ σει-
σμοῦ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύσασα, πό-
λιν ψάλλουσαν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ η. Νόμων πατρῶων.

Ωσπερ ἐν ὄψει σὲ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐν-
δημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως λαὸς ἔκκρι-
τος ὑπάντησιν, θαυμαστὴν σοι ποιεῖται, Ἀρ-
χιερέων θείον ἐπαγόμενος χορόν· ὦν ἐπ' ὤμων
ὀχόμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν, εἰσβαλὼν τὴν
οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρός σου κατέ-
παυσας τεμένει.

Στόματα παιδῶν τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν
προφητακτόνον πόλιν ὀδεύοντα, ὑμνολό-
γουν· ἀλλ' ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶ-
σαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττώσα κατὰ σοῦ· νῦν δὲ
πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς οἶά
σε τὸν Κτίστην ὀρώσα, χαίρει δεχομένη τὸν
τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προσελόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς
μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδυῖ σου
Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σὲ Μητέρα
κάτω, ἀπεγράψατο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐ-
καίνισε τὴν βροτεῖαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλο-
γοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόδες αἱ σεπτοὶ σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρί-
βους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμ-
περιπατοῦσι δὲ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ
ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διὰ

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερρώως ἀγωνισαμένῳ καὶ νικῆσαντι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον Μάρτυς ἀξιάγαστε· καὶ ἀθλητῶν ὀμύγυρις σὲ ὑπεδέξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπρόδυνας, τὴν θεῖαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀρρώστημάτα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονούμενοι, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμῆ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε παρθένε, ῥύσαι σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ Δ΄. Ξενίας δεσποτικῆς.

Εξέμνη κατά σοῦ, λαὸς ἀσύνητος Σῶτερ, καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, τολμηρῶς ἐπαντείνετο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπώσθεντες, τοῖς σοῖς πάθει Σῶτερ υἱοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παράσχῃ, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὡσπερ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορώσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μὲν ἀφύρτως, ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξαζόμεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄπας γηγενής.

Εὔρες ἀμοιβῆν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφὴν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὠραῖσμος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου τῆς ὠραιότητος, ἰκετεύων, δεῦναι τοῖς τιμῶσί σε, ἰλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, εἰδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ

ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνοῦς, ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εῖδους ἀπὸ γῆς, εἰδῶλων τὴν ἄθεον, ἐξαφάνισας ἀχλὺν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς ἧς ταῖς ἐμφάσεις Ἐνδοξε, πρώην ἐκείτησο, ταῖς ἐκείθεν, λάμπεισι λαμπόμενος, καὶ χαρᾶς αἰδίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἠὲ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν ἀπὸ πάσης, πάναγνε κακώσεως, τῇ Σερμῇ πρὸς Θεὸν παρρησία σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· παῖνηγυριζέτω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρεσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θετόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβεῖων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβῶν διασῶνται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀἷρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπέρταται, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς

αυτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεῖα δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τίτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγαλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγματῶν, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰστάμενοι, πάντες οἱ τῷ Λόγῳ Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Ἁγίῳ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλου σε.

Οτε, ἀθείας ἢ πυρᾶ, πᾶσαν κάτενέμετο χῶραν Μακαριώτατε, τότε ἐξάπτόμενος

ζέσει τῷ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα· ὄθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἠνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμύμενος τοῦ Πνεύματος.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερόδρατα, καὶ ἠνεγκας πόνους ἄπονον πρὸς λῆξίν σε διαβιβάζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξησμοῖς ἀνευδότης, ἐκδαπανώμενον, Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θεῖας δυνάμεως· ὄθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀδλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβαλλούσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληρῆται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠηροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, ἀστησώμεθα χορείαν, φαίδραν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἢ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτῇ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἢ Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρὰς τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἔλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ καθαρά σου σκηνῇ, μεταθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀλλάσσεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βρωῶμεν· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σέ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον, μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄδω Μύρων σε τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε Λαοί.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολυάθλε.

Ως νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἐνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμπσαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήρησαν τὴν πλάην, ἀχραντε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Υψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὡς Ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ρήμάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναῖε Στρα-

τιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλον ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἐκάστην, Μύρων πολυάθλε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθείᾳ τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαριστοῦντές σοι, διὸ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος, πλήν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· νύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοί, Μύρωνα πάντες τὸν ἐνδοξον, ῥῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν, σοῦ Παναγία, ἐορτήν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδης, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτήρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἐνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὄφρυν καρτερίᾳ ἐταπεινώσας, καὶ τὴν πολυθειῖαν ἐξηφάνισας.

Ονδόλως, ὑπενδούς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναϊόφρον, Ἀγγέλου κατέπληξας, ὀρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχηματίσας.

Υπάρχων, θείας δρόσῃ ἔμπλεως, ὑπεισηλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρός κάμινον, ὀρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφῆ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σε καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνὴν ἔννοιαν· ἔτι Θεὸς ἐνανθρωπήσαι ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Η' Θεαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη τῆ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα κόσμον, ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεὶς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτω σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοί, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐῶδες, πᾶσαν ἔυσωδίαν ἀποδιῶκον, τῆς ἀθείας, τὴν Χριστῷ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιάζον αἰεὶ, πίστευσε καὶ πόθῳ σαφῶς μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Υ'πὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν ὀρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀγνὴν καταγγέλλοντες.

ᾠδὴ ε'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρ'ανῖσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιῶτα γενναϊότητε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ι'δόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυθέν οἱ τυραννοὶ, θεαίαι λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν· μὴ γνόντες δὲ Θεὸν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξουσιν, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνύς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαρὰν σου ἔφεσιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάνευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, καινίζονται Παρθένε τῆς φύσεως· ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

→ **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, αἰληθείας τε πνεύματι δύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'κ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παυχοῖδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὀλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξαζῶν αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἠγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῆ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῆ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλβιος· μυρίζων πάντας τῆ χάριτι τῆ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομῆ, Μύρων λέγει,

Πρὸς τὸ σέφειν μέλλον με πάντιμον στέφος·
Ἐβδοματῆ δεκάτῃ Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρου Ἀρχόντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανούς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ, ἐκκαυθείσης καμίνου, ὡς διηχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἀλλ' ἡ μὲν κόμινος, τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθὼν, κατέκαυσεν ἀνδρας τῶν παρεστώτων ἑκατὸν πενήτηκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῆσαι, καὶ μὴ ὑπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀντιπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θηρίοις. Ὁν ἐξ αὐτῶν σώων καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνῃς πλησθεὶς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν οἰκειαῖς χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐκαῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀντιπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἐθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
Ἄνδρες βδελυκτοὶ, καὶ πυρὶ κτείνουσί με.

Φιλῶν Θεόν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον,
Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.

Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένῃ,
Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν, τὸ τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ, ὁ Γραφή λέγει, φύγε.

Οὔτοι, ἐν Νικομηδείᾳ διατρέβοντες, ἐπίτηδες ἀνέεσαν εἰς τὸ θεῖον, ὡς τε τὸν θεατριζόμενον λαὸν καταχεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ἀφιστᾶν, καὶ τῆ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θεῖον ἰδὼν ὁ

Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθῶν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θείαισι κατέλιπον ἡδονάς, καὶ καινόν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῶων καταφρονήσαντες ἰθῶν, σὺν τάχει τοὺς Ἁγίους παρὰσπῆσαι ἐκέλευσε. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοὶ τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτήν, ἀχθέντες εἰς τὸ θάνατον, θηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀδραβεῖς, καὶ τρόποις διάφοροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον, καὶ νικῆσαντες τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ ὑπῆρχον ἀδελφοὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τὴν Πτολεμαίδα οἰκοῦντες. Εἰς τὴν ὁ Βασιλεὺς παραγεγόμενος, τὸν Παῦλον παρεστῆσατο, τνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς θεοπνεύστους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰδῶλα κραταιῶς ἐνουθρίσας, κρεμασθεὶς ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανῆ, κατεβόα τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ· καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται· καὶ ἐν λέβητι, ἔνθα πῖσσα ἦν βράζουσα, ἀμφοτέροι βάλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοὺς νώτους ἀνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουται· καὶ ἐν εἰρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηρεῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὗς ἔλθων Ἄγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται· ἔνθα Στρατόνικος, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μαστιζομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Οἱ δὲ, διαμείναντες ἀδραβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλω προσδεθείς σιδηρῶ, μολύβδοις τὰς σιαγόνας τύπτεται, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων ράβδοις πεπυρωμέναις περιπέριετα· ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλιανῆ, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἄγγελου ἐπιστοασίᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαφθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βόθρω πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἐκεῖθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὄλον τὸ σῶμα καταπλέγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνοσ χρυσεῖς.

Ονοῦς σου παιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ θείῳ πόθῳ, ἠγαλλιάτο καὶ εὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἵσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν ποτε Παιδῶν, μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ορῶντες φλογὸς, συνεστῶταί σοι σοφὲ μέσον Ἄγγελους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστραπτοντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο· καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότη ἐκραιγάζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῶ, συνεστῶς τοῖς νοεροῖς ὕμνεις Ἄγγελοι, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος,

τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὥσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδοῦντά σε σώζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνόν καὶ θείος θρόνος, ἐν ᾧ καθίσας ἠτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὡφθης Παναγία Παρθένε· διὰ τοῦτό σοι κρᾶζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ακαταγώνιστον ὄρων, ὁ παράφρων δικαστῆς σὲ Γενναϊόφρον, ἐν τῷ λωροτομείσθαι, μέχρις ὁστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνουξι σπαράττων σε, πληγαῖς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ρῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον πάντος τῆ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἔνδοξε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, τερπναῖς χοροστασίας.

Ιστασο ὥσπερ Δανιὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρίων εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Νυγεῖς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλβητελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνιάτα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, ἴασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ινα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιωθῆς Γενναϊότατε, ὑποκλίσεις αὐχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν· καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ὡσπερ ἠδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη· ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ Ἀχαῖα καυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοισ, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά· πλέον δὲ τέρπεται Κυζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων,
καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η τῶν Ἀγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψί-
σοις, μητρόπολις Σιών ἢ νοπη, τῶν πρω-
τοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς
Μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει,
Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου
Παρθένε, παλαίτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ·
Χαίρε, δι' ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ
παῖλαι ἀπώσθεντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος
τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.
Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέ-
κτηται, Μύρων πολυάθλε Μάρτυς· τοῦ
γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης παναοίδιμε, ὑ-
πὲρ οὗ χαίρων ἠθλησας, παρ' οὗ καὶ δόξης ἔ-
τυχες· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμών-
των ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκ-
πέμπει, πόθῳ κηδεύοντάς αὐτήν· κατέρχεται
δὲ καὶ αὐτάς, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν
ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε,
πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
πανταδυναμῶ νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἡ γὰρ
τοῦ Κτίστου Μητέρα, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσ-
πότου, ψυχὴν νῦν παρατίθει.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότης.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε
καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ,
ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανί-
σταται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θα-
νεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία

νομισθῆ ἡ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρα-
νοὺς ἡ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ
σκήνου σου, γῆθεν ἀπάρασσα. Ἠγιάσθη ὁ αἰ-
θὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ
τόκῳ σου. Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγε-
λοι ὑποδέχονται. Ὄθεν κηδεύσαντες τὸ πανά-
χραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξά-
δοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ Ὑψίστου· αὐ-
τὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἀλλ'
ὦ πολυῖμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐπο-
πτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα
νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰ-
τούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

*Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου
καὶ Λαύρου.*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ΄. καὶ τῶν Ἀγίων γ΄.*

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορρον, τῶν ἀπὸ γῆς σε με-
τέστησεν, ὡς Ἥλιον τὸν δίκαιον· ἀλλ'
αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν αἰ-
κείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμω-
μον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ
παραδόξως σε Ἀχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν,
ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέαρτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον,
τὴν ἀγίαν Μετάστασιν, παιδρῶς ἑορταί-
σωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου,
Πατρὸς ἐκλάμπαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πα-
νάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀ-
χώρητον, Βασιλέα βασταίσασα, τάφῳ κα-
τατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀπο-
στόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον
σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς
οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων, ὁμοια.

Λίθοι· τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι,
καὶ παινῶσι λαξευόμενοι, αἱ Ἅγιοι ὠφθη-

σαι, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδῶλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανοῦ ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσφάουτες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαφιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικάζοντος, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὡς περ ἀστέρες ἐναπαστραπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, ἄθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἁγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προήλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτῆ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γάρ, ἡ τῆ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυναμίεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσαις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομητορί.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δαυτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· Ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεο-

τόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοεῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ιδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνῶντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ῥῶδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραίω.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερά νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἄγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Επί τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλῆς ἐδειχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἀκανθάν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐν Θεοῦ πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πῖστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθρώπων γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα· ὃν ποδῶντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθησαν Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥῶδῃ γ'. Οὐρανίας ἀψιδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς Μάρτυρες, πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Η δὲ αἰς ἡ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λαίμψασα, ταῖς τῶν Σαυμασίων ἀκτίσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμῆς τῶν δαιμόνων, προσευγῆ μακάριοι, κατηδάφισατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστασίως, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφῆς ἀριστεὰς καὶ ἀθληταῖς, ἐν ὧδαῖς κατὰ χρέος πάντες πιστοί, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήρησαν ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. Διὰ τῆτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα· δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σύ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασιλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄυλον ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενα, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὄπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζώντας, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, Ἅγιοι, εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἦρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανῆς σωτηρίου, καὶ Ἄγγελοι σαφῶς ὁμοιωθήτε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δὴ αἰς σεπτῇ, ἢ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, ταῖς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσεις φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν αἰεπαρθένον, ὁ πλαστοουργὸς πάντων καὶ Θεὸς, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυντον, ὁ μόνος, Βασίλευς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐταῖδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ Ἁγίᾳ Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης αἰτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως, ταῖς λιθῶδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροι λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λαίμψει τοῦ Πανεύματος.

Ρίζοτομοὶ κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἔνδοξοι· φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τῷ Ἰεσοῦ ἐκ ρίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὰ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρός ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθείς καὶ γεγόμενος ἄνθρωπος.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι, οἱ ἔννομοι Ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξίπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευράν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσατε.

Ως δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοὶ ὠφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἰαμάτων ἀναβλύζοντες. **Θεοτοκίον.**

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἁμαρτίᾳ Δεράπτεισον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κηύσασα Πάναγνε· ὃν οἱ Δεῖοι Μάρτυρες, καθομολογούντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωρῶσι Φλώρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.
Φλώρω ἅμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσέδου
Λαῦρος.

Οἱ οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβάς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν. Ἐνθα παρὰ Λουκίῳ τῷ Ἡγεμῆνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐπιπίδας τῆς Βασιλείσσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράφας ἐν σχήματι. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδείῃσι διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπτόμενοι, ᾤοντο τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἀγγέλου συναπιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἁγίους συνεπισχύοντος, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἥδη προπιστεύσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνειχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἁγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινοῖς τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείκυσαν. Εἶτα, ἀνάφαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος. Προηγίετο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τούτο δὲ γενὺς ὁ Λικίνιος, καὶ κειλεύσας ἐξαφθῆναι

καίμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν ἧ ῥιφέντες, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄξωνι ἀμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκωνι· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι. Ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, προσευγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχὰς. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἀνηνέχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρούντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἢ τὰ εἰδῶλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὔρον ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δὸς, εἰς τὸ πῦρ λειοπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμου, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἐρμῷ βιαίως ἐν πέτραις συρομένῳ,
Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

**Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἐλκυσμὸν φέρει
καὶ Σεραπίων, ὁ πλεόν στερρὸς πέτρας.**

**Ὁ Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεῖς πέτραις
ὑπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.**

Οἱ οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης· καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπαρχῷ παρίστησαν Ῥώμης· καὶ ὁμολογήσαντες παρρησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθιέργουνται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ ὄσσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπῶν καὶ δυσπορευτῶν καὶ πετρωδῶν τόπων σύρονται, καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Γουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Λέοντος, ὃς ἠθλήσεν παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος «Ὡς κελεύεις Χριστέ μου,
Ἐφασκε θνήσκων ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω».

**Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου,**

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐλίνους λιθίνους τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος καὶ Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελωδῶ-

σιν εαυτούς ανέστησαν· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρός τοῦ Θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνω βληθῆναι, ὁσίους ἄνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν Θείων εὐχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖς ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βωῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεός ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προήλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς, Θεογονσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρήματι ζῶντι τρέφοντες, τὰς ψυχὰς Παναοιδιμοί, τὰς λιμῶ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκούντες καὶ Χριστὸν μελωδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν, λάμπαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμαμάτων, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὦφθητε, νοητῶ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, Ἀθλαφόροι βωῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηύσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἁγίων Ἄγιον, δι' αἰκτῶν γεγόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτῶν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύξως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Γδοῦ δὴ ἀνεβόα παλαι Δαυὶδ· Τί καλὸν καὶ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς. Ζεῖσθε ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκην ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ωραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμοῖς, παλαι πηρωθέντας σκότει δεινῶ, καὶ πρὸ θανάτου Ἄγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερόν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἄγιοι, καὶ τὴν σορὸν, παλαι ὡς προέφησε φανεροῖ· ἐν ἧ τα καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἱαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιεπαῖνον.

Ηθεῖα καὶ φωσφόρος ὄντως δυὰς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάντοτε Τριάδι τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν Θεῖαν μνήμη, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεῖα Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ, ἀνθρώπον γεγόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκήσασα, μείνασα παρθένος ὡσπερ τὸ πρίν· διὸ σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
» φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσψαύοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλθιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. Ἄλλ' ὡ Μεγαλομάρτυρες, μνειάν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡ παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμη.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὄκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ Δεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλήθη, ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ Μήτηρ τῆ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέα τῆ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίῳ πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρῆμάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν ἀγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ὧ ἀχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστάσα, μνεῖαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνῶντων σε.

Ἡ ἀπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς, σκηναῖς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων περασμῶν· ἀλλ' ὧ Θεογενῆτορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθεῖς, δῆμον παρεδάρρυνας, καθυπεισδύναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε· πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρῦεις νάματα, οὐρανὸν δὲ χάριν κομισάμενος.

Ἀνδρείας ἐπώνυμος δειχθεῖς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιάγαστε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὀπλον ἀπροσμάχητον Σταυρὸν, Μάικαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεὸν τε καὶ θώρακα, πίστιν ἐνδέδυσαι, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὦφθης φοβερῶτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Γάκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Δεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες τὸ Δεῖον καὶ ἐξάϊσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικὸν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβυτάται τῶν Ἀγγέλων Δυναμίεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν ταῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὄκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοιχθήτε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάνταγνος Παρθένος, θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ Δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε· ὁ Βασιλεὺς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλῶς ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα· δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάσθη Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαι, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σου, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παραδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σου, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοῦργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγαζόμεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦμοις κροτῶ σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα. Ἰωσήφ.

Ἦδη α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰμνήσαι τὴν ἱεράν πανήγυριν, σου προθεμένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἐνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μαίκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θεϊκῶ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολυάθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς, ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας. Θεοτοκίον.

Οσάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σου Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

Ἦδη γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς Ἐνδοξε, ρείθροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέσποινα Παρθένε θεόνηυμε. Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Ἐχριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχυὸς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἠφάνισας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθησας, καὶ Θεῷ εὐρέστησας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορταζόμεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Οπάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεύσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες, ἦν πίστει ἑορταζόμεν.

Ἦδη δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σέ κεκτημένη Πάισοφε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγαζουσα, ἀκλόνητος σώζεται· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέ-

της, σώματος ὡς φθείρεσθαι, Μακάριε μέλλοντος, φείδεσθαι μηδ' ὄλως, παρέπεισας.

Ος ῥομφαίαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὡσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμακάρι, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγαίζουσαν, νάματα θαυματῶν τοῖς χρῆζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλώσσαι παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ανδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἀδιδώξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμακάρι ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυματῶν, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκνύσας σου Θεοτόκε, τὸν τῆ λόγῃ τρωθέντα, καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ σ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Αἶμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότητα, διαιωνίζουσαν Μακάρι, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Στρατὸς σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμήθη μακάρι σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνως, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι. Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατὴρ τὸν συνάνταρχον, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον Θεογεννητορ ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαχιμόνων λύθρου
• κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἑννεηκόντα τριῶν.

Στίχοι.

Ἔστησε τμηθεῖς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σφί τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐνεακαιδεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου οὐχένα
λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβοστάτου Μαξιμιανού, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου, τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. Ἀποσταλεῖς δὲ παρ' αὐτοῦ μετ' ἐτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαινομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε· καὶ τῇ ἀνεπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμιῶν περιεγενετο, ἐπισπάσατο. Διαβληθεῖς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντίοχον, παροῖστη αὐτῷ ὡς καταδίκος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Εἶτα ὑπὸ χιλίων ἐτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὗς κατηγήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πνεύδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναρεθῆναι προσέταξε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέκλης.

Στίχ. Πυρεῖον ἢ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον
Ἄρωμα Τιμόθεον εὖοσμον μάλα.

Ἀγαπίος τὸ δῆγμα τοῦ θηρός φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται θῆρ καρδίαν.

Ἐμοιγε κλῆσις, Θέκλα· πατρίς, Βυζίη·
Πράξης τόπος, θέατρον· ἄθλον, θῆρ δάκνων.

Ο ἑνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος εἶλε τὸ γένος ἐκ Παλατινῆς. Βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. Συνοχθεῖς δὲ, καὶ παραστάς ἐν Γάζῃ τῷ Ἀρχοντι Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεῖς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ θεολογήσας οἰκονομίαν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ· καὶ μηδ' ὄλως καμφθεῖς, πυρὶ παραδοθείς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θέκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐτασθέντες, καὶ ἔτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχομένοι, προστριφθέντες θηρίαις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐχομίσαντο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Εὐτυχιανῶ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίου,
διὰ πῦρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα

Τὴν καῦσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.
Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων,
Κατεστρατήγει καὶ πῦρᾶς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι πεποίηκας,
πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλ-
γηδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν
ἀδιστατῶ πίστει θεόπνευστε.

Αγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς
σοφέ, ὄλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν,
τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον,
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν
σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε
ζῶσινθεῖς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις
νῦν, νικητικῷ σεφάνῳ κοσμήμενος. Θεοτοκίον.

Ητοὺς ἀνθρώπους, τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ
τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς
Θεὸν, ἀπόρρητως σωματώσασα, εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ῥοδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Λεόντων ἀγρίων ταῖς ὀρμαῖς, ἐπέσχεσ' Ἐνδο-
ξε, στερροῖς ἀγῶσί σου, τυράννων ἄθεον
φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ νικη-
τῆς πρὸς οὐρανούς βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν
ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἠξιώσασαι, ἀγωνισάμενος
ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διαίξι-
φους ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾷς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῶ θείου Μάρτυ-
ρος, φῶς κομιζόμεθα· τῇ θείῳ ψαύοντες
πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγια-
σμοῦ παρεκτικῆν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶν-
τες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένη ἢ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀρ-
ρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες,
ἐν σαδίῳ ὡμολόγησαν, ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν,
ἡμῖν κατάπεμψον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πῦρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-

» **Σ**εβείας ἐρασταί, Πιῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐ-
» **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ῥοδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Γοφωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε
φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα,
πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα· ταύτην
λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρι-
ζοντες.

Ωφθης ὡσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα
τῶν συναθλῶν, τούτους πρὸς ἀνέσπερον
φέγγος, τῆς οὐρανίου Μάρτυς λαμπρότητος,
καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πίστει
μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θουμάτων, πᾶσαν φωτί-
ζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινη στεφα-
νίτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ
τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μα-
καρίζομεν.

Ηνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων
ὡσπερ ῥόδον, φέρων μυσικὴν εὐωδίαν, καὶ
κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυ-
σῶδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκαίαις, νεύματι φέ-
ροντα τὰ πάντα, τῆτον ἐκδυσώπει χειρὸς
με, τοῦ ἀλλοτρίου ῥύσασθαι Δέσποινα, τὸν ἐρ-
δοδόξῳ πίσει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι, Χρι-
» **Σ**τὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» **Π**αγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ
Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείῳ χάριτι, θρά-
σος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἤρατο δόξης·
τούτῳ δὲ συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἐν-
θεος, φαλαγξ τροπαιοφόρος, συνασπισμὸς, ἀρ-
ράγης ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστά-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκῆσαν ἐκπέμ-
πει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ
καὶ αὐτός, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεατό-
κε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς πανά-
γνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς
ὑμνοῦντας, τὴν Δεῖαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως,
μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆ-
σαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οτε ὁ δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανά-
γνων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου
σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν,
προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀ-
πεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαι σε, διὰ νεφέ-
λης, ὀπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι,
εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες Θεασάμενοι,
τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ
ἱερώς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβωῶντες· Χαί-
ρε Κόσμω ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνώσαι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώ-
ματός μου ἔξοδον; ἔφησεν, ἡ πάνταγνος
Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον
τοῦτο, τέκνα, Δεῖμα; Οἱ δὲ Ἄφνω, ἔφησαν,
ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις τῇ
σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὡσπερ
θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σὲ τὴν ἐνδοξον,
καὶ Δεῖαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλαίμαις κη-
δεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σου σκηνώμα, σκηνὴ Πα-
ναγία, δι' ἧς εὗρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίην περιστώτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τῆ
Λυτρωτῆ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον,
φύσεως νόμω, σὲ Παναγία ἀγνὴ, ἐξοδίως ὕμνος
προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ
Θεοῦ τὰ παλαιῶν· χαῖρε ἐταίμη, τῶν ἀνθρώπων

βοήθεια· χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος.
Ἄπιθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκη-
νώμα δόξης πρὸς Δεῖα, νῦν κατασκήνου σκη-
νώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον
εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθε-
το, ἀγκαλῶν ἢ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώ-
τατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη,
καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ
ἠῤῥατο· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύ-
ματος ἐνδοξε, ἀκακίᾳ συναύξοντι, καὶ φρονή-
σει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος,
σύ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν καὶ προσά-
ξει Δεῖα, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δη-
λοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύ-
στως παραβαίοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμε-
νον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, Θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ
πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον,
ὄρας ὁ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ
τὴν βαρυτῆτα, ὑπεξεληθὼν καὶ οὐρανοῦς, περι-
πολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφήτα πανσεβά-
σμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων
συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ
τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰ-
θερίου διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμέ-
νους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου
σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φω-
νὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε
κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σε καὶ Θεὸν
ἡμῶν, ἐκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ Θεοδόχον σώ-
μα, προπέμποντες οἱ Δεῖοι, ἐβόων Διασῶ-
ται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορεῖαν, ἐξό-
δια βωῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεο-
τόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρώσαι, τὴν
πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δό-
ξης, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένη· ἀήρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θαυούσης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν Παραδείσον, ἢ καθαρὰ σου σκηνῇ, μεταθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγαῖζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μελπῶ κλέος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιοῖς.

Τὴν στεῖραν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν, ἐκθλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξίωσον σοφῆ, στερηούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Οπάλαι τὴν νηδὺν, διανοίξας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς Ἄννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀκατέϊλαι εὐδόκησε.

Τῇ θείᾳ ἱερῶς, συνακμάσας Παμμακάρι, διπλοῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεόφρον, μυθεῖς καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουρησας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεῖς, Υἱὸς σου ἀληθῶς, ἐχηρημάτισεν Ἀχραντε, ἅπαντας υἰοθετή-

σας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Γψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος Ἐνδοξε, ἡγαπήθης παρ' αὐτῷ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγῶντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προήλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τέτου γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄ-
» γιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τίμιον εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνην διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας. Ἰερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος ἐν τῇ Κοιμήσει σε, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἢ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἢ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Περαβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος, τῷ Θεῷ τῆς νόμου, τῆς σωτηριῶδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὐσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι.

Οὐκ Ἠλεὶ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαίᾳ ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερός Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούρησας, καὶ ταῖς ἐνόμοις θυσίας προσε-

νήνοχας, προτυπούσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θουργικῶ βασιλέα ὡς ἠτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλήν τὴν ὑπέρφρονα. Θεοτοκίον.

Οὗτους κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὡσπερ βρέφος, ἐπάνακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἐνδοξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφησ τῷ Σαοὺλ, ταῖς αἰτάτοις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκαταλείψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Ακακία πάντοτε, συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ακακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διηλεγχες, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ Σωτήρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

Ὡδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλου τὰ μακρὰν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδιαίτημα θείου τοῦ Πνεύματος.

Υψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζει λαὸν Ἀξιάγαστε.

Η χρεῖται, ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πραότατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι, τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Αελύτρωται, τῶν ὠδίνων, ἡ Εὐὰ Πανάμωμε. Ἀνώδινως, σοῦ τεκέσθης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὀρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραϊμ, ἐκ φυλῆς Λευί, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάννα· καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάννῃ παιδίᾳ, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλώμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἥλει, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὅφνει, καὶ Φινεῖς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτήν ἢ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξήθει, καὶ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἥλει καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὄργῃ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες ἠφανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἐδίκασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε· καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἔλθων, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τῆς κεκαυμένους,
Χάριν Τριάς σοῦ, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὔτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταράτου, τοῦ τῆνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρρησια εὐλογοεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Εἶφει παθῶν Σεβῆρος, εὖρεν ἀξίως
Ἐπαθλα λαμπρὰ τῷ δια ξίφους πάθους.
Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν Μέμνον
χρόνον·

Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Σεβῆρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετροῦ τινὸς Θρακῆς, καὶ μητρὸς Μυγδονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλῶντας, ἕξεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρρησιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τίσασασι ξύλοις ταυνοθεῖς πρίεται, πεπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθεῖς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι ταυνοθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθείς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἕξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.
Στίχ. Βουλὰς ὅλας παρῆλθε ταῖς Ἀχιτόφελ,
Βουλῆ μιᾶ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ὅς ἀπὸ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκω καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτόν, πρότερον μὲν τῇ Ἑρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτῶτως καὶ στερβῶς ἀγωνίασθαι τὸν μέγαν Ἱερομάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, καταφυγεῖς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα Διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ ἀναιρουμένους, λαθῶν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ, ἢ Σοδαῖ).
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληροῦσα, καὶ μελωδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ενδον ὄντα τῆ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀερῶν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότη, ἡ θεία χάρις ἐνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Λόγω θεῖω κρίνεις Μάικαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, Ἐνδοξε τοῦ σοῦ νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βῶν ἀσιγήτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλώδη μου πάθη, Θεοκνητορ φλέξον, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

Ὡδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεῖς Ἀερῶν τῷ ἐνδύματι, τῶν Ἁγίων εἰσηλθες εἰς Ἁγία, δυσίαις Παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγιζῶν προμηνυούσαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, ταῖς αὐγὰς Σαμουὴλ ταῖς τοῦ Πνεύματος, οἶα Προ-

φήτης ἐνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα· διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Εκλεκτὸς ὁ Δαυὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας, χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἀγίῳ καὶ ἀνακραζῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οτὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμυηλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθῆς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα· καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ισταίμενος οἶα λειτουργὸς, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάικαρ ἀμέμπτῳ πολιτεία, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, Ἀοῖδιμε, τοῦ Ἀγίου σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναξηθεῖς δὲ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, ὀμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ηρθης πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἅ βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι, θεούμενος μεθέξει Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρὸς, τὸν ἀφθαρτον, ἐν νηδυῖ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥύομενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορε μόνῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν ἐκατάραν εἰσῳκίσαστο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντα
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως
 δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ μη-
 τρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος,
 ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-
 Δαδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
 μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παρά-
 λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
 συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,

Ο τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μετα-
 βαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ Δείων Ἀποστό-
 λων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον
 σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ α'.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου,
 καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστό-
 λου τρία.

Ἦχος πλ. δ'. Ὄ του παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας
 φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ
 Δείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχημάτισας· καὶ δια-
 λύσας νύκτα πολυθεῶν, ψυχὰς προσῆξας τῷ
 Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν
 καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραί-
 ροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν Δείαν
 Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἰδέσ-
 ση πόλει τὸ Δείον κήρυγμα, κατεπιστεύθης· ἐν
 ἡ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρ-
 χην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντα ἐβεβαίω-
 σας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέ-
 πειν τῆ σῆ, ἐπαφῆ Δεία δέδοται, καὶ χω-
 λοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ πα-
 ρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνῶσις
 σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέ-
 φυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλθιε·
 ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αῖθλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πα-
 νεύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦ-
 θεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυ-
 τον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν, καὶ δι-
 αἰῶνος Δείαν ἀπόλαυσιν· διό σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανή-
 γυριν, Ἀθληφόρε Θεόληπτε.

Μετὰ πολυῶδυνα, καὶ πολυποικίλα βίασα-
 να, ἐν Θαλάσση βληθεῖσάν σε, Θεὸς διε-
 σώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, Δεία δυναστεία,
 καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσ-
 σα πολυάθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐ-
 σεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑ-
 πέρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορως ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήτα-
 σα, τῆς ὡραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συν-
 ἐκάλεσας, νεοττοὺς ὡραίους, θήρατρα τῆς πλά-
 νης, διαφυγοῦσα σὺν αὐταῖς, Βάσση Θεόφρον
 ἀξιοθαύμαζε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκηνώσας, πρὸς
 καλίας παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα,
 ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετά-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσι-
 γήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μετασταῖσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις,
 ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, δια νεφέλης κού-
 φης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ
 προστασία ἡμῶν. Σε γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος,
 ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσται ἐκ περάτων,
 Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι,
 τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἄγγελοις,
 στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοι-
 μήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξες, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰ τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν Ἀχραντε, ἐν ἣ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συναναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογῶσίν σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενωῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Παρθένε Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θαδδαῖον ὑμῶν τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Ἄχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὀφθεις ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχυρὰ ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὠφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπύζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοστuges, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Ἰπέξης βασάνης πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τῆς σεφάνης, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξαζέουσα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ'. Ψ εἰ τὸ στερέωμα.

Ἄγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαὸς Ἐνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὠφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ἰᾶσιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφῆ νεύσει, τῷ βασιλεῖ, ἠγάγες Αὐγάρω, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ πανουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομῆτορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστασίᾳ Ἀγγελου, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησιάντων σοι, καὶ ἀχλυδῆ λυσάντων, παρανόμων ἐνστασιν, γνώμης στερρότητι.

Ὡμητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! Ὡ πῶς ὑπήνεγκεν, ἀδίκον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀρῶσα, ὧν ἐτίθηθήσατο, πίστει καὶ γάλακτι!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε· ἀξιοχρέως διό σε, τὴν αἰμακάριστον, νῦν μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιεσῶν τὸ σῆριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἠλίω τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδαζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σε μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, ὁμοιον.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεικῇ, ὡς τρυγῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, αὐλοῦς κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε Βάισσα, Ἀγγελῶν συνόμιλε, καὶ θαυματῶν ρεῖθρα, πηγαῖεις τοῖς χρῆζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξαζόντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Η' Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποραῖς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοραῖς, τὴν νεαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τῷ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένη τὴν αὐλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδειχθῆς, νεφέλη πηγαῖουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεία νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα, Μαθητὰ Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μυσίσει Μάκαρ γεγόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμον θεῖον ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις, λαϊάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδαίματα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τὸν Κτίστην κυῖσασα, πάντων ποιημάτων ὠφθῆς Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξαζόμεν, Θεοτόκε μόνη αἰεπαρθένε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Α'νευδοίαστον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τοῦ δολίῃ πολεμήτορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἀδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάισσα θείω νεύματι.

Βασιλείαν ἀσαλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεῖσιν υἱοῖς σου Ἐνδοξε, ἐκκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον.

Α'λατόμητον ὄρος σε, παλαι Ἀββακὺμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένη διεσώσατο.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότης θείον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θείος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ο' ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θείαν τοῦ Λόγου Ἀναλήψιν, κήρυκα ἀποσελλεῖ, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρῆζουσι.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας καρδίας θειώμενος, Αὐγάρος ἐπληρώθη, θείῳ φωτισμοῦ μεσιτείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν φέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε Κόρη, μείνασα Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε Ἀγάπιε Θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ σερόως ὑπέστης, τὰς ἀληθόνας τῶν βασάνων, καὶ δοραῖς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεῖς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος μάκαρ Θεόγνιε, ἐπεγνωσθῆς πλέον, ὡς ἐπόθεις σοφῆ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων· πρὸς ὃν ἀνήλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησι.

Α'διστακτῷ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστέ ὑπελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταθλάσθαι, σοῦ τὰ ὀστά καὶ ἀρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εὔας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἦτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὄλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομήτορ μόνη, ἐν γυναικίᾳ εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ δοξαζόμεν.

Τῷ Ἀποστόλῳ. ᾠδὴ 5΄. Τὸν Ἰωαννῆν ἐν τῷ κήτει.

Ο φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμόν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χαρὰν ἡθῆς ὑπερκόσμιον.

Ορθρος ἡμῖν ἐφάνης τὰν ἡλιον, δικαιοσύνης ἐνδοξε δεικνύων· ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτός δι' αὐτῆ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύνησας, Πατρός τὸν ἀμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἀγνῆ, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπαναίγοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ιδρύματα μαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἐδράσασα τὴν ψυχὴν Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφατον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσση, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς διήνυσας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἐπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ πασάδα θεῖαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσας.

Ως παλαιὸν τὸν Ἰωαννῆν, βυθοῦ Θαλάσσης διέσωσε, Θεός σε παντηργικῆ, δυνάμει Πανευφῆμε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἀγγίων, καθ' ἐκάστην δαξαζόμενος. **Θεοτοκίον.**

Πελάγη ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνωσέως, χειμαζουσί μου, τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτειναν, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἢ κυήσασα. **Ὁ Εἰρμός.**

« **Ἰ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσάν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. »

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ε'ορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτὸν πιστεῖ αἰεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θεῖαν. Καὶ

γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος. **Ὁ Οἶκος.**

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον· καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόσου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος,
Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, Ἑβραῖος τὸ γένος, ἐσηκνημένος εἰς ἄκρον τὰς θεῖας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ προσκυνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σωτηρίου Παύλου· καὶ μετὰ τὴν Ἀναλήψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δειμαμένους, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἰθὺς εἰς Βηρυτὸν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κἀκίσε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογιῶν, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μιᾶς καὶ κλιστα παιδιᾶ τρία,
Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴν μία·
Βάσσαν σὺν τεκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι·
πρῶτη.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἐδέσῃ τῇ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερῶτινι, ἱερατῶν τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγιον, Ἀγαπίον, καὶ Πιστόν, οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβεῖα· καὶ γὰρ αὕτη πιστὴ καὶ Χριστιανὴ ἐτύγγανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρίστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνθυπατῶ Βικαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀμαγορεύσασα, αὐτῇ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς ξίετα, ἐπιβαρουνούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. Εἶτα ἀγεται καὶ ὁ δεύτερος, καὶ μαστιγεται, καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ατήθους, λέγων· Οὐδ' ἐν ἡδύ εὐτῶς, ὡς

τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀχθεῖς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίαις ταῖς βασάνοις δοκιμασθεῖς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δίχεται· καὶ εὐθὺς ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτίμονται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἔνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγίλου τροφήν δεξαμένη, ἐνίσχυσεν. Ἐἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. Κάκει ἀναγκασθεῖσα θύσαι, καὶ μὴ ὑπεῖξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμεινάσα δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβής, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἶδωλον κατασχούσα, κατέσισεν αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλίπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου, ἀπορρίπτεται· καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ἐρῶσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐξαστράπτουτες· οἱ καὶ ἴδοξαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβιάσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ὀκτώ, ἐφάνη ἐν Ἄλωνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησποντον· καὶ τοῦτο γινούσ ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς καταμηνύσαντος, γράφει τῷ Κονσουλάρῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίας Ἐπαρχίας, κατασχεῖν αὐτήν. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτήν, μὴ πειθομένην θυσίας προσεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσεταξεν εἰς τούπισω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλάν. Τούτου γινομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐναπέθετο.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Παιῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλη σώματος, ἐπεσπάσω λαοὺς τε, καὶ πόλεις Πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστησας σηπεδόνα ἀθείας, νοστήμων σου λόγων θείῳ ἄλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλκει τῷ ὄφεις, πληρωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ηρῆς πρὸς ὕψος θειρίας, πλησθεῖς ὡς Θαδδαῖε θεῖο Πνεύματος, καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γινώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος, ἐπὶ σέ καταφεύγω· βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα· Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἰμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβαῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολεόντων πεδήσας, ταῖς ὄρμας ἐν τῷ λαϊκῷ, σώζων τὰν σάν Δανιήλ, ἀνάλωτον

δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδοῦσαν· σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἡ ἔνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπειραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστέ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ούρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θειμῶς βρωῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώσιν ἀσθενούσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χρηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς αἰεὶ πιστῶς σε, Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Ο περιουσία, θαυμασίων ἀπιστον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πιστεῖ κατὰ χρέος, δοξάζεται Θαδδαῖος.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαυθῆ Δέσποινα, σὴ κηυσάσης, νόμου τὸν δοτήρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην· ἐν αἰεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμηνον, τῷ τῆς ἀμαρτίας, οἰκτεῖραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Οτὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐαυτῷ περιθήμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέρων Μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἐρεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νικητικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παιῖδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἐνστάσιν, ὁ θεῖος Θεόγινος, ὁ ἱερός Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δευχθέντι καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἶσει ἐλαία εὐκαρπος, ὡς πολυφόρος ἄμπελος, κλήμασι τρισὶν, εὐθυνημένη τέθηλας· μετ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνονται

καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βωόντων· Λαὸς ὑπερφουτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἄσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελεθῆντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σὰρκα ἑαυτῷ, οἰκοδομῆσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφους Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔταπλάσιως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἔξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεθία· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ θ΄.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδὼν ταῖς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἑφετῶν ἀκροαίῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε.

Ως κέδρος ὡς μεγίστη, ἔνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φελάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθουνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, ἀπακυήσασα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφιεμένη ἄ ὀφθαλμὸς, γηγενοῦς ἀληθῶς ἕχ' ἐώρακε, τὰ τῆς σαρκός, ἔφερες ἐπίπανα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν Πανεύφημη, ὄρημα θηρίων, καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίας, αὐλῷ φωταυγία, παιδρυνομένη παμμακάριστε.

Ως ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θείον χορὸν, οἷα περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,

σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, αὐλῷ φωταυγία, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίζαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς, διανοίας ταῖς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὠφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀρχόμενοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Η ὄντως ἀκεραία περιστέρα, ἢ τρυγῶν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἢ χελιδῶν, θείοις ἀναπτάσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανὸς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θείον καὶ νοερόν, χειμῶν διαδράσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἀμαρτιῶν, λυτρωσὶν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάλαινε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθουνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
» διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
» ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχρημάτισας, φωστήρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἧ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Ἀγγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λαίτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε θεοκῆρυξ.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· εὐράμα Μαθητῶν, τὸ στίφος τῆ Περθεκά, ἐξόδιον τὸν ἕμναν, εἰς ἕκαστος φερῶν, τῆ ἑορτῆ ἀρμόδιον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ. ἀποδίδεσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ τοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας· καὶ συμπλακίς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλαίνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατεινάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, στεφανφόρος ἀνέδραμες.

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θυμα εὐδέςτατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον· διὸ ταῖς ἰκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία ὅμοια.

Λούππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, δέρμη θείου

Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρείδρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχὰς, κατατακείσας δροσιζει χάριτι αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὀρώντας τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμμακάρι, τελούμενα πίστει· μέσον ἐκείνων δὲ ἐστὼς, λουτρόν τὸ θείον ἐξ ὕψους δεδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμον· καὶ τοῖς βέλεσι βαλλόντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λούππε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γὰρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν αἰμίνῳ παραδόξως μεταβέθηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Ἦχος. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Η ἔθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περῶν κόσμου, κηδεῦσαι σου
τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγα-
θῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρω-
σας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων Βα-
σιλεῖ· καὶ ἐν βασιάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος,
τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ παρίστασαι· ᾧ καὶ πρεσβέων μὴ
ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σέ γεραιρόντων, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
κλίῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς κύκλω
παρίστανται καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιπτάμε-
ναι, τὴν Βασιλίδαν γεραιρῶσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖ-
κα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ
δὲ, τὴν αὔλον ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς προσ-
άγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς
Βασιλίδαν, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυ-
φορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Λίς καὶ ἡμεῖς, βίον
καθαρὸν συνεισενγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κη-
δεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὑ-
μνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφῶ-
νως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντός Δη-
μιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς με-
τέστης. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαι σε, Ἀγ-
γέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι
αἰνεσιν ἀξίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ
πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Αποστολῶν ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ
ἀγῇ, συνηροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ
ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν
περ' ἔτεκεν. Δυναμίεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι,
προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματι-
κῶς κραυγάζουσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ

προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει,
ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

*Εἶτα ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο
παρόντες τῶν Ἁγίων.*

*Ο' Κανὼν τῆ Ἀγίας Ἀγαθόνικε, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ἀγαθόνικε τῆς πόνης μελπειν θεμίς. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.*

Αγάθονον Ἄγιε κεκακωμένην, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀ-
γαθοῦ μιμητῆς· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν,
δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστός τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς,
ἐγένου θεόπνευστε, καὶ τὴν τούτου σάρ-
κωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρ-
κὸς, μὴ πτήξας θάνατον.

Ανέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ
τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας,
καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς,
Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ
τῆς λοχείας σε, καθορᾶται· τίκεις γὰρ,
ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστόν, δίχα
τροπῆς καὶ φερμου.

*Ο' Κανὼν τῆ Ἀγίου Λούππε, ἔχων τὴν δε τὴν
Ἀκροστιχίδα:*

Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιαίς.

Γμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφύρον σου
μνήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, γενναῖε
ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λάμψεσι
ταῖς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ
θεῷ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθὼν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶ-
νας, ὠμολόγησας Θεόν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς,
καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφε τὴν ἀνθρω-
πίνην, καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων
δυναμίει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν,
ὡσπερ θεῖος ποταμὸς, τὰ ῥύματα σοφείας,
τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ ταῖς διανοίαις,
τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστανούσας
καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ο' ὀρθρος εὐπρεπῆς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις,
Ἰησὲν τὸν φωτισμόν, ἀπάντων καὶ Θεόν,
ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθείας,
ἐκμειῶντα καὶ λάμψεσιν, ἀνεσπέροις τὸν κό-
σμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ο ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἠδρασμένου σου ἢ πέτρα, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Υ περνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Τωμαὶ στρεβλώσεις τε τῷ σώματι, ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, ἔπιτοῦμαι ἀνεβόας, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθείς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν ἑστίαις καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅπι στεῖρα ἔτεκεν.

Σπρηχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηπτήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λοῦππε παμμακάριστε.

Επιγνοὺς σε Μάρτυρα, τῶν τῷ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνῆς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμόν, ἐξαπατηῆσαι ἤλπιζεν· ἐψεύσθη δὲ ὁμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὡσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρηομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλειθρα, οὐ παρεσάλευσεν Ἀγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρα δὲ, τῆς πίστεως πάντα ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

Ἦχος α'. Τῶν τάφον σου Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας σοφὴ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, θεομακάριστε Μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικὸν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καὶ θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἴγλη θείων λόγων σου, Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· ὁθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέθηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμῶντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἢ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεοπαῖδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς ταῖς ἐκεῖθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποραῖς γεννηθεὶς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἢ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

ᾠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προδλέπων.

Υπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφῆ, ὀπλῷ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθεὶς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθροὺς, ὑπολαβόντας τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πρὶ ὀλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σὲ τὸν νοῦν αἰοῖδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοῆθης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἀνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐπιβαίνων, Ἀγνή χερυθικοῖς, σαρκωθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκάλαις καθεζεται ὡσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν παλαι, σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υπερβᾶς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεώδεις ὄρους, ἔφερες πληγὰς ραβδιζόμενος, ράβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοῖδιμε, Λοῦππε Σταυρὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πιεποικῶς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θεία συμμαχία

ἀσάλευτος ἰσχυρὸς σπαραγμοῦ τῶν μελῶν σου ὅθεν ἦνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς οὐρανὸν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὠμολόγησας τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων δυνάμει, Χριστοῦ προσεγγίσει σοι.

Θεοτοκίον.

Επί σε καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἀβυσσος, Ἰησοῦς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος, Θεογεννητορ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμαρρῶς δεινούς θεία χάριτι.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου. Ὡδὴ ε΄. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς Ἐνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος καὶ περιδοξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι, παιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Υπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἶλε Ἐνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς αἰδίων καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήσῃς ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὰ θαυμασία προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζεν Ἴδου ἐν μήτρᾳ ἐξεῖς τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον Ἀχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μεληδὸν ἠπειλήσαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ Σοφῆ, θείκαῖς προστάξεις κατατέμνοντες, ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρράγαῃ, οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θεία ῥώμη δυναμούμενος.

Ρᾶντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν, ἐναπέσβεσας Ἀθλητά· καὶ πυρὶ τῶν ἄδλων σου πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλομένην τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεις καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ ε΄. Τὸν Προφήτην Ἰωάν.

Μυριολεκτὸν πληθύν, Αἰθιοπῶν νοσητῶν, κατεπάλαισας Σοφῆ, ἀσθενεία τῆς σαρκός, καὶ ἠνώσας, ταῖς μυριάσι, τῶν νοσητῶν λειτουργῶν.

Επορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοῦς, τῆς κακίας Ἀθλητά· καὶ ἔφθασας, ταῖς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεὶς ὡσπερ χρυσός, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθόνικε σοφῆ, ἐκσφράγισμα, εἰδείχθης, θείοις ἀποτεθείς θησαυροῖς.

Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρῖν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα Ἀγνή· παραδόξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα, καὶ ἀκαταληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στερότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθύν Ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατέλεπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμφυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ηγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἔνδοξος, Ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὐκλειαν.

Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἀγνή τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίτην μερον, ὁ Προφήτης Ἰωάνης, ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπειλήσας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῦναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι σου τῆς ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεῶ ἡμῶν· πῶς πανταχόθεν περιεσκόπεις, οἰά περ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σου τὴν ποιμνὴν πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· Ὡς πρόβατα ἐγνώ-

σθημεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ζωτικῶ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι.

Αγαθονίκου κλήσις ἀψευδестаτή,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Ταῖς μηχαναῖς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Εν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανός τάττεται τμηθεὶς ξίφει.
Ιδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεὶς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.
Κτανε δευτέρῃ ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμητος τινός, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναίρεισαι ἀποσταλεὶς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρτην. Κάκει τὸν Ἁγίον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρών, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Ἔπειτα ὑποστρέψας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διά τινος Ἀγαθονίκου, ἀπιστῶντος τῆς Ἑλλάδας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέροσιν συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἁγίον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἐτέρων δεσμιῶν Χριστιανῶν, συναίμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἀγει, ἔνθα διήγειν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνείλε τὸν Ἁγίον Ζήωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκινδύνον, καταπέταται, μὴ δυναμένους ἔδῃ βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. Ἔπειτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος, ἀναίρει τὸν Ἁγίον Σεβηριανόν, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἁγίος Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμιῶν καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθάσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἀμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανός διήγειν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτὴν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας ῥόδον,
 Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψαντο χεῖρες Ἀγγέλων.
 Ἀθανάσιος, κ' ἂν τεθνήξωμαι ξίφει,
 Τοῖς ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
 Δούλοι δύο τμηθέντες, εὐρον αἱ δύο
 Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Ασπὴν ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐαλλερριανῶ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκείας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλου-

σίῳν πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. Ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεύγος ἡμίονων· ἐν ᾧ ἐπιβάσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χαρησίμον καὶ Νεόφυτον, εἶχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρίστη αὐτῇ· ἐν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς τις ἐστίν, καθικέτευε, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος πῆξατο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγῇ, καὶ δύο αὐτῇ ᾤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἶδει στρατιωτῶν, λευκάς ἐσθῆτας τῆ Ἁγία προτείνοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτῇ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχοῦσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δεθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελεῖς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. Ἐπει δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνωμένην εὗρεν αὐτὴν, ἐξεληθῆσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνείδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἰκοσι, θηρίοις συναλισθεῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφήν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ καθεύδειν εἶθεν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐαλλερριανόν, καὶ πλείσταις αἰκίαις διὰ τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. Ὁσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρησίμος καὶ Νεόφυτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐαλλερριανόν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίαις ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἀπελλιανῷ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρτηθέντες ξένται· μέχρι τριῶν ὥρων δὲ ὅλου τοῦ σώματος. Ἔπειτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἰθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ὡρ, καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει τριας τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
 Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακάριος Εἰρηναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσσε παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἀρχοντὶ· καὶ εὐθέως μετὰ Ὡρ, καὶ Ὀροφίως ἐν πυρὶ ἀπορρίπτονται· πάραυτα δὲ νεκρῷ καταρραγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. Εἰθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλω ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξένται· καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσυνεῖς διαμειναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὠδὴ ζ. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Επ' ἁγνίσθη δόξης κοινωνός, γεγένησαι, πάντα τὰ ἐν γῆ παραδραμῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τῶν

ούρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἐνδοξεῖ ὄθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Γηνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἀδικόν, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάιου τὴν ἰσχύον νεκρώσαντα· ὄθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἀχραντε θείας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή. Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκάντι παθήματα Ἐνδοξε, γεγηθῶς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις.

Απ' ούρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχὴν σου βοᾶν προτρεπόμενον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπεριτρεπτος ὡσπερ, αὐτὸν σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων αἰοῖδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσωμ δὲ τὴν πλάιην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ αἰκῆσας ἐν μέσῳ σε Ἀχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλειθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ὡδὴ ἡ· Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Εκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον Ἀθλητὰ, τὴν γῆν καθηγίασας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς, καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρκὸς, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὲν ἐκτελέσας ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ισχύς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς· Ἰσαρκὸς ἀσθενεῖα γάρ, αἱ Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμούμενοι, τῇ παντοδυναμῳ, ἰσχυρὶ τοῦ Δεσπότου.

Σκηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μαρία, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μακαρία, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει κατατομούμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἰρόντα, εἰκονίζων, τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, ἰατρειὸν ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται· πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, κατεπλούτησας Λούππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀραίαν ἐξόραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα. Ὁ Εἰρμός.

• Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Γερωτάταις χορείαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἀγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεῖς, σοφὲ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τρισδί, στεφηφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ως θαυμαστός σε ὁ ζῆλος, ὡς σταθερὰ σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ πεποιθήσις Μάρτυς· ὡς φωταυγῆς σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνῶν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θύμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυματῶν τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνόν, θεόφρον ἀγλαΐσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πεισῶν εὐφημημένον, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζούσα κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε Μάρτυς· ἐν ἧ' δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πάθῳ, ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτὴν. Θεοτοκίον.

Φιλκαρτημόνα γνώμην, καὶ ἀδιορθώτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ῥυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσα-

πίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, και διόρθωσιν δίδου, πριν με φθάση, του θανάτου η τομή.

Του Αγίου Λούππου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ωφθης ὡς πολὺφωτος ἀστήρ, τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει, ἀπωλείας· ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, και ζόφον, τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα· ἦν ἐτησίως ἑορτάζομεν.

Η ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σου τὸ πνεῦμα φέρει χαίρῃσα· τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται· πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σε, Λοῦππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταρᾶσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, και πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- **κατάραν** εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
- **Θεοτόκε**, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
- **κόσμῳ** τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
- **τες μακαρίζομεν.**

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγαθονίκου Μάρτυρες, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἦν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνης Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννουσ μὲν κατήσχυνεν, ἐναθλῶν στερρόφυχος· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίσταται στεφηνόφορος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Και τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, νυλόγηται Παρθένε· ἀνὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἠγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, και θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐβῶν·

Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυτῷ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, και πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, και νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Και ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ συνῆδες, και Ἀπολύσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτή, και ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ και τῷ Ὁρθρῷ και τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων και τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Αγίου Λούππου Ἀκολουθία προέφαλται χθές (*).

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν, ἀτινα και προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Υπῆρχε Λούππος δούλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, Ἐλευθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λούππον φασγάτου ἀκμῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τμηθεῖς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,

Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· και κρατηθεῖς, ἀπὸ τοῦ Σιρ-

(*). Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐξακαλοῦσιν και ἐφεξῆς τὰ Μετέορτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς κζ' τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη' τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνῆθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Αγίου Ὁρους, ὅπου ἀφιερῶσιν ὀλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὐγουστον εἰς δόξαν και αἶνεσιν τῆς Μητρὸς τῆ Θεοῦ ἡμῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἀγωνίου Ὁρους Μοναστήρια, ἀλλὰ και τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, και τῶν πέριξ αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἶχον συνῆθειαν, ὡς δηλοῦται ἐκτινος χειρογράφου τῆς Χάλκης, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, ὄντος δὲ τοῦ Αὐγέσου μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμπάλλεται και ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως, τοῦ Αἰθίοπος, ἐπαφέρονται ἀμέσως ταῦτα.

• Διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι αὐριον τὴν Ἑορτὴν, ἡγουν ἐν τῇ κη'. οὕτω γὰρ παρελάβομεν τανῦν ἐκ τῶν εὐαγῶν Μενῶν τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων •.

μίου ἤχθη εἰς Παννουίαν, καὶ παρίστη Πρόβω τῷ Ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακλιέται φρουρᾷ· καὶ ἔξαχθεῖς, μαστίζεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάφω, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπυεῦδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος.

Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλιλίας· ὅς τις βιβλία πλείστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἑρμηνείας τῶν Σείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Ποσειδῶν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ παραινέσεις ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγὼν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τελειωθείς στεφανούται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλίνικου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἠδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Προσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. Ὅς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν ἔλιψαι, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ εὐκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γάρ, φησιν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διανοχλούντων, καὶ ἐκβιβαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐθέως ὁ ναὸς καθηρέθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἀμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν, ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ῥίνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταλέντος· ἐκεῖθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδυσάμενου ἰσχύν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τὸν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταφευσαμένου τῶν ὄρκων, οὓς προέτεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ταύτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπληθεύσας, ἀνηπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανέου τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ῥίνα, καὶ συνομωσίας κατηγορήσαντας, ὧν οὐδενὸς μετέτεχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς.

Ἀπαχθεῖς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινεὶ Σιμελίῳ τοίχῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἔξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τῷ

Χρισματος, εἰτι ζῶν καὶ ἰμπνίων εὐρίθη, καὶ μετὰ τεσσαρὰς ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τνικαῦτα Πάπα τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτώ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος,

Ἐχουσα καὶ σὺναθλον ἀπλῆν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆ ΚΔ. τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῳ τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερώς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὠράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς Θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἀγίαν σὺ, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσεις ἐρῆρας, καρτερίας Πανόλθεις, καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας, καὶ αἰοδιμον θάνατον ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι Θεοπροπῶς, κάλλιστα Θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Εν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, ἕρανόθεν Ἀοιδίμε· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγαῖς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμας θηρίων, εὐχαῖς ἐπρῆκναι· ξίφει τὴν κάραν σὺ, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς οὐρανόν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς Σείω ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζούσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σὺ Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με, ρῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ δικαιοῦνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὰ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, γνοφερῶς μετέ-

βαλε γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα· κ' ἄγῳ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, Βλέπουσα Σωτέρ μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψομεν ἔνθεον χάριν. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκητος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σε σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχης ἀναδείξον, Μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ἡ γαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτοῦ θεῖους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα, τοῦ σου Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θεῷ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν αἰοίδιμε, διαιτώμενος Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· ἀμαρτιῶν ῥύπου, ὄλον με ἀπόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Υἱῷ σε ἀρίστως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τούτῃ τὸ πανάγιον δέλημα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Υπεραστράπτοντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὥσπερ ἥλιον εὐράιμενος Παῦλον, σιμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστήρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ

Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθισταίμενος, σοὶ τῆ Θεῆ τὴν ποιμήνην, Μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Υπερκαλλῆς καὶ φωταυγῆς, καὶ πλήρης Πνεύματος θεοῦ, τῷ δικαίῳ ἀνόμως παρέστης, διελέγχων τὴν αὐτῆ δυσσέβειαν Πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαρὰν, ἀνερμηνεύτως τεκούσα· χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τῆ Λόγου· χαῖρε θρόνε τῆ Θεῆ, Παρθένε ἀπειρογάμη· χαῖρε Ὀσίων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμά. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἀγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Φέγγος ἥστραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰσμάτων πηγάζων χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα, Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, βερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θνητωδῆσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ὁ λῶ νοῖ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον, οὐκ ἠσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπαρραττόμενος χαλεπῶς· οἶα δὲ εὐῶδες, θυμίαμα ἀξιάγαστε, ὁσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θείας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τῆ Πνεύματος.

Υπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὄρατῶς, χαίρων ὑπεδέξω, Θεοῦ σε παρθαρρύνοντος, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ ἀθλοφάρε· οὐ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐξήλωσας.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἰστάμενος, δικαστὴν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέσασα· εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐσηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλαῖς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, Δεῖω πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπεισηλθες, ἀποτομία δικάζοντος· ἐφλέχθης δὲ οὐδὲ ὅλως· ἢ γὰρ Δεῖα σε δρόσος, Εὐτυχῆ ἕρανόθεν ἐδρόσιζε. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῆ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Λόγον Δεῖον πλουτήσας, ἅπασιν τοῖς χρήσιμα μάκαρ μετέδωκας· καὶ Χριστοῦ τὴν ποιμήνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νοσητῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πολυάθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει Δεῖου Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες, σωζομένων πίσει, σὲ ταῖς σεπταῖς Δηγορίαις, Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ὠραῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατε τρίβον ὀδεύσαντες, μαρτυρίου Δεῖου, καὶ ἐν τούτῳ ἡαλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανοῦ βασιλείας, καταντήσαντες Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἢ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον κυήσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματίσθεισαν, ἀμαρτίαις, Θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεὶς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφείων σοφῆ, δεσμώτης ἐξώρμησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου, Σεβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεῶ, ὠραῖος καὶ καθαρῶτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχροῦς, κατέσρεψας ἡγάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀννέχθης, Εὐτυχῆ Θεῶ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα Δεῖος Ἀγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανό-

τατα. Εὐτυχῆ πανόλβιε, ἰσαγγέλω ὄντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοὸς μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένε διόρθωσον, καὶ σῶσον με φυλάξον, ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε·
» δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ. Θείας τετευχῶς Εὐτυχῆ κληρουχίας.

Εἰκάδι Εὐτυχῆ ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Οὗτος, χάριτος Θεοῦ πληθεὶς, καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφάμενος, δεσμὰ καὶ μαστίγας ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνον τῆ φυλακῆ προσκακοπαθεῖ· ἐν ἣ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν δίδεται· ὧν ἐνὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθειγμένου, πάντα ἐξέπληξε. Πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα, Σεβαστὴν καταλαμβάνει, Δεῖου Ἀγγέλου προπορευμένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν ἣ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχ. Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα, Ἐδεμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα Τατίων.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. Σὺλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβασθαι, παρίστη ἐν Κλαυδιουπόλει Οὐρβανῷ τῷ Ἡγεμόνι. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμενεν ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ξέεται σιδήροις. Εἶτα αὐτὸς φθάσας τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἀνωθεν ἐπακούσας, εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέβητο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχ. Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει.

Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν ταῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον ὄρει ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Λέντος τοῦ Ἰσαύρου, τὰς ἱεράς Εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν Ἀ-

γίων τὰ λείψανα κατακαίοντες, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελεγξας ἀσέβειαν καὶ ἀδυστοχίαν, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα (καὶ γὰρ, ὡς φασίν, ἐτῶν ἦν ἐννεήκοντα πέντε) πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδίας, ἴσχατον δὲ τὴν ρίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταπλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεις, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠκούετο, καὶ χιονώδεις σταγόνας ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Εὐτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπες εἰς ὀσμήν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ Κτίστικῆς, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφῆ πανδαύματος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσιν ἢ τῶν λειψάνων σου, ἀγία Δίκη, ἰάσεις πηγαίζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες παρρηθῆν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπέρρητον βᾶθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτραίνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένη κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπιταπλασίως κείμενον.

Χεῖρας πετάσας Ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλάτων λέσθιν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιὴλ, Ἄγγελον αἰεὶ, περιφρουρῆντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνευδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, Δὴρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρακῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυναμῶ νεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἀγίων Μαρτύρων μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθηματα, ἠθλήσας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην δῆγματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄφους, μόνη προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κυήσασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐδώσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένη, Δελήματα βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπιταπλασίως κείμενον, τῶν Καλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπᾶς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτερα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Οραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεὶς, πρὸς ὠραίους νυμφῶνας ἐσκηνώσας, ἀποτμηθεὶς, ἔριψε τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· ἦν Ἰησοῦς κατέσπεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστῆρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτῆ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητῆς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ Δρόνῳ τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Η μνήμη σου ἡ Δεῖα καὶ φωταυγῆς, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμπεις φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐκαστοτε, ταύτην ἐορτάζοντας Εὐτυχῆ· ἐν ἧ σε δυσωποῦμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε γῆ ἐκλεκτῆ· Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής· Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πίστει, εὐλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
- κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
- φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- σε γέγονεν, ἐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν διό
- σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
- χίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Βαρθολομαίου καὶ μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κ**ύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου
Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυ-
τον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον διηγούμενον,
δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα,
τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέον-
τα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς
καρδίας, μακαρίζομεν γνησίως, Βαρθολομαῖον
τὸν ἐνδοξον.

Αἰ πορεῖαι σου ὠφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπό-
στολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμε-
ναι ἀπορρίψεις γὰρ σὺν λάιρνακι, πρὸς Δύσιν
ἐξέδραμες, ἐξ Ἑώας εὐκλεῶν, ἐπομένων Μαρ-
τύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων
ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, Βαρθο-
λομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἠγίασας,
καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς λιπαρέως,
μύρα πηγαίων αἰοῖδιμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θε-
ραπεύων καὶ σωτήρ, τῶν ἐκεῖσε γινόμενος, καὶ
προσφύγιον, καὶ προστατῆς καὶ ῥύστης πρὸς
τὸν πάντων, Βασιλεῖα καὶ Σωτήρα, Βαρθολο-
μαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα,
τὴν πολύθεον θαλάσσαν, ἐθνῶν διατάρα-
ξας, καὶ γαληνοτάτους, Μάκαρ πρὸς λιμένας,
τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκα-
θώμισας ἐντεῦθεν τὴν οὐράϊον, ἀντιμισθίαν

ἀπείληφας, δυσωπῶν τὸν φιλήνθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διὰ-
νοϊαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόρευσαι, ἠλίω φω-
τίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θεῖῳ Τίτῳ
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱε-
ράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσ-
βευτὴν ὡς θερμοτάτον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμε-
νος, ἀρράγῃς ὡς θεμελιος, ἐν ἧ ἐσερέωτο,
ὀρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε
πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος
ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τῆ
Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυχρό-
νιος νεκρὸς, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὑδασι
πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐ-
ξορμώμενος Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι, προ-
νοία τοῦ σου Διδασκαίου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ὃν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυ-
τος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ
θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου ὅθεν εἰς τὰ πέρατα
διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν ὃν καθικέτευε, τῆ
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβ-
αστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, αἰ-
κτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ
μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης
ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχῃ, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφοτέροι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρθολ., ἢ ἡ Ἀκροστιχίς: Ὑμνοὶς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Υπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἢ πέτρα ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε Δεόπτα· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυοῦσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διανοίαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, Δείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς Δείαις προσάξει καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Οπλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης Δεσπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μᾶ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγ. Τίτου, ἔχων Ἀκροστιχίδα ταύτην: Παύλου μαθητὴν Τίτον ὕμνῳ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις τε, τῆ Πνεύματος κήρυκα, Δεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε αἰοῖδιμε.

Αὕτην Δείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήσραψας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἄς ἐφώτισας, ἐξαιρῶν ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλευς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σέ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ Δεῖον ὑποφήτην, καὶ πίσεως κήρυκα, Τίτε Δεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης Δεόνυμφε· ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σὺς ὕμνολόγους.

Ισχυρὰν παράκλησίν σε εὐρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθείας ζόφωσιν, φρεσβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγωνῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐρρύσω ἐνδοξε,

προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Γλώσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερωμένας Πάνσοφε, καρδίας κατενώσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκευάσας. Θεοτοκίον.

Εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπέρτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραίνουση αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδιώξας, τῶν προσρεχόντων σοι.

Υλομανῆσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνη Δεῖα ἐκάθηνρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μθεότητα, ἀπεδιώξας ἀχλὺν, πολυθείας Μακάριε, Δεῖα πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σῆ, σαρκί τεχθεῖς σέ εἰργάσατο· ὄθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ· καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ηκάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψαίνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σέ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Δόξα. Τῆ Ἁγ. Τίτου. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ωσπερ ἄστρον ἠλίῳ συμπορευθεῖς, παναοῖδιμε Τίτε Παύλω σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πάντων, ἀδύτης κατέλιπες, Δείας ὡς ἀκτένας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βωῶμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική· κλῆνη πορφυρό-

στρωτε χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμύς ἀλουργόχρος· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀστραπηφόρον ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασταῖς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα· χαῖρε ἐνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωμα.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρῆσις πέρας εἴληψε προφητικῆ φῶς γὰρ εἰς ἐθνῶν περιποίησιν, ὁ θεηγόρος, ἐπορευθὶ μαθητῆς, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς αἰκουμένης πληρώματα.

Αἴγλη φωτιζόμενος θεαρχικῆ, θεῖαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτηρησίας προφανῶς, τῷ δὲ ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ινα διαβάσῃσιν ἀγιασθῆ, θάλασσα λιθίνη ἐν λάρνακι, ταύτη ἐπέβης, ἐξ Ἐώας πρὸς Δυσμαῖς, ταῖς θαυμασταῖς κινήσεις σου, ὡς Βαρθολομαῖε ποιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν ἀνερμηνευτον ὑπερβολῆ, πλούτου εὐσπλαγγνίας κηύσασα, ἀνερμηνεύτως τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ Πάναγνε, θεῖαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θσαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρυόμενος πάνσοφε, πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας, νενεκρωμένας καρδίας ἀνεζώσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν Πανοίδιμε.

Η τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνεγκλίσειν, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θεῖῳ Παύλῳ ἐπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεηγόρε ἀπῆλασας· τὰ τῶν εἰδῶλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ ναοὺς θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἢ σκηνὴ ἢ ἀμόλυτος, τῆ φωτὸς ἢ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἢ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Πλαστοουργὸν μακαρίζεται.

Τῆ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὠραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτριῶν, θεῖαις εἰσηγήσεις, τῆ σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ο λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφρως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε γῆ δὲ κατέστραπται, ἢ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωνῆν πηγάζων ἄφθονον, νῶτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖε θεῖοις σὺν Μάρτυσιν, ἀπειρα πελάγη διελθὼν, νήσῳ τῆς λιπαρέως, προσωρμίσθης θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, Χαῖρέ σοι κραυγαῖζων τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, ἀκουσμα καὶ λαῖμα φρικτὸν, ξένον ἐνδαιίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Νεμομένην ἔσησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἐθνῶν Μάκαρ ταῖς ψυχαῖς, τῷ νοστήμῳ ἀλατι, τῶν θεῶν λόγων σου, ἑατρός ὡς ἀριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τῆ Παύλου νεύσεσιν, ὑπέικων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκῆρυξ πανσεβάσμιτε.

Ισουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδάσκων οἷα σοφός, θεηγόρε ἔπεισας τοὺς ματακόφρονας, τῶν εἰδῶλων ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀπακρούσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλογὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθεοῖς πράξεις καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ς΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ακτὶς Ἡλίου τῆ λάμψαντος, τῷ κόσμῳ διάσωματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Λαοῖς θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτραίνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κήρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Οδὸν τὴν θαλάσσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τοῦτοις τὰ ἔχνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαυὶδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τῆ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέρας προφηταῖς ἀδόμενον, Παρθενομητορ Κόρη, θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σέ ὡς ἀκτίνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μακάρι τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσας.

Ναμάτων, ζωηρόντων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρεῖθροις ἐνθεῶν δογμάτων, τοὺς χειμαρῶνους Μακάρι τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, κατάρδευων ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον· ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Σαιμόνων λύθρου
• κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένη, διδαγματῶν λάμπεσι, καὶ Θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἐτερον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθεοῦ χάριτος μυστολέκτα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβείων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθέντα Σωτήρα καταγγεῖλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκειῶς καὶ κληρονόμος· ὃθεν πίστει προσπίπτων, σέ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχῃ μοι ἄφεςιν, διώκων τὴν ἀχλωδὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἐνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαί σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

• **Ε**να τρυγῶμεν ἀφθονον πισταὶ χάριν,
• **Β**αρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεύρον πέμπτη.

Ος Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. 55. 35.) εὐκαιρὸν ἔστι καμῶν νῦν ἀναδοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρούμενῳ ἐξαισίον τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερόν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὐρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀενναῶς τὰς ἰάσεις βλυστάουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχουσας καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ Σαλασσῇ, σὺν ἑτέραις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τέσσαραι. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τσαυτῆ Σάλασσα, ἦν διήλθεν, ἀγιασθῆ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ Δεῖα χάρις αὐτοῦ διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς Θαυμαστωθῆ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βάθη, τὸ Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐνούμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τὴν ἐν ταῖς ἑτέραις λάρναξιν καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, νῆσῳ τῇ οὕτω καλουμένῃ Λεῖπάρει, προσωρμίσθη. Ὡς Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκίσει πρὸς ὄμιον τῶν Θαυμασίων σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλινίκοι Μάρτυρες, εἰάτινα Βασιλεῖα, ἐν ᾧ ἂν ἤρετίσαστο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενόστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστος ἡ Δεῖα κατασκηνώσαι εὐδόκησε πρόνοια· Παππιανόν μὲν εἰς Ἀμιαν πόλιν Σικελίας, Λουκιανόν δὲ, ἐν Μεσοσήνῃ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγαθῶνι, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ Δεῖος ἑαυτὸν καταμνησθεῖ Ἀπόστολος· καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, δάμβους πλησθεὶς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγεγεννας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος. » Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τὸν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν Δεῖαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ Δεῖος σηκὸς ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτήν, πολλοί, ὑπήκουε δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει Δεῖα ὁ μακάριος Ἀγαθῶν, ζεῦγος ἀγαθῶν δαμάλεων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας κλωδίσις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικούντος δυναμεί, εὐκόλως εἰλκυσε ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε Δεῖλημα. Θαῦμα δὲ τι Θαύμασι συνεῖπετο μέγιστον, καὶ πολλοὺς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν Δείων τερατουργιῶν ἀπιστον. Νησιδίου γὰρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστὶ, Πορπύου δὲ ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρησίαν ἤθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτῃ

τὴν Λίπαριν κατέδραπτε, Δία δύναμι εὐθίως ἀπεσπύρεν, ἐπὶ σταδίου μακρὰν ὤχιτο, τοῦ παρασυρμοῦ, ὡς περ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντας. Ὁ παραδόξων θαυμάτων! ὧ ὑπερβαλλόντων τερατομαγμάτων! Πού τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἡλίου διέγνωσαι; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναόν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολῦτιμον θησαυρὸν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσιμον κατέθετο Λεΐφανον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξεπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθύνειν τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφέντος, καὶ πάσης τῆς νόσου Διπαρείως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενέδου Ἄρχων, τὰ ἀποστολικά θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζεύσει πρὸς τὸν Ἅγιον κινηθεὶς, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως ἀνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγελάμενος, ἤξιώσατο ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακεμίσει θησαυρὸν ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁ γὰρ ῥηθεὶς Ἄρχων, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὦν, τὸν τε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπαντῆν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου. οὗ τὸ Ἅγιον Λεΐφανον ἐν τῇ πόλει Βενέδου ἀγαγὼν, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰάσεως ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδεκχυντο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Φορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἰτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος, τούτου τελευταίη τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐν πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίλωνος τοῦ Βασιλέως Κρήτης εἴλακε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηνᾶς ὁ Ναμικός, ὁ τὸν βίου αὐτοῦ συγγραψάμενος, ᾧ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδείξιμους σπουδῆν εἰς τὴν πύρρᾳ ταῖς Ἑλλησικὴν θαυμαζομένην παιδείαν, ἧδη εἰκοσαετῆς γεγονὼς, ἀκούει φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ. Ἐίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημηῆσαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου σώσαι· οὐ γὰρ ἐν ἡσέει σε ἡ παιδεία αὕτη. Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς, (ἧδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς δαδόμενας πλάνας), ἐπισχῶν ἐτι χρόνον μικρὸν, προσετάχθη δι' ὀράματος τῆν τῶν Ἑβραίων βιβλίου ἀναγνῶναι· καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαίου βιβλίου, εὔρε ταύτην τὴν περικαπὴν· Ἐγκαταέλειθες πρὸς μετ' ἡσέει παλλαί, Ἰσραήλ σωζέται ὑπὸ Κυρίου αὐταρξία αἰώνιου (Ἡσ. μί. 16.).

Ὁ οὖν Ἀιδύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεὸς τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτήριον γεννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἐτέροις τόποις ἐποίησε, ἀμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαβῶν, ἀπέστειλε Τίταν ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἀγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. Ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ θαυμάσας, καὶ πρᾶσινυῆσας τὸν Δεσπότην Χριστόν, δέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγραψε θεατής. Εἶδε δὲ καὶ

τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θείαν Ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ καθόδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύσασιν τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον. Κατέβηεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδείας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Ρουσίλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δευτέρου ἀνύουτος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγίνοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἵνα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· κατέβηεν συνεκδημῆ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ρώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναίρισεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην, κατέβη ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ συμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννεμήκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἰκοσιν, ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγίνετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτίλειεν ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἐτέρας δέκα, καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνησε κηρύττων τὰ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ἄκτω· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἐξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λδ'. ἐκ δὲ τούτων ἀτῶν εἰρημίων ἐτῶν ἀριθμὸς ἀνγκεφαλαιοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας· Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθαδῆ.

Σπάσας τελευταῖας Ἐπιφανίος μέθυ, κείται τραπεῖς εἰς ὑπνον εὐθύς τῷ κόρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ πομπῆσι.

Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ο μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεδιῆθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπῆτου Πάπα Ῥώμης, ἀνελθάντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὃς, ἄνθιμον τὸν αἰρετικῶν, τὸν ἐν Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μετατεθέντα, καθρηκῶς, τὸν μακάριον χειροτονήθηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν αὐτὸς ἰδύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰ τούτου ποιήμιου ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συναρτάζονται δὲ καὶ αἱ προβραθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοίδιμε, τὴν ἀνθρωπάτητα, νοσίμῳ ἄλατι, ἰάσω τῶν

λόγων σε, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μαίκαρ Ἀπόστολος, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υφαντὸν τῆς Δείας χάριτος ἱμάτιον, Μαίκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακία τοῦ ὄφους, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Προστασίαν σε καὶ τείχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ δούλοι σου πάντοτε, πίστει βρωμέν σοι· Χαίρε γέφυρα, ἢ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτούς, πολυθεοῦ μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακραζόντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὁς ἀληθείας ὑπουργός, ψευδούς καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμούς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς τῆ Παμβασιλέως παρέρστης, ἐκ δεξιῶν τῆ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ἢ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρεῖθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδέμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑψηλίον, ταῖς διδασκαλίαις σε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κράζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ λόγος ὡς Δεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μυήσας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενὲς Ἐνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν Δεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας,

τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς Δεῖκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων. **Θεοτοκίον.**

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίπτεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος· Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρανίσιν αἱμάτων σου ἐσθέσθη, τὸ πῦρ τῆς αἰπάτης τὸ ἀλλότριον· νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θείον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ὁλος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ Δείαις ἠγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογῶντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑψηλίον, Δείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἔνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία ἢ παλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσι ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ Δ. Ἄπας γηγενής.

Αγγελίᾳ ἑορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγαλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βρωμέν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τῆ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον Ἐνδοξε τέλος δεξιόμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθμάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ Δείας δόξης αἰεὶ, σὺν Ἀγγε-

λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Ἡ πλησιφανής, καὶ εὐσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυήτορ ἀγνή· στησον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταγιγίδα, παῦσον τὸν κλυδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὁ ἄλην σε τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἔλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τῷ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαίνεις Δεῖα χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγής καὶ οὐράνιος, Τίτε Δεόφρον ἀξιάγαστε.

Ὁ ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σε, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· ἦν πίστει τοὺς τελούντας διάσωζε, Τίτε παμμακάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε· λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλασθήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱεραὴν καταθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἐώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λειπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σου πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὁμοιον.

Μύστα τῆς Δείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ Δεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελούσι, τὴν παναγίαν μνήμη σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομήτορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἀδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρεῖθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλυζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἡ ἥλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰδιμε, ταῖς ἐπὶ ὕδατων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἐώας ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἧ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διανοίαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Δεῖῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θεομότατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφώρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι

Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ
τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ
πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς
εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Τίτε
καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κο-
ρινθ. α'. Ἐπιστ.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι Κυριακῆ Δεκάτη.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐξε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαι-
σματα, τῶν Μαρτύρων ἐνδοξε θεασάμα-
νος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείω
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην
τὴν ἐνθεον· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶ-
νας, ταπεινώσας, τὴν ὄφρυν τοῦ ἀντιπαλοῦ,
Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρικταῖς συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύ-
ροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς αἰοιδίμε
βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος,
σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν,
οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυ-
γον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην,
Ἀδριανὲ γενναιότατε.

Τὸν Ἀδάμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε,
συμβουλία ὄφρωσ· Ναταλία δέ, Ἀδριανὸν
πρὸς Παραδείσον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς
προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπί-
πονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδῶ-
σεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, ἔλκυσε γυναῖκα
θεοφιλῆ, πρὸς παραινέσιν φαιδρᾶν. Ἀ-
δριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-
μάτων ὑπαχθεῖς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετε-

λεκεν. Ὡς γυναικὸς θεοφιλεῖς! ἔχ' ὡς γὰρ Εὐὰ
τῷ Ἀδάμ ἠνεγκε φθοράν, ἀλλὰ ζωὴν ἀληκτον
τῷ συζύγῳ προεξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ
ἐπαινῶντες, βοήσωμεν Χριστῷ· Ὡς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τῆς ἀγίας εἰκόνος τῆς σῆς Παναχραντε,
ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως,
τοῖς πίστει προσιούσιν· ὅθεν κἄμου, τὰς ἀσθε-
νεῖας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον ἀ-
γαθῆ, καὶ τὸ σῶμα μου θεράπευσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σω-
τήρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκούσα, ὡς ἑώρα Θεέ μου,
θρηνησα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τῆ κόσμου
γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώσῃς τῆ σαυρικῆ,
ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σου, Μάρτυς κατε-
φοίνιξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότῃ σου,
ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυόμε-
νος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀδριανὲ Μάρτυς ταῖς ὁδοὺς, τῶν παθῶν ἐξέ-
κλινας, τῷ σωτηρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πα-
νεύφημε· καὶ πρὸς ταῖς ἀφθάρτους, μοναῖς κατε-
σκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι
μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὁ θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ
παραδόξον! πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος,
τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη
κατατέμνοντα; τίς εἶδε τι τοιοῦτον; τίς ἤκουσεν;
ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίου πρὸς θάνατον,
ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ζεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν τῷ Κυ-
ρίῳ! ὦ πεποθημένη δυὰς, καὶ πεφιλημέ-
νη Χριστῷ! ὦ συζυγία ἀρίστη καὶ μακα-
ρία! Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς,
ταῖς τούτων ὑπὲρ ἀνθρώπου πράξεις! πῶς τὸ
θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου,
καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπεν-
δοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἐλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡς θεοπλόκων
ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὦ παραινέσεων

Δείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνῶριμον καταστησασῶν! Ἀλλ' ὦ ξυνωρίς ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυθῆναι καὶ πάσης θλίψεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ῥῶσά σε σαυρῦμενον, Χριστέ ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυθήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτικίον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπὼν τὴν πατρίαν ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν· Ἀδριανέ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωῆς, καὶ τῶν Ἀγίων ὁπαρῶν.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Εν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὑπνω δεινῷ, συσχεθέντα πράξεις, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σε Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Απὸ χειλέων σαζόντων τὸν γλυκασμὸν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Ανατολῆς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωδείς ὁμόζυγον τὸν σὸν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Δεσμὰ φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτῆ, ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Μοχλῶ τὰ σκέλη σιδηρῶ, συνθλαπτόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενη, τοῦ συζύγου ἐξήσας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκὸς, Ναταλία, τέλεον μισήσασα.

Τῆ θεῖα τόκῃ σε Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξι, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκοῦσα, μένεις αἰεπαρθένος.

Ἄξιμος.

« **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεῖς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανέ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἔνδοξε· ὄθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὄρωσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τοῦτο βοῶ μέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμοτάτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δούλος σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβύσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστόν οἱ Μάρτυρες, ἰσχὺν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανὸν ἐκομίσαντο.

Οικείοις αἵμασι, στολὴν ἐξύφανα, σεαυτῶ ἀφθαρσίας, ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἐνδύμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Γῶρσι πάντοθεν, περιρρέομενον, τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεται, τὴν σπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, Ἀδαμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀνδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παραδείσον χαρᾶ, Ναταλία εἰσοικίζεται.

Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κηύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δεκάς διπλὴ ἢ τῶν Ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῇ τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχυρὶ τῆς Τριάδος οἱ γενναίότατοι.

Ηλιος ὡσπερ μέσον ἑστῶς, ἄστρων φαεινῶν Ἀδριανέ, τῶν σῶν συναθλῶν ἀπήσραψας, φέγγος εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σου συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὑμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κερτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστοῦ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διήλθετε καὶ ὄρμω τῷ γαληνῷ, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ως ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγῶνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθη Ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχῆ, ὠραῖσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος

ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μὴ τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

ᾠ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ «εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ θεόμενος, Ἀδριανέ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος.

ᾠ Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θεοῦ· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἴασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κληῖδα παῖσαν τοῦ ναὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας

Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ

Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἕκτη.

Ο Μάρτυς Ἀδριανός, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμετή, ὑπήρχον, ἐκ πόλεως Νικομηδείας. Ἐν τῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπαβλήθησαν. Τούτους ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἀντί τίνος ὑφίστασθε τὰς ἀνυποίτους ταύτας καὶ δεινὰς τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἴνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, ἃ οὔτε ἀκοὴ ἀκούσαι, οὔτε λόγος δύναται παραστήσαι· εὐδὺς ὁ μακάριος Ἀδριανός, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανυγεῖς, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἠδέως γὰρ ἔφη, συναποθανοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφαλισαμένων, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθῆς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, φαιδρὰν περιβαλομένη στολῆν, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περιχέιμενα κλοιά τῷ Ἁγίῳ ἠδέως κατησπάζετο· ἰμακαρίζε τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένειν παρήνει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι.

Ἀλλὰ τότε μὲν, παραινέσει τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεψεν οἶκον. Μετ' ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπίζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις, καὶ μισθὸν δὲς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μὲν ἡ Ναταλία, ὅπως ἐπιστῆ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ, λογισαμένη, δέισαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφῆθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν ὀνειδίζουσα, καὶ φιλόψυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνησκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπέιλησε· καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὄλη γαμετὴν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα ἀθροῦν ἐπαναστάσᾳ ποθεν διεδέξατο δύσκληια· Ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπέτασε, καὶ προσφῶσα, περιχαρῶς κατησπάζετο· καὶ εὐθὺς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσήχθη οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Ἅγιος· καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ξύλοις πρηγῆς κείμενος. Ἀνατραπεῖς δὲ ὑπτίος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔπασχεν, ἐτῶν εἰκοσιοκτῶ. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς, καθ' ἐν ἑκάστον τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμῳ τιθείσης, καὶ τὸν μὲν δῆμιον δεομένης ἐπενεγκεῖν κραταίως, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερρῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δειλία τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἁγίων, τῶν σωματῶν αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχόμενη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἤλειφεν ἑαυτήν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ραγδαίου κατασβεσθέντος, Εὐσέβιος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἁγίων ἀνελλόμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικῶ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,

Εἴφους δραμόντες σταδίων κουφοδρόμῳ.

Ῥυφθεῖς ὑσώπῳ δακρῶν Ἰβιστίων,

Εὐθυμος εἰς ἄδακρυν χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ' ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτον Ἐπισκόπου χρηματίσαντος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανός, ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἔλθων ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνειδίσει Λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινομένῳ, προφάσει τῆς κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ· ὅθεν διαφόρως τιμωρηθεῖς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τούτου ἀδελφός Δομέτιος, ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέθετο, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Σταχῦος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενῆρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζήλω τὰ βασιλεία Παμβασιλέως

ᾠκησεν υἱὸς γῆνιου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Τιθὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθὸς ὄλω.

Κἂν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔᾶ βρώσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀκαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῶ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην αἰεὶ.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμφυτος, παρα Θεοῦ δεδώρηται, ἀνεγκύουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ πολῦτιμον θησαυρίσμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλῆσαι τοῖς σπεύδουσι Σεμνῇ, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὦκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσθέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρηνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σε, ὀποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι, θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· αἷς ἀνευφημοῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς Θαυμασίας τίς οὐ Θαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη Θεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βύλευσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχτος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασιλείον, κεκλεισμένον Παραδείσος ἄσυλος, φαίλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος Θεόλεκτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀρράγαεῖς Μάρτυρες ὦφθητε.

Αμπὰς Θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὦφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ, τῆ τῶν ὄλων δεσπότητος, τοὺς τελούντας σὴν μνήμην περίσωζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἰκασίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κηύσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σὰρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἄμειδές σαφῶς διέλυσε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·

» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις, στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α'δριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τοῦτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φαίλαγξ τροπαιοφόρος· ὧν τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουράν Παναγία, καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρράγῃ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα Θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκμηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἄλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μητρὸς καὶ δούλης, σώζοις καὶ μὲ τὸν δούλόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Α'δριανὲ γενναιοτάτε, τῆς τοῦ Δεσπότη φωνῆς, πληρωτῆς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτῃ κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὦφθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον γεραίρομεν, τὴν Θεῖαν μνήμην σου.

Α'δριανὲ καρτερώτατε, πελαίγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιωχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἄνω πόλει προσεμβιβαζούσαν· ἐν ἧ πανεύφημε, Μάρτυς ἀυλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθισταίμενοι, ταῖς ψυχᾶς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα· Ὡ ἧς ἐτύχετε, Θεῖας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος β'.

Ο' πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθεῖα σε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς,

ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ, Ἀδριανέ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἰαματῶν αὐτουργόν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον τῆς ἀνω, μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμητορα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξόμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστὴν, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν· τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ μοναστῶν καθηγητὴν· πλημμύραν, διδαγμάτων θείου Πνεύματος· φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγαῖζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελούντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δεκλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Παρθενομητορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἢ αἰμᾶς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεθόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξέγον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων ταῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλητοῦ, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ἀνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρὸν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὁλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρησότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχεσιν συνεργῶντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντευξέσι.

Ἀήτης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν· ὄθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἄορατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐτραφεῖς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Ἐχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλίῳ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φαλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι·
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὠραίθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάικαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θείον ἀγῶνά σου, πρὸς τὴν οὐράκιον μάνδραν ἐσκλήνωσας.

Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄξιον, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναίμων, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ακλιδωτον ἔσοπτρον, ταῖς τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχηρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Αρδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον, καὶ θαυματῶν χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὀρθηρίζοντες βρωμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Ασκήσεως λειμῶνι ἠδύπνοον, ἔφυς ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα· **Τ**ὸν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῇ ταπεινώσει φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ κύησας.

ᾠδὴ ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας ταῖς τῆ σώματος ὀρμαῖς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Εγκράτειαν ἀένναον καὶ εὐχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκλιδωτον Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Ερήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολιτῆς οὐρανῶν ἐχηρημάτισας. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη διὰ λόγῳ ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κύησας, ρύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη ταῖς ψυχαῖς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἠρπάγη βίου.

Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα ἐς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὄχητο Ποιμὴν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Αἰγύπτιος ἦν τῷ γενεῖ· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πόθῳ τῷ πρὸς αὐτοὺς παρεγένετο ἰδεῖν τούτους· εἰ δὲ ἐκλείσαν κατ' αὐτῆς ταῖς θύρας. Ἡ δὲ κλαίουσα, ἔκραξε μετὰ οἴκτου. Προσελθὼν δὲ ὁ Ἀββᾶς Ἀνουθ, λέγει αὐτῇ· Τί κλαίεις γραῦ; Ἡ δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, (οὐ γὰρ ἔβλεπε τοῦτον, κεκλεισμένης οὖσης τῆς θύρας,) εἶπε· Θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάψω, εἰ ἴδω ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμὴν· Ὡδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δὲ, συνείσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν.

Ἡθέλησε δὲ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἀρχων ἰδεῖν τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν σὺν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἰρηκτῇ. Οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρον ἰδεῖν τὸν Ἀρχοντα. Ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ, λέγεσά· Ἀσπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς μεῖ ἐστίν. Ὁ δὲ μνηύει αὐτῇ διά τινος· Ἀπελθε, ἀναχώρει τῶν ὧδε· ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἀρχων μνηύει αὐτῷ· Κᾶν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν. Καὶ ὁ γέρον· Ἐξέτασον αὐτόν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἄξιός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰδ' οὐ, ὡς βούλει ποιήσῃ· καὶ ὁ Ἀρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα.

Ἡρώτησέ τις αὐτὸν λέγων· Ἐάν ἴδω τὸ ἀμάρτημα τῆ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτό, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρον· Εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὡς τε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ, γέρον ὢν, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
"Ὁν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκίους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνσταντῖος, μετὰ τὴν τελευταίαν Κωνσταντῖος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαίρει αὐτοῦ ψηφίσασθαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θράκῃ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεὶς, ἐκέλευσε τὸν οἰκίον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θειοτάτως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Ἐπισκόπου Κουδρουβῆς.

Στίχ. Τὴν κλησιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρουβῆς τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρεισιτικὴν λύσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος· καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκίων θρόνων ἀπελαυνόμενων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαίρεισιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπαδῶν.

Δευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τριχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθύ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὐλοῖς θεωυγίαις, καὶ ἡμέρας υἱὸς, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ἡρῆθς πρὸς ὕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἀγγέλου ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλοῦς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὧ μελωδοῦντες κρᾶζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ελαίῳ σὺ τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τῆς αἰῶνας. **Ο**ὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ, παμμακάρι Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τῆ ὑψίστη, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν ἁγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Τ**ὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσιν τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδυσ μὲν οἰάπερ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμακάρι ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτίνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνέσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰδιμὲ γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα Ποιμῆν, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίω σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκρότάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμῆν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε. **Θεοτοκίον.**

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμοῦς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεῖᾳ σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν.

» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἄλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισηλίον αἰ-
γλην, τῆς Δεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς
χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς
τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσ-
φόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν Θεό-
φρον Ὅσιε, Ἀσκητῶν ὠραιότης. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πολύευκτον κρίνον,
Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος Δεῖθ,
πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὐρών σε,
τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστίλβουσαν κάλ-
λει, παρθενικῶ· διὸ δὴ Δεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν,
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως
τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν **Στιχηρὰ**
προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότη-
τα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ κα-
ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἰευσίαις Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰ γκράτειαν ἀσύγκριτον, γάσιν παννύχιον,
ἀγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
Δεῖον κάλλος, ἔσχεσ μακάριε Μωσῆ· ὅθεν ἰα-
μάτων χάριν εἴληφας, πάθη Δεραπεύειν χαλε-
πώτατα. Διὸ σε δυσωποῦμεν· Αἴτησαι πᾶσι
Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
τα καὶ τὰς ἐνέδρας, Δεῖα σκεπόμενος
Μωσῆ παλάμη, Πάτερ διηλθες ἀβλαβῶς· καὶ
τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὅσιοις
συνηρίθμῃσαι, πρεσβεῶν δωρηθῆναι, πίσει τοῖς
σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμύατα· καὶ τί

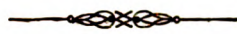
ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα
Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην
σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί με
τὸ πνεῦμα, ὡς ἄλλοτε εὐσπλαγγνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπου-
σα, ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐ-
Δελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα
ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδω-
κεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, Δέλων με ἀτεκνώ-
σαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἦ Απολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγε-
λος, καὶ Δαυματουργὸς ἀνεδειχθῆς Δεο-
φόρε Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Δερα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἁμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρ-
δίαν με, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας
τοῖς ἔμβροισ πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας
ἅπαν νόημα, ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, Θεο-
φόρε παμμάκαρ ἐξήλειψας.

Αὔλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πά-
τερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, Δησαυ-
ροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ο ἄλλον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινθόμενος, πνευματικαῖς Σοφὲ πρά-
ξις, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
δυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, Δεαρχικῶ Μωσῆ Ὅσιε,
τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπεινώ-
σας δράκοντα.

Ο ἔμβροισ τῶν δακρύων σου, πυρκαϊάν πα-
θῶν ἔσθεσας, καὶ ποταμὸς, ὠφθῆς χα-
ρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ε"χων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμᾶς ἄ-
χραντε, οὐ δειλιῶ ἔχων σε προσάτιν, ταῖς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαίρωσας
τῶν νοημένων, Αἰθίοπων Θεοφόρε τὰ πρό-
σωπα, καὶ ταῖς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας,
ταῖς πρὸς τὸ Δεῖον ἀπαύστοις σου νεύσει.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄδῃα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
δρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παν-
άμωμεν, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθеноμήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμέ-
νη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλα-
στήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδῆσα ἐκραύγα-
ζεν. Οἱ μοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; Δέλων
ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἄδῃ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις
Πάτερ δεήσει, καὶ τῶν πόνων ἐπέδῶ-
σειν, ἐκ ψυχῆς παμμακάρα ἀπεδίωξας·

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον Ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν
καῦσωνα, ὡσπερ Δεῖαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη
Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύ-
ματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώ-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ἄδῃ ε'. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἄνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπα-
θείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν πα-
θῶν ἀπετέφρωσας.

Α'στήρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέ-
πων, ὠφθης ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταφω-
τίζων Ἀοίδιμε.

Τεθρίππω ἀρετῶν ἐπιβέθηκας, καὶ πρὸς
νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ
ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε
σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκί τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

Ἄδῃ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτί με ἀμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι,
κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος
λάμπεσιν, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λι-
μένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθυνον.

Ω'ς μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς δια-
νοίας σε, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας
ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν
Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελεύνοντα.

Ε'ρήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλή-
ρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν νηστείας
θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς
Παραδείσου, ταῖς σκηνώσεσι ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμφυ-
χον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρ-
θένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**'λασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθίοπων πρόσωπα, ἀπορράπισας, νοητῶν
ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φω-
ταγωγῶν ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων,
Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ρητὸν καὶ θανῶν, Μωσῆ μέλα:

« Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν ».

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆν ὀγδόῃ Αἰθιοπῆα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χάριτι
μέλας ἀκριβῶς, οἰκέτης πολιτευομένου τινός· ἐν, διὰ
πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ
ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμὴν τινὶ ἐμνησιακῆσει,
παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐ-
βουλεύσατο. Μαθὼν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημ-
μυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακῶν τὴν μάχαιραν,
καὶ τὸν ἐπευδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπίθεις, διανηξάμενος ἐπε-
ρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἐλευσιν, φυ-
γὰς ὤχετο. Ὁ δὲ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγιάσας
καὶ δείσας σειρᾶ, τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Τὰ

κρία δὲ φαγῶν, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγησάμην, ἵνα δείξω, ἔτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλομένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁπίποτε καταφυγὴς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ οὕτω προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένου δέποτε ἐν τῷ κελίῳ αὐτοῦ, λησταὶ τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὗς ὁ μακάριος δεσμήσας σχεινίῳ, καθάπερ σάκκου ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς. Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὖρον ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιβόητος λήσταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπετάξαντο, καὶ γεγονάσι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος γέρον, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαΐσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγονώς καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τὴν ῥάχηλον Ἀκακίος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μνηύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομηδούς καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Δι' ἰττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνω
Ταθέντα τόξα, πλατάνου κενοὶ φόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς παλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὗρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς θυγατρὸς Φανουῆλ.

Στίχ. Οἱ ὑ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουῆλ θυγάτηρ,
Ἐως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἔλεσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδύνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ αὐλὸν μετέβης, ἔνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, αὐλῷ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνους ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διὸ, τὴν ἄπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ λαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοκίον.

Ἰδὲ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὧ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐπιπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρέμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, ἀγάπη κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρῶρειαν, πρὸς περιφανῆς Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μελανός μὲν σῶματι, τὴν ψυχὴν φαιδρότεραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἠμαύρωσε, ζεζοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκδημήσει, τῶν θερμῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Λίθιόπων, νοητῶν τοξεύματα· ἀλείπτῃς δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνὰ κράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὧ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπιπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττοσι, περισωθέντας· τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐιφριξε πᾶσα αἰκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πόθου πέρας κατέλαβες· ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνῇ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πάτερ Ὅσιε.

Σιτάζουσι Πάτερ γλυκασμὸν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἰδρωτῆς σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκῃσιν· ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λείψανα, καὶ σπηδύνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν Θεσπέσιε, νενικηκότος σερρῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν

Οσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἰκέ-
τευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ε"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν προ-
πατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον,
σαρκί τεκούσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμη-
σας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶ-
τα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεΐᾳ σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**"φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκῶν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
» γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλὰς Αἰθιοπῶν,
Πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῆ μαχαίρα τῶν
θεῶν, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὄθεν
βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπέληφας· ᾧ καὶ νῦν
σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκῶς, ἀπαθείας λάμπων
φωτοχυσία, σὲς ὑμνηταῖς καὶ πρόσφυγας, λάμ-
πρνον σαῖς πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσχρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠ-
ραῖον, καὶ ὠμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ
τάλας, ἃ οὐκ ἔξόν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα
Θεοτόκε, λαμπρύνασά με καθαρον, τοῦ φωτός
σου ταῖς θεαῖς, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπω
Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δούλον
σου, σκεῦος εὐχρηστοῦ θεῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ
Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν
τὴν ἀ. σταίσι τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους
ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα,
δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελομένων, τῆ ἀναιδεσάτη Ἡρώ-
δου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦ-
το ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ
Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετα, ἐ-
πὶ πίνακι ταῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίῃ μι-
σητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρου!

Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὀρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου
διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Προδρόμε,
μισθὸν ἀφείλετο. Ὡς συμποσίῃ πλήρους αἱμά-
των! Εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους
ἔκγονε· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρησας·
κρεῖττον γὰρ ψευδάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ
μὴ, ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου
ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὡς Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔ-
λεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον
θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε
τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναι-
κί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς.
Ὡς! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι;
πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια,
ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίῃ, ἐπὶ πίνακι βαστάζου-
σα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδιαὶς μαίνεται, πάλιν ταράττε-
ται. Ὡς ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ
δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης
ἐταράττετο. Πρεσβεῖαις Κύριε τοῦ σὲ Προδρό-
μου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ ἀ. Γενεθλίων τελομένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς
δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύ-
σεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σεμνῆ Παμμακάρισε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
Εἴσοδος. Φιῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακα-
λεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς
ἄλλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρα-
καλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις
αὐτῆς· λελυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέ-
ξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα
αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε ταῖς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλῆ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρί τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα.

20. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσῃ δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πῶα πλυόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε

τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαίμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰάν φθῆσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥῆξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτούς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ἀδύνη, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτούς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε σήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στεναῖξουσιν καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμού οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μαρτίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἔστιν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος ἐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβῃ καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδύσαμεν τρίβους ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ήχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διήξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκθλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φό-
νου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς
πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν
Προφητῶν θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόφῳ
συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡ-
ρώδου τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμί-
του Γενεθλίου, μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρε-
σκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκήρυκος
τιμίαν κεφαλὴν ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων,
θυμηλικῶ ὀρχήματος δούς αὐτὴν ἀντίμισθον,
εὐορκίας χάριν. Ὁμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύσης
τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστρυγῆ μίξιν
αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐ-
λέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν
τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς
γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμον-
τος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ
ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορ-
τάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι·
καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριά-
δα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ρύσασθαι ἡμᾶς,
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυ-
γεῖν ὁ Ἡρώδης βουλευθεῖς, τὴν κεφαλὴν
σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικί παρεδίδου
σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δαίμων στηλι-
τεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτὴν.
Ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδύσκαιος, καὶ
μετανοίας ὀδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστᾷ
τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώ-
σασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστᾷ.
ἐκμηθεῖς σε τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας·
ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ταῖς πιστοῖς ἐτρένωσας,
καὶ παρανομίαν ἐξηράνισας. Ὡς παρρησιακῶς
τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανοῦ βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἐκέτευσεν, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμή-
θης, ὧ πανάγιε Ἰωάννη ἡλεγκας βασιλέα
δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησιακῶς ἀμέμπτω·
διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δο-
ξαίζουσί σε χοραὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύ-
ρων τιμωμέν· σε καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην
πανένδοξε, δοξαίζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν
σὲ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Ἐὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτε Προφήτης, καὶ μείζων Προ-
φητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρός· ὁ
ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ'
ἀνόμου βασιλέως. τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ
τὴν ἀσέμνω ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ
πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγ-
ξας, ἤσχυσε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ
διὰ τοῦτο βρωῶμεν· Βαπτιστᾷ Ἰωάννη, ὡς ἔχων
παρρησίαν, ἐκτενῶς ἐκέτευσεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος γλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, σὺ βασιλεῖς ἡλεγ-
ξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὰ
παίγιον ἀνόμῳ γυναικὸς, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην
ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
πὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκ-
τενῶς ἐκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μητέρα Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Παν-
άμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμῶν τῶν
πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἐκεσίας προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
με· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σε-
βασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀ-
ληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν
αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μητέρα
ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινάν. Αὐ-
τὸν ἐκέτευσεν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος,
οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν·
ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην
ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐχάρσως, τὴν κάραν αὐ-

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάϊσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στεῖρας φωστῆρα τῇ οἴκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπραΰνον, τῶν μεταίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν με ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ τῆς στεῖρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἕωςφόρον αὐγαζόντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμὸν τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοῖδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθέने Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμοτάτης· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δούλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῆ δ'. ἤχη.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἰέμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὅσις αὐτῆ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης·

Ζῆτει τοῦτο τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερόν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβαῖς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς δεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων δρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

Κανὼν Δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ἐπιγραφόμενον. Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ παρὼν φαίνεται ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθότι εἰς τὴν γ'. Ὠδὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἄσεμνον ἀναίδειαν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν Τροπαρίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β'. Κανόνος, Παλατιᾶς ὡς μεσίτης. Τὸ δὲ εἰρημένον Τροπάριον, Ἄσεμνον ἀναίδειαν, οὕτω διορθοῦται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηναίων:

« Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθέν ἐφης· Δός μοι » τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι ». (*)

(*) Οὕτω καὶ ἐτυποθῆ ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκδόσει, διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ προτέρου, ὅπερ εἶχεν οὕτως: « Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθέν κόριον, Δός μοι » φησι, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδη ἀνέκραξι.

Ὁ ἱερωτὴς τῆς παρ. Ἐκ.

Επί τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

(*"Ορα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας ολοκλήρους εἰς τὴν ἀ. τοῦ παρόντος Μηνός*)

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε, Δός μοι ταυῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι.

Ηπαῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδη, πρὸς φόνον ἀνδρῆ, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Οσῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποῖα τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκον ἔπραξας.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πανάγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ μητρὸς παρανόμου, προβιθασθὲν κόριον, ἐκβεβανχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη ἔφησε· Δός ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρενήτου σε γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε, κέρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδεξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτήρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκαλῆς ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῆ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείας, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τῆ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δειλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φονεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή. τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τῆ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σῆ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ἔτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμακάρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἀδίκον πρὸς σὲ φόνον, ἐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσιμον.

Οἶστρον καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβανχευμένος, ὁ ἀδίκος βασιλεὺς, σὲ παμμακάρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφήτα οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσιμον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεὶς τοῖς λόγοις, Ἡρωδῆς δυσσεβῆς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. *Θεοτοκίον.*

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κηύασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις νύλαβοῦντο, Κεφαλὴν τῆ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ῥτῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τῆ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνεΐᾳ, ἀσελγῆς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσμενον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συναΐφαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αιμάτων κεράσασθαι. *Θεοτοκίον.*

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοΐας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἔτερος. Ὁρθηρίζοντες βωῶμέν σοι.

Ῥρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμῃ Κάρα· ὦ ἄνοια! τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὦ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλώτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρωδῆς· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. *Θεοτοκίον.*

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήυασα.

Ῥδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγῶνων εἰς μίσθωμα, Ἡρωδὴν ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνβολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκει ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβάσιλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή· καὶ τυχοῖμεν πάνταγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἔτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, θεία διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδῆς ὑπόδειγμα, μέμνησο Προδρόμε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Προδρόμε, κόσμον εἰρήνευσον, διασωζῶν ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύασα, ρῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομῆ, οἰκονομία γέγονέ τις θείκη, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τῆ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· ἔ νόμον γάρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. *Ὁ Οἶκος.*

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρωδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τῆ νηστεύοντος παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλῳτι ἐκράθη πικρὸς ὄδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστῆ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἴστρον, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀρίστησασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρωδὴν αὐτὸν, φησί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδοξοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ξίφει

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμῃ τάμεν ἀχένα
χαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκίρτης ἀπὸ γαστρῶς, καὶ τοῖς ἐν γῆ, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτιμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἀγίωσύνην περιקיήμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερρώγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμηλοῦ θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγάγετο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῖ· ὁ τοὺς ὄρους ὑπερβάς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστὸν.

Τοῖνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινήσει ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοις φραζάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον: Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακῆ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναικοῦ πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστήν συναλάσαντος. Ὄθεν Γενεθλίῳν τελουμένων, καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἰστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθῶς, Προφήτου ἀναίρεισις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἢ τοῦ Δικαίου κεφαλῆ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἐτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φθειγγομένη. Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὁδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνου ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον, περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστέ πρεσβείαις,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδη ἀνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, ἐ συνεσταλῆ οὐ κατενάρκησεν, ἢ μεμαθητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβαρμοῖς μητρικοῖς, ἐμμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ος λύχνος προέλαμψας· προαπεστῆλθης δὲ ὡσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστὸν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ παλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν,

ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεὶ δοξαίζομεν.

Ἔτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότη παρουσίαν, ἕωςφόρος τε ἤλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἄδῃ, ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι αὐλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναικί, ὡς παίγιον δωρεῖται, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἅγιε Ἅγιον, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἄγνη, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο προδραμῶν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης, καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Ἀόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμῶν ἐκ στενῆς ῥώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίῃ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτῆς ἐκτεμνήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτεμνήσεως σου Πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἠγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἢ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τῆ Ἐμμανηλ ἐ διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅστου οὐ συνετρίβη, τῆ Θεῶ καὶ Δεσπότη· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ ταῖς ὤτειλάς, τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξαλείψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον· σῶσον με πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γὰρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἄγνη εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ αἰλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατραπείς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκις αὐτήν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἢ δὲ ἐκβιασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οφαινός Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία τὸν Ἅγιος Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύσως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φαλαγξ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφήτα γλώσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, κατατομῆσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βεβῶς τεταπεινῶται, ἢ τοῦ θανάτου ὄφρυσ· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τῷ φωτός, τῷ Ἄδῃ σκηνώμασι· Ταῖς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιμνὴν σου φύλαττε, Κυρίου Προδρόμε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυποτάσσων τὰν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ἐρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βερβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκνίσης σε Λόγε Θεῷ.

Ἔτερος. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυσ ὦ Βαπτιστὰ· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πρῶττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρός Ἡρωδιάδος ἐκβιασθὲν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν, προσάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡσπερ δῶρον, τοῦτου ἐλέγχουσαν τὴν ἀνοιαν.

Ος Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκπειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τῆς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὦ Παρθένε Μητὴρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῖσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἔγκωμιῶν στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φουτουργόν σε Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, κατατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσιν ὅλως. Θεοτοκίον.

Η τὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνῇ, ἐξαφανίσασα, ποιμνὴν, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ρῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ· τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἄγγελοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν. Ὡ· τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλαχ-

Σρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τῆς Ἡρώδης παρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. "Ω τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον ἢ Θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. "Ως τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. "Ω ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τῆ σὺ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα:

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ Σηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θελὼν ἀμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' ἐκ ἐν τῆτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, βῶντος πᾶσι μετάνοιαν· Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διηλεγε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὁ

τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτεκῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ κηλίζετο, μελι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλεῖα παρανομοῦντα ἠλεγε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκαλεῖ, λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν:

Τὰ Τυπικά, καὶ αἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ' καὶ ε'. Ὁδῆς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρη ὁ Ἰωάννης.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Α' ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θείας μεσίτης, Προφήτης καὶ Προδρόμος, Ἄγγελος ἑσαρκος, παρανομίας ὁ ἐλεγχος, τῆς στεριουούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διηλεγξας ἄθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἐλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου διακελεύεται καὶ προσηνέχθης ὡσπερ ἔδесμα, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλεον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγατέρα παρανόμος, σοῦ τὴν αἰσίδιμον, καὶ τοῖς Ἄγγελοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τῆς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερον· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλεον διελέγχευαι αἰ-

κολασίας τὸ μῦθος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχυμένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἀδικόν, τεκταίνει φόνον, σὺ τοῦ Δικαίου Προφήτα ἐνδοξε· ἀλλὰ σου ὁ θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ κήρυξ πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνῦν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμακάρι Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀρείου καθελῶν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόναις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειδάρχησας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα τὰ ἀρρήτα καὶ θεία τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδοξῶν βάσις ἀσιστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀνανδραστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις· Ὡ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιοργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὀπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους.

(*) Τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγραφο: « Ἀρείου αἵρεσιν, καθελῶν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σε πάντοτε· καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξασθαι, κακῶς, ἐπρέσβυσσας, ἐν βεβήλεις τόποις ἐνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως τιμῶμεν σε ».

Καὶ νῦν· Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου: Μνήμη Δικαίου.

Δόξα, Τῶν Ἀγίων:

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Θεομαρτύρητον Πρόδρομον μελπῶ.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θείον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρετὴν Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν Θεομαρτύρητον, Κυρίου Προδρόμου;

Ο θείος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, γὰρ Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλιον, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἐνδον ἔχουσα, στείρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃν ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιεράτης· Παρθένε, ἔφη, Θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορευθήτε, τῆς Ἐλισάβετ σπευθῆ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὐρούσα γνώση, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τέκνον τὸν ἀρρήτον.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἡ πτωῶς ἐντρυφῶντες χορευσωμεν.

Ελυσας Ἰσραήρα, τῶν Αἱρετικῶν τὰ ὄχρωμάτα, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Παύλῳ τῷ Θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως αἰοίδιμε, τῶν ἐκείνου εἰδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Καλαμὸς σε ἡ γλῶσσα, Θεογραφικῶς προαναδέδεικται, Πνεύματος Πατέρα Θείου, ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ'. Τ οὺς σους ὑμολόγους.

Εκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλώτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν Δεῖω Πνεύματι, δυναμωθείς Πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ Δεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίβου τοὺς Σορύβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας Σοφῆ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὐρέε τε ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ καταγιδοῦ καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Απῆλθεν πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένοσ βασταζούσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχὸν ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, γνήσ παρνευθὶς ὁ Προδρόμος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκίνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αριστὰ ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότητος σου ποίμκιον, Ἀρχιερεῦ ἄθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Υδατὰ σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλύσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῆ παίμνη, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, κῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκεπηὴν ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἐνδοξὸν κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος· τὴν γὰρ ἀνοίαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ΄. Τὰ χυὸ προκατάλαβε.

Πατέρων ἢ τρίφωτος, λαμπρὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς Δεῖαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἐνδοξος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ελπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποικηθῶτων εἰς σὲ, ἡ μόνη κηύσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννη, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρίζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνόν, ἥσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιένυσσο, ὑπὲρ αἰλουργίδα βασιλῆιον.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσα γεωργὸν Μάκαρ ἠγγεῖλας· οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων, καὶ τὴν ἄλωνα, μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφῆ, ὁμμάσιν ὡς ἄσαρκος ἐνδοξε, οὔτε κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἕως οὗ ὠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν Δεῖου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀβδακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὄρους, καμήλου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροταὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν δυσῶδει διέρρηψας, τὸν κατὰ Ἰουδαὶν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀραὶν ἐπαξίως ἐκκληρώσατο.

Ως ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἰστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὠριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ἄθεν Ὅσιε ὑψούμενος, αὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονας. Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον παλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κηύσασαν Χριστὰν τὸν Θεὸν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Τῷ Προδρόμῳ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχὺν Δεῖου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος Ἐνδοξε, πᾶσιν ἀνεθόσας τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ρίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλά ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλώτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τὰς παροῦσιν· Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο Ζεῖος προέφησε, Προφήτης Ἦξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στελλεται τρίβους προστοιμαζῶν αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθή, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδυῖ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Προδρόμος, τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγω ἔνδον, τὸν τούτου ἔκτιστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεῖς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσῶν προσεκύνησε.

Τῶν Ἁγίων. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνης θρόνον Ἀλέξανδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Γεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως ὤφθης ἐν Νικαίᾳ γάρ, μέσον Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη στυλὸν γάρ, ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ε΄. Τὴν Ζεῖαν ταύτην.

Πρὸς σέ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· σὺ εἶ ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφη· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἦξει, ὀπίσω πρῶτός μου.

Ρευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται, δ' ὀπίσω μὲ ἀρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητῆς πάσης κτίσεως· οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ο ῥῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο, ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρπασον Παρθένε θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἁγίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, εὐχῆς Πάτερ βέλεσι, τὸν ἐπώνυμον μανίας ἱερώτατε.

Ως κλημα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἔντιμον, πλεῖστον ἐξήνησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετήσης παρὰ νόμῳ Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐγθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Ἄριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνοὺς διαδράς Ἀλέξανδρε σαρκίου, Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας, Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου, Εἴρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῇ Τριάδι τριακοστῇ νῦν πάρα ἔση.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντίνος, Ἄνωθεν ἡμῖν μάinna θαυμαμάτων βρῦει.

Φαντίνος βιότῃ ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος εἴλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθείς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδεται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, Ζεῖων ἀποκαλύψεων καταξιούται, καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι διετέλεσε νῆστις. Ἄλλα καὶ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρα χρόνοις διεκατέρησε, καὶ μυρίαὶ περιστάσεις ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφοδοῖς. Ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόνοις διαρκέσας. Βιτάλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συχρὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσση γίνεται. Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατροφῆσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυματῶν, ἐφ' ὅλοις ὀκτῶ ἔτεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαεῖς Μαρτύρων τῶν Θεβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος, ἔνδοξε Πρόδρομε, τέτον ἐλέγχεις βοῶν· Οὐκ ἔξε-

σιν ἔχειν σε εὐνήν ὀμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἶα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς Θεοσέβειαν, ἔλκων ἀπαντας, ἀναβοᾶν πρὸς Κύριον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχασθαι, Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθηταῖς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας, ἐπερωτῶν αὐτόν· Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγαστο· Ἄπιτε εἶπατε, τῷ Ἰωάννῃ· Ἴδου, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται, λεπροὶ, καὶ ὡσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἁγίων. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπόλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριάδος ὠφθης πανένδοξε, ἀγνῶς ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνευδότης, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν πλῆτον, τὸν τῆς Θεογονσίας, Ἰωάννη τοῖς κρίζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἰσάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κητσαμένῳ παμμακάκρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἀφθορον, Εὐλογητὸς βρωῖντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαζόμεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφυσ κάλαμος, πνεύμασι ῥιπιζόμενος, ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, Τὸν Κύριον βρωῖν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρω ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχόμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· Ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου· κἀκεῖνο ἐξαιτεῖται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραίνόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωρχήσατο, ἀρτίσασα δὲ εἴληφε, κάραν

τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν, ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβεραῖς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἀπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν δυσσεβῆ προσευχῇ τῇ παναλκίῃ σε, Ἄρειον κτείννας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμῶν, βροχίσας ὡς Ἰουδαίαν.

Ο θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ρήξας, ὡς ὁ προδότης πρηνῆς λακήσας μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἄδῃ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

Εν ἐγκρατεῖαις ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμακάκρ Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρηός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα,
» καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα,
» τα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἔθελξαν τὸν δειλαιον, μαῖλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἅπας· Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Ω πῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης ἐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἔνδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τοῦ Βαπτιστῆ μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρῶν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Ο ντῶς ἀπὸ γῆς, εἰσέδυσ εἰς Ἄγια, οἵαπερ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὴ βιωσας Κυρίου Προδρόμου· τῶν ὑμνητῶν σε μέμνησο, ἄνωθεν ἔνδοξε, καὶ πταισμάτων, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παρχίσχου καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω Θεῷ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σου Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἰκεσίαις

τῆς κηυσάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου· καὶ χορήγει, ἀνωθεν τὰ τρόπαια, βασιλευσιν ἡμῶν ὡς φιλανθρώπος.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Εννομος γενόμενος, ὁ Θεὸς ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνῶς, Κύριε ὅσιος πράος σῶφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀρρήτων, ὡς Θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων Θείων, καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἐνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἀμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίσεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἀπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν.

Θεοτόκιον.

Αῆχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δῆναι τὴν ἀφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύτως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, » διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν » τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν Θεῖαν, καὶ ἱεράν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὡς φρικτῆς τόλμης ὄντως! Ἐθνηίτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ἕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τῷ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εὶ καὶ ἠττάται Πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σοῦ Θεοῦ τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλεις· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ὅθεν καμῆ, δέχου τὸν βραχύτατον ἕμνον, ὡς περ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τῷ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἢ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπὰς, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τὸ τῆς πίσεως φέγγος καλῶς

ἐδαδούγει· ὅθεν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι, Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερῶν αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησορὸς ἢ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σε ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σε, Ἐορτὴν κεντήμεθα εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱεράν περιβολὴν, φυλακτῆριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ιῶ τεθησαύριστα τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διαδήμα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς Θεῖας δόξης· χαῖρε ἢ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εἰδωκας τῇ πόλει σε, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπερ-ἐνδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπυσαν, ἐκ παντός κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσαν Ἰσχύςμῃ καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱὸς σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος.

Τίμιον διαῖδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάχραντε, παιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερῶτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ πταμοῦ τὰ ὀρήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περιζῶσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑποτάττουσα, κατατυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀναπαυσίνσου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σε περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωπῆμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκηνούς, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία

Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σε τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανῦμνητε λαὸς, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοὶ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας:
Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τῆ Κυρίῃ Γεωργίῃ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυματῶν αἰθριαίνει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σε, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοὶ.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σὸς κιβωτοῦ, Θεογεννητὸς ὠφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ἀρώματα, μυστικῶς προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληρῆσι τῷ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δευτέρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνῆ παρθένε· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περιζῶσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱεράν Ζώνην, θείον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σε περιζῶσμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρράγες περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωνύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν

(*) Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, ἐν δὲ τοῖς χειρογράφοις κείται ἀνεπιγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνά τρία μόνον Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὕφους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα τοῦ Γεωργίου οὗτος ὁ Κανὼν, ὡς ἔχων παράχորδα τινὰ καὶ βεβιασμένα.

σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱεράς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περιζώσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥοδὴ γ΄. Ἐυφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αἴναιοι ὄχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμης Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνῆ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σε ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νευργεῖται καρδιά, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερά τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορὸς ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σε, ἥτις σου τὸ ἀχραντὸν σῶμα, Κόρη διέζωσε, καταγαίζουσα, τὴς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς Ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σε Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σῶματι.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἐορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοὶ Παρθένε Ἀγνῆ· Ἀπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίως τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυμαμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνούμεν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Ῥοδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον ζερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὡσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνῃ σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου σὺ πρόθω, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ χάρις ἀνιξάντητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδιά, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγαίζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρὸς.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σε μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἀγνῆ, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμαμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγῆς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγαίζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτὸς, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, χρηματίζεις, Ἀχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἦν περιῦσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφυγίον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολυὸν δῶρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτη τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, Ἐορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πάναγνε, Θεοῦ

Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρα, ἀπεστειρώθη καὶ ἠνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῆ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις ἀυχούσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γινωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης Δείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα ὁσὶς τοῖς χριζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραιώτης Παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκησάσα· καὶ τῷ σῷ ὠραίῳ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παραδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡσπερ εὐοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας Δείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβρου Δείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ολὴν σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὄλην ἀνύψωσε μόνην· ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν Ζώνῃ καὶ Δεία σορῶ.

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, σὲ τῆς σορῆ τῆς ἀχράντη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλῆσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνούντας τὸν τόκον σου.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἔτερος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρό πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινισμῶ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπαρθένε.

Αγιός σου ὁ ναός, Δαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅς τις τὴν Δαυμαστήν σου, Ζώνην Δαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπαρθένε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχῇ, συνιοῦσα ἐν Ἁγίῳ ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὀρώσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τῆ παντουργοῦ καὶ Δείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνή, τὰς καρδίας παρεδείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περιζώσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένος, καὶ ἀναφαίρετον Δησαύρισμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ Δυσσαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπαρθένο.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκαίρων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι Δείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγαλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν σου τὰ Δαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπαρθένο.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος Δαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Παναήγου τριακοστή.

Ο τού μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγὼν, φυλαττομένην ἐκείσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικός τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἦν καὶ ἐκάλεσεν Ἀγίαν Σορόν. Χρῶντων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Λέων ὁ Βασιλεὺς ἠνοίξει τὴν ἀγίαν ταύτην Σορόν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζώνην, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἦτις καὶ ἠξιώθη Δείας ὀπτασίας· Ὡς, εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγιδα ἔχουσα διὰ χρυσεῖνης βεύλλης καὶ κωδίκιλλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσκομίσθη ἡ Ἁγία Ζώνη· καὶ πῶς ἐτίθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἦν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τνικαῦτα Πατριάρχου ἄνωθεν τῆς Βασιλείας ἐφαπλώσας, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθετο τὴν ἀγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῶ, ἐν ἣ προῦπῆρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίος τις Πατρίκιος, οἰκίαν ἔχων σεμνὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περιδοξὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκίῳ ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀνακαινίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτῃ πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἄνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία αἰεὶ ἐπιτελεῖτο. Ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγῳ Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἄλλα καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ἠτήσαντο τὸν Πατρίκιον ποιεῖν αὐτοῦς λούμα ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τούτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λούμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθείσιν ἀνδράσι φιλοδείσι· οἱ, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μήτε ὕδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες, μήτε οἰκονομικά εἰσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντος δίκαιον παραπέμψασθαι τούτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγέντων τῶν ἐν αὐτῷ ὕλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν· Ἡ δὲ ἀγία ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετώρον, ἅμα δὲ καὶ ἰαματικὴν, περιελείφθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικουσεως αὐτῇ Δείας χάριτος θαφιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ.

Εἶθ' οὕτω Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἰκονομῆσαν ἀποκαταστάσαντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμνηύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμ-

λέτα οὖν καταστρέφαι αὐτό· ἀλλ' ἡ ἐνοικοῦσα τούτῳ ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἐπεύσταξε τοῖς μελετωμένοις. Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανείσα τῷ Ῥέκτωρι (διευθυντῇ) τῷ τοῦ ἔργου ἐπιστατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ Ῥέκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυάτο μηδὲν τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκίδιον αὐτῆς· καὶ ἅμα πρῶτ' τοῦ νεανίσκου τὰ ὀραθέντα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥέκτωρος, δῆλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ δὲ, παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθέγγετο. Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθε τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς, οἱ ἀποσταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πάσης σπουδῆς, τούτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μείζονος ἀποκαταστάσαντος, ὡς καὶ κόλυμβον δέξασθαι, καὶ ἀναφθέντος, ἐλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμανὸς, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολεμνίον δίδουσαι ἐτήσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λούμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπώκασιν.

Γυνὴ δὲ τις τῶν οὐκ ἀσῆμων, χαλεπῷ νοσήματι περιπεσοῦσα, ἐξογκος γέγονε· καὶ τρυχομένη ἀλγηδόσιν εὐφορηταῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατανάλωσεν. Ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτῇ. Προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισί, καὶ μηδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσα ἑαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἰκέτευε λέγουσα· Ἐλέησόν με Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. Προσμείνασα οὖν ἡμέρας ἑννία, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ σεμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα· Ὁ γύναι, τί βῶας πρὸς με ὄχλοῦσα, καὶ μηδὲν ἠρεμοῦσα; Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὁ Δέσποινα, οἶδα ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρὸς σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τούτου κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχῳ ἡ δυστυχῆς. Ἡ δὲ καὶ αὖθις πρὸς αὐτήν· Ἀπέθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεωρίον, καὶ εὐρήσεις τὴν ἴασιν. Ἡ δὲ, διῦπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἰκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμέ σου εὐσπλαγχνίαν. Ὡς δὲ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ὄρα πάλιν τὴν φανείσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναῖκα μετ' ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσαν αὐτῷ· Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ, σχίσαν τὸν ἐμφαλὸν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλήξας ἐκείνος ἡ κατεῖχε βάρδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανῆς γέγονε μετὰ τῆς οὐν αὐτῷ φανείσης γυναικός. Διῦπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὐρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἠφόρητον ἀποπνεύουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδουσαμένη ἅπερ ἠμφίστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύνασα ἑαυτήν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν οὐν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἅγιον ἐκείνο ἔδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, τὰς εὐχὰς ἀποπέμψασαι τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωθυργεῖ, Δείως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

ποικίλοις σου χαρίσμασιν ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλῶν-
τες μόνῃ Ἄγνῃ, θείας ἀληθῶς μετέχομεν
νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε, καὶ
τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὖσαν τιμῶ-
μεν αὐτήν.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυματῶν Κόρη
πάναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου
τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ
προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον,
ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
ναὶς ἀπαίρουσα, καταλείπειν ὄλβον, τῇ
Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώ-
νην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὀρατῶν, καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγὴ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χά-
ριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κα-
τεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῶ τόκῳ αὐτῆς, Παρ-
θένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυναμίεις πᾶσαι αἱ ἐπου-
ράναι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώ-
πων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην
αὐτῆς ἔδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σω-
τηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι
σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς
Νεφέλη θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδείῳ ψυχῇ πᾶ-
σα χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πλάκας θείας πάλαι κιβωτός, χειρὶ γραφεῖ-
σας Θεοῦ, συνέσχε πάντα γνε· ἡ σὴ δὲ ἄ-
χραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς,
Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί,
συγκατασχούσαν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Αγγελοι πανάχραντε ἄγνῃ, νῦν συγχορευού-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπου-
σι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου Ζώνην,
ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσ-
κυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα,
σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος Ἄ-

χραντε, μυροθήκη ἡ τῆ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μῦρον,
τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνῃ, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττου-
σιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανώς,
σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χο-
ροί· μεθ' ὧν πίσει, σὲ προσκυνοῦντες δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται,
ἐνδον ἐν αἰδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς
μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς,
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς
κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις
τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας,
τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν
νῦν δὲ ἀναβάσας, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες
ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε Θεο-
τόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα,
καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κῆ-
βέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ
παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνῃ, ἄγνῃ Παρθένε
χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἣν πίστει προσκυ-
νοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν κατάθεσιν,
Ζώνης σου τῆς θείας, ἱεράν πανήγυριν, οἱ
δοῦλοί σου ἄγομεν καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι. Χαῖ-
ρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων
τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννητορ ἡ
σορὸς σου, ὡφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην,
παρθενικὴν τε καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν, ἀξίως
περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ενθεον διάδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ πανα-
γίαν Ζώνην σου σήμερον βασιλικῶς εὐφραίνεται,
καὶ ὠραίζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν
εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
κατελιηφότες τῶν χαρισμάτων ἀγαθῶν, ὡσπερ
ἀξέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Εχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ σὴ
πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ
τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξου
καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἀφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκα-
ζόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας,
ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν
Ἀ΄χραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ἄλλοτερον. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ ἡ Δεῖα κλίη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν
κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἳ ἀ-
περ ἐν κλίη βασιλικῇ, σορῶ τιμῖα σήμερον,
Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς
πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβήντων
περιποίησιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παραδόξα, ἔθου τῇ σῆ, πόλει
δώρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς
οἱ σφρηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδοξία
διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βου-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆμοι
καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ
σὺλλογος, Δείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐ-
φράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς
Δείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ηγίαςας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία
Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ
γεραίρει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληροῦσαν
τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῆ
καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν, βάρ-
ρει ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραν-
τε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῶ
προσπεφυγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπαθῆς
Ἀγνὴ ἀπαλλάξον.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀ-
χραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐ-
τίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρί-
ζομεν πόθῳ.

(*) Ἐκ τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομώντος, ἐνθα
φησὶ· « Ἰδοὺ ἡ κλίη τοῦ Σολομών, ἐξήκοντα δυ-
νατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι
πόλεμον » (Κεφ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως ἡ κλίη
αὕτη, καὶ τίνες οἱ ἐξήκοντα δυνατοὶ, ἐρμηνεύουσιν ἀκριβῶς
οἱ Δεῖοι Πατέρες.

Ἄλλοτερον ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλισσα, τῶν ποιημάτων Δέ-
σποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος, φωτὸς καὶ Δείας γνώσεως, καὶ χάριτός με
πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σὲ τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου.

*Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.*

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανά-
χραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο,
ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σῆμε-
ρον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέ-
σποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα Δεῖον·
χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταίον περιτεί-
χισμα, ἀρράγες τε στήριγμα καὶ διάσωσμα,
τῷ σῶ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέ-
δωκας, ὡς φαιδρᾶν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον
Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων
τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούση προθυμία, ταύτην
τιμῶντας Δεόνυμφε.

Ο ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάν-
τλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέ-
δεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως
προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν
τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ σοὶ βωόντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύ-
νη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεο-
τόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαί-
ρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποι-
να ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ
στέφανε τῆς Δείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα
τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε
τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων, λιμὴν καὶ προσασία,
καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

*Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ. Ἀπόστολος.*

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

